Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII. SERIA II.
Nr. 6989

8 PAGINI — 30 BANI

VINERI
5 NOIEMBRIE 1971

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Joi, 4 noiembrie, au continuat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La dezbaterile pe marginea Expunerii prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la Programul Partidului Comunist Român pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, au luat cuvîntul tovarășii: Teodor Coman, prim-secretar al Comitetului județean Tulcea al P.C.R., Constantin Drăgoescu, secretar al Comitetului județean Gorj al P.C.R., Letay Lajos, scriitor, Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului economic, general de armată Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul Forțelor Armate, Eduard Eisenburger, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, Eugen Jebeleanu, poet, Vasile Potop, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., Ștefan Voicu, redactor șef al revistei „Lupta de clasă", Janos Fazekas, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ilie Cișu, prim-secretar al Comitetului județean Prahova al P.C.R., Vasile Vilcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R.

În ședința de după-amiază, în continuarea dezbaterilor, au luat cuvîntul tovarășii: Iosif Uglar, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Satu Mare al P.C.R., Roman Moraru, secretar al Comitetului județean Cluj al P.C.R., Marțian Dan, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Simion Dobrovici, prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R., Titus Popovici, scriitor, Ștefan Peterfi, președintele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, Constantin Băbălău, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Dolj al P.C.R., Anton Breitenhofer, redactor șef al ziarului „Neuer Weg", acad. Nicolae Teodorescu, decanul Facultății de matematică a Universității din București, Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Tiberiu Grecu, director general al Uzinei de mașini grele — București, Dan Hăulică, redactor șef al revistei „Secolul XX", și Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român continuă.

ÎN PAGINILE 2-3-4-5-6:

Din cuvîntul participanților la lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

CINCINALUL 1971—1975

O CARACTERISTICĂ DOMINANTĂ:

MODERNIZAREA STRUCTURILOR ECONOMICE

Prof. univ. dr. GH. TOMESCU,
Academia de Studii Economice — București

Edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, obiectiv central stabilit de Congresul al X-lea al partidului care a evidențiat pentru prima oară trăsăturile de ansamblu ale societății noastre, complexitatea, dimensiunile și direcțiile principale ale dezvoltării, polarizează, pe bună dreptate, întreaga energie, putere de muncă și de creație a tinerilor și vîrstnicilor, a întregului nostru popor într-o măreață construcție socială și economică. Actualul cincinal, 1971—1975, reprezintă o etapă esențială a acestui proces cu o profundă semnificație istorică. El este rodul unor ample și laborioase analize și dezbateri de identificare, decantare și mobilizare a resurselor materiale și umane în vederea accelerării progresului economic și social-cultural al României. Întreaga fundamentare a planului este orientată spre o creștere dinamică, modernă și eficientă. Folosirea rațională a potențialului economic se îmbină organic cu promovarea și accelerarea factorilor calitativi și intensivi ai dezvoltării: încrederea nemărginită în avantajele orînduirii socialiste cu abnegația de a le fructifica cît mai bine; înalta principialitate comunistă cu valorile etice pe care le afirmă; dinamismul izvorît din cunoașterea aprofundată a realităților cu înalta responsabilitate pentru viitorul țării; grija pentru dezvoltarea propriei națiuni îmbinată cu extinderea largă a relațiilor de colaborare și cooperare pe plan mondial.

Țelul suprem al întregii politici a partidului și statului nostru îl constituie crearea condițiilor materiale, sociale și culturale care să ducă la afirmarea plenară a omului societății noastre, la ridicarea lui pe o treaptă înaltă de demnitate socialistă, la împlinirea personalității sale. „Înfăptuirea acestui vast program de construcție economică și socială — sublinia tovarășul **Nicolae Ceaușescu** — va ridica România pe o nouă treaptă de progres și civilizație, va marca parcurgerea unei noi și însemnate etape pe drumul apropierii țării noastre de statele avansate ale lumii".

Actualul plan cincinal pornește de la ideea de bază potrivit căreia venitul național constituie unicul izvor al reluării pe scară tot mai largă a procesului de producție și al ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Ca urmare, venitul național va spori într-un

(Continuare în pag. a VI-a)

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUȘESCU, A PRIMIT PE PRIMUL MINISTRU AL MALTEI, DOM MINTOFF

Joi la amiază, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a primit pe primul ministru al Maltei, Dom Mintoff, care face o vizită oficială în țara noastră.

La primire au participat președintele Consiliului de Miniștri Ion Gheorghe Maurer, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe și Iacob Ionașcu, ambasadorul țării noastre în Malta.

În cadrul convorbirii care a avut loc a fost relevat cursul favorabil al relațiilor româno-malteze și s-a exprimat dorința ca acestea să înregistreze noi succese. De asemenea, au fost abordate unele aspecte ale situației internaționale, subliniindu-se rolul țărilor mici și mijlocii în rezolvarea problemelor care privesc soarta popoarelor lumii, securitatea și pacea mondială.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă de deplină înțelegere cordială.

Dejun oferit de președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, în onoarea primului ministru al Maltei, Dom Mintoff

Joi, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și soția sa, Elena Ceaușescu, au oferit la Consiliul de Stat, un dejun în onoarea primului ministru al Maltei, Dom Mintoff, și a soției sale, doamna Moira Mintoff.

A participat președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția.

De asemenea, au luat parte Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Iacob Ionașcu, ambasadorul țării noastre în Malta.

Din partea malteză au fost prezenți la dejun Giuseppe Camilleri, secretarul personal al primului ministru, dr. Edgard Mizzi, avocatul general de pe lîngă Departamentul Justiției, Emmanuele Cutajar, din cadrul Secretariatului Consiliului de Miniștri.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă cordialitate.

Toastînd, președintele Consiliului de Stat, **NICOLAE CEAUȘESCU**, a spus:

Vă rog să-mi dați voie, domnule prim-ministru și doamnă prim-ministru, să exprim satisfacția pentru vizita pe care o faceți în România, care, sper, va marca un moment important în dezvoltarea relațiilor dintre România și Malta.

Noi înțelegem bine preocupările dumneavoastră pentru a asigura o dezvoltare independentă a țării, deoarece și România a fost și este preocupată de acest lucru.

Sper că dezvoltarea colaborării dintre țările noastre va contribui la întărirea independenței lor, la ridicarea bunăstării ambelor popoare.

Cunoașteți politica și preocupările României; construim socialismul în țară, dorim să asigurăm condiții de viață cît mai bune poporului; ne preocupăm, în același timp, de dezvoltarea relațiilor de prietenie cu toate statele, socialiste și nesocialiste. Noi pornim de la faptul că în lumea de astăzi fiecare stat, mare sau mic, trebuie să facă totul pentru a promova relațiile de colaborare și de pace.

În acest spirit apreciez încă o dată vizita pe care o faceți în țara noastră și dezvoltarea relațiilor între România și Malta.

Doresc să ridic acest pahar pentru rezultate cît mai bune în relațiile dintre țările noastre.

Vă urez să vă simțiți cît mai bine în România!

În sănătatea dumneavoastră și a doamnei prim-ministru, în sănătatea persoanelor care vă însoțesc.

A luat apoi cuvîntul primul ministru maltez, **DOM MINTOFF**, care a spus:

Colegii mei, soția mea și cu mine, doresc să vă mulțumească pentru ospitalitatea foarte caldă pe care ne-ați acordat-o în timpul șederii noastre aici. Vă

(Continuare în pag. a VII-a)

● O IMPORTANTĂ RAMURĂ ECONOMICĂ
● UN DOMENIU LARG DESCHIS AFIRMĂRII TINERILOR
● O PASIONANTĂ PROFESIE

ZOOTEHNIA

RESURSE FURAJERE EXISTĂ. TREBUIE VALORIFICATE LA TIMPUL OPTIM!

Ne aflăm într-o etapă cînd grija și priceperea pentru furajarea și întreținerea animalelor capătă haine cifrice edificatoare. Privită prin această prismă, starea de lucruri întîlnită în multe cooperative agricole de producție din județul *Bacău* vine să demonstreze, dacă mai era nevoie, că zootehnia este încă menținută, pe scara interesului manifestat, la un loc periferic. Iată, de plidă, situația sectorului creșterii animalelor de la cooperativa agricolă *Traian*, unitate care la centrul județului este considerată drept *bună*. De la efectivul mediu de vaci furajate s-a obținut pînă în prezent doar 58 la sută din producția de lapte globală planificată, procentul îndeplinirii contractului către stat fiind de 62 la sută. Nucleul de prăsilă al sectorului porcin a produs doar 300 purcei, adică exact jumătate din cît trebuia. Cauze? „Nu facem o furajare corespunzătoare, recunoaștem — declară președintele unității, inginerul *Cezar Duță*. Nu pentru că nu vrem sau nu ne pricepem ci pentru că nu avem cu ce. *Și-atunci ce să mai discutăm?*" Să discutăm totuși tovarășe inginer despre cele 92 hectare pășune naturală și 49 hectare fînețe care nu au cunoscut ce este aceea fertilizare, minimă măcar, ce este aceea lucrare de întreținere; despre cele 79

OCTAVIAN MILEA

(Continuare în pag. a VII-a)

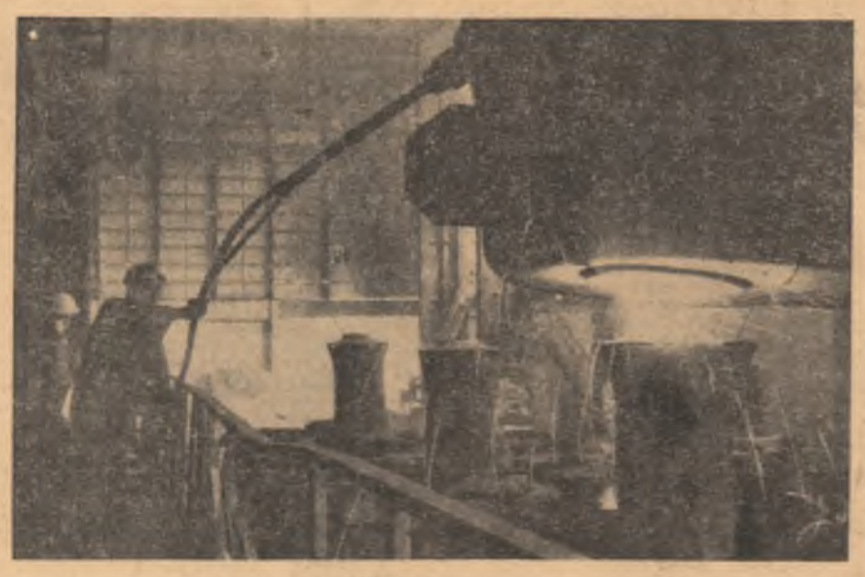

Incandescența hunedorene

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

„CA SĂ FII IUBIT DE OAMENI, TREBUIE SĂ-I IUBEȘTI!"

Am cunoscut mulți medici. Și mai tineri și mai în vîrstă, și mai veseli și mai triști, în fine, oameni de toate felurile. Cei doi medici la care m-am oprit în reportajul de față se află, din punct de vedere caracterologic, la doi poli oarecum diferiți. Unul e veșnic nemulțumit de sine, deși mulți colegi de breaslă s-ar mindri cu ceea ce izbutește el, iar celălalt care în alt colț de țară înregistrează succese la fel de frumoase, se declară satisfăcut de ceea ce face, fără însă a coborî stacheta exigenței. Ambii sînt prețuiți de pacienți și de colegi, ambii fac tot ce le stă în putință spre a-și sluji cu cinste meseria, ambii știu să dea bărbătește piept cu greutățile și de asemenea, ambii au planuri frumoase pentru viitor. Cam acestea ar fi coordonatele care îi apropie, totuși, pe cei doi medici, în fond atît de deosebiți.

Primul, Ion Paicu, e medicul șef al circumscripției sanitare din comuna Măceșu de Jos, județul Dolj. A absolvit Facultatea de medicină generală la Iași, în 1965, și de șase ani profesează aici, pe malul Dunării. Cînd l-am întîlnit, era după o noapte grea, în care alergase de la casa de naștere, unde cineva se încăpățînase să vină greu pe lume, la un pacient căruia i se făcuse rău în puterea nopții, apoi la încă unul pentru ca, în sfîrșit, să se înapoieze din nou la casa de naștere. Avea în dimineața aceea ochii încercănați, dar privirile îi erau ageere, neobosite.

Pînă să dau de doctorul Ion Paicu, acest tînăr scund, cu chip de adolescent și mișcări calculate, de om trecut prin multe, avusesem timp să vorbesc cu mulți din consătenii și, deci, pacienții săi. Am reușit astfel să-i fac un portret încă înainte de a-l cunoaște: harnic, modest, apropiat de oameni, dornic de a ști cît mai multe, uneori gata să se ia la hartă cînd se întîrzie cu aplicarea vreunei hotăriri privind circumscripția sanitară.

Bătrînica pe care am întîlnit-o, la o fîntînă, a ținut să-mi facă și ea o confidență:

— Dacă vrei să știi, află că eu intru și-n foc dacă zice tovarășu doctor Paicu că acolo mă vindec. Am încredere în el, maică, că el m-a pus anul trecut pe picioare. E tare bun doctor. Da cînd i-am dus și eu un „prezent", n-a vrut să primească. A zis că are leafă. Și cînd eu nu m-am lăsat cu una, cu

DRAGOMIR HOROMNEA

(Continuare în pag. a VI-a)

STELIAN PETRESCU

UN DREPT ȘI O DATORIE A SECRETARULUI U.T.C.

A fi reprezentantul tinerilor

Realitate în plină afirmare în viața întreprinderilor, reprezentarea organizațiilor U.T.C. în comitetele de direcție, ca o practică exprimînd însăși esența democrației noastre socialiste, dobîndește treptat atributele unei experiențe bogate, complexe ca activitate. Dezideratele inițiale, evocate în cuvîntarea tovarășului **Nicolae Ceaușescu** la Congresul al IX-lea al U.T.C., cunosc acum o seamă de împliniri, prin asigurarea unui cadru legiferat acestei participări. Totodată, organele și organizațiile U.T.C. consacră eforturi și preocupări multiple pentru perfecționarea cadrului în care se poate desăvîrși această responsabilitate încredințată de partid și de stat privind participarea tineretului la viața socială, la activitatea de conducere a societății, ca o înaltă școală de educație pentru formarea tinerilor ca făuritori ai socialismului și comunismului, înarmîndu-i cu instrumente ale științei conducerii sociale. Asemenea realități și preocupări, concretizate în aria de activitate a unor organizații U.T.C. din Buzău, am consemnat în aceste pagini, ca expresii ale eforturilor de a dezvolta **un adevărat sistem al reprezentării organizațiilor U.T.C., a tinerilor din întreprinderi.**

De la început, tovarășul STELIAN PETRESCU, prim secretar al Comitetului municipal Buzău al U.T.C., preciza: „Chiar și înaintea legiferării au existat destule rezolvări, o bună experiență în asigurarea legăturii, conlucrării cu conducerile întreprinderilor, cît și în ce privește participarea secretarilor U.T.C. la ședințele comitetelor de direcție. Receptivitatea este asigurată mai deplin, acum, cînd s-a și reglementat prin lege această problemă. Însă s-trag atenția alte aspecte. Unii secretari n-au încă tăria de a ridica, de a susține problemele mai dificile. Alteori, nici pe cele obișnuite nu le discută în cadrul respectiv. La plenara comitetului municipal U.T.C., secretarul de la Depoul C.F.R. ne solicita nouă ajutorul pentru desemnarea unei săli necesare activităților tineretului. Prin intervenția noastră sigur că s-a

ION TRONAC
Fotografiile: GH. CUCU

(Continuare în pag. a VII-a)

Revoluționarea conștiinței

ACULIN CAZACU

Este neîndoielnic că trăim momente cu adînci semnificații în istoria contemporană a României. Conjuncția efectivă dintre teorie și practică a declanșat forte de creație ce acționează irezistibil la nivelul indicatorilor multilateralității socialismului. Analiza responsabilă și pătrunzătoare a stadiului pe care îl parcurgem a dus la conturarea unui program de acțiune, în mecanismele căruia — ca întotdeauna — propulsia se generează de la comandamentul politic al înțelepciunii poporului nostru, Partidul Comunist Român. Este un program vast, născut din meditație lucidă și sinteză creatoare. Din energia, iscoditoare de esențe, a marxism-leninismului militant. Așteptam coordonatele programului de îmbunătățire a activității ideologice, de ridicare a nivelului general al cunoașterii și de educație comunistă a maselor, de așezare a relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Și, operativ, potrivit celor mai clare articulații ale elaborării deciziei, sîntem în fața faptului. Practic, este un PROGRAM al întregului popor. Căci, așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, la plenara Comitetului Central, lunile din urmă au pus în evidență, mai mult ca oricînd, trupul comun, armonios asamblat, pe care îl formează întregul popor în jurul comuniștilor. Un program prefigurează viitorul și antrenează forte nemijlocite de a-l stăpîni prin creație. Profunzimea analizei și claritatea de cristal a ideilor nu lasă loc nici unui echivoc: viitorul națiunii noastre este autocreație colectivă, reflex al dobîndirii conștiinței de sine și încrederii în partid, în țăria și consecvența acțiunii sale. Activitatea ideologico-educativă devine o autentică forță modelatoare. Formarea omului nou, cu o înaltă conștiință socialistă, dublată de un orizont cultural larg, constituie un factor de prim ordin în întreaga activitate de transformare revoluționară a societății. Iată idei a căror adecvare la realitate și valoare izvorăsc din profunzimea analizei marxist-leniniste, creatoare, a stărilor și procese-

(Continuare în pag. a VI-a)

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI EMIL BODNARAȘ

Stimați tovarăși,

Problemele activității politico-ideologice și de educare marxist-leninistă în partid și în societatea noastră, enunțate în iulie în cunoscutele „propuneri de măsuri" aprobate unanim de Comitetul Executiv, vin acum spre dezbatere în fața Comitetului Central într-o prezentare unică în desăvîrșirea ei.

Constatarea aceasta este prilejuită de expunerea de astăzi a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Dacă autorul „propunerilor de măsuri" din iulie s-a rezumat atunci la o enunțare aproape telegrafică, el, în expunerea de astăzi dă problemelor întreaga dimensiune.

Analizînd temeinic condițiile obiective care determină în societatea noastră socialistă necesitatea unei superioare activități politico-ideologice și educative, secretarul general sintetizează concluziile sale din expunere, în enunțări de valoare programatică. În felul acesta pagini cu totul remarcabile prin logica lor strînsă și putere de argumentare redau în expresiuni sobre întreaga fundamentare teoretică a poziției noastre politice atît în problemele de politică internă, cît și internațională în relațiile noastre cu țările socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, cu țările și popoarele care trăiesc în altă orînduire socială decît a noastră.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu se situează astfel printre documentele de seamă ale partidului, care atestă maturitatea sa de gîndire politică și de acțiune ca forță politică conducătoare a societății noastre socialiste.

Îmi permit să propun plenarei ca în încheierea lucrărilor ei să adopte expunerea secretarului general drept document al plenarei Comitetului Central, pentru ca împreună cu măsurile din iulie, aprobate de Comitetul Executiv, să stea la baza activității politico-ideologice și de educare marxist-leninistă în partidul și în societatea noastră.

Mai susțin propunerea și din rațiuni date de natura expunerii privind relațiile de tip nou inter-socialiste, dintre statele sistemului socialist, cît și dintre partidele comuniste și muncitorești.

Însușindu-ne expunerea ca document al plenarei, manifestăm hotărîrea noastră neabătută de a aduce și cu acest prilej contribuția noastră internaționalistă la marea cauză a unității țărilor socialiste și a partidelor comuniste și muncitorești, în concepția noului tip de relații, destinată a da mișcării comuniste și muncitorești, socialismului — citez din expunere — „noi dimensiuni naționale și internaționale".

Din complexul de probleme pe care le tratează, expunerea se oprește cu o voită repetare asupra necesității perfecționării continue a „normelor de relații și de conviețuire socială, a organizării societății, a democrației socialiste ca parte integrantă a procesului de dezvoltare și de educație socialistă".

Vreau să mă refer în cele cîteva alineate care urmează la partea esențială a acestui grup de probleme: democrația socialistă și dezvoltarea ei.

Cadrul în care democrația se afirmă în societatea noastră, în partid și în stat, este dat de principiul centralismului democratic și de principiul conducerii colective ca principiu suprem de conducere în absolut toate sectoarele de activitate.

Restrîngînd rigorile centralismului la strictul necesar unei societăți conduse unitar și planificat, democrația se dezvoltă pe măsura cuprinderii calificate a problemelor de către diferitele eșaloane de conducere colectivă. Conducerea colectivă devine astfel forma cheie de afirmare și dezvoltare a democrației. Conducerea colectivă este deci, prin esență, o expresie de calitate și nu de număr. De unde deosebita importanță a ridicării constante a nivelului politico-ideologic al membrilor, în primul rînd, ai unui colectiv de conducere, spre a putea valorifica just întreaga sa capacitate profesională și politică în actul complex de organizare, îndrumare și control al organizației socialiste, fie ea politică, economică, social-culturală sau de altă natură.

Începînd din anul 1965, de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și de la adoptarea Constituției Republicii Socialiste România, rînduielile democratice din țara noastră au evoluat mult în sensul dezvoltării lor constructive.

Și totuși, problema continuă să stea la ordinea zilei și este firesc să fie așa.

Democrația socialistă, ca expresie a unui tip superior de ordine și disciplină socială, are exigențe care cresc simultan cu creșterea mijloacelor de producție și a producției, simultan cu dezvoltarea nivelului general al societății.

Satisfacerea acestor exigențe, în cadrul acelorași principii fundamentale, are loc prin continua îmbunătățire a organizării relațiilor, a metodelor și a stilului de muncă de către organele și organizațiile constituite. În acest sens Comitetul Central al partidului, ca for conducător politic permanent, Marea Adunare Națională și Consiliul de Stat, ca organe supreme ale puterii de stat, Consiliul de Miniștri, ca organ suprem al administrației de stat, comitetele județene și consiliile populare, organizațiile economice diferite, și-au îmbunătățit continuu activitatea și eficiența funcțională.

Sînt în curs de pregătire studii și măsuri privind noi îmbunătățiri.

Acum cîteva luni, într-un schimb de păreri privind activitatea organelor supreme ale puterii de stat, tovarășul Ceaușescu a sugerat, bazat pe experiența pozitivă a activității de aviz și control din partea comisiilor Marii Adunări Naționale, îmbunătățirea funcționării Marii Adunări Naționale ca organ unic legiuitor. Studiile întocmite au ajuns la unele propuneri care vor fi supuse spre dezbatere.

Comisiile Comitetului Central și ale comitetelor județene urmează și ele să-și îmbunătățească structura și competențele spre a putea contribui mai bine la dezvoltarea procesului de ridicare a nivelului politic, ideologic, al organelor și organizațiilor de partid și de stat.

În acest domeniu, al normelor de relații din societate, al dezvoltării democrației socialiste, ca formă de ordine și disciplină socială de tip superior, va rămîne, firește, mereu de acționat spre a ține pasul cu cerințele obiective ale întregului proces de dezvoltare a societății cît și spre a favoriza procesul însuși, sub impulsurile puternice izvorîte din relațiile interne ale democrației.

Sarcinile exprimate în expunerea secretarului general nu reprezintă obiective ale unei campanii, ci jaloanele unei îndelungate și susținute activități în toate domeniile la care se referă.

Problemele puse sînt pe măsura deplină atît a partidului nostru cît și a poporului nostru muncitor, cu experiența, capacitatea, încrederea în forțele lor și spiritul lor combativ.

Nouă ne revine sarcina să perseverăm neabătut în organizarea, îmbunătățirea activității politico-ideologice și de educare marxist-leninistă a partidului, a oamenilor muncii, muncitori, țărani, intelectuali, să perseverăm în acțiunea de perfecționare continuă a democrației noastre socialiste, pentru a afirma la un nivel tot mai ridicat rolul conducător politic al partidului nostru, pentru a întări tot mai mult orînduirea noastră și [illegible] națiunii noastre socialiste și a face mereu mai puternic statul nostru.

Dacă este adevărat că socialismul este răspunsul modern la problemele majore ale vremurilor noastre, să facem ca România Socialistă să fie cuprinsă la loc de cinste în acest răspuns.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI MIRCEA MALIȚA

Este evident pentru noi toți că plenarele Comitetului Central sînt momente de sinteză cuprinzătoare a experienței construcției socialismului în țara noastră, prilejuri de clarificare și îmbogățire a instrumentarului de idei marxist-leniniste, a capacității de a orienta în mod conștient dezvoltarea economică și socială a țării, instrumentele cu care ne înfățișăm la [illegible]. Cu atît mai mult vine acest lucru [illegible] expunerea de o înaltă ținută și de o deosebită valoare teoretică și practică prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la sarcinile partidului în domeniul ideologiei, al educației socialiste și al [illegible] în societatea noastră.

Expunerea secretarului general al partidului arată [illegible] baza de gîndire creatoare marxist-leninistă a politicii interne și externe a Partidului Comunist Român. După părerea mea, un fir roșu străbate această expunere, și anume valoarea fără precedent care este acordată factorului uman în construcția socialistă. Este afirmată și adusă la o putere superioară ideea că elementul determinant în construcția societății noi este omul, gradul său de pregătire și de conștiință, profilul său moral și politic. Tehnica, bunăstarea, înflorirea culturală a omului constituie obiectivul construcției socialiste, iar caracterul, competența și energia sa sînt mijloacele de realizare.

Datorăm tovarășului Nicolae Ceaușescu un concept care clarifică orizontul spre care se îndreaptă de pe acum țara noastră socialistă. Este vorba de acea societate multilateral dezvoltată în care înfloresc toate disciplinele, toate domeniile de activitate, toate ramurile economiei și culturii.

Cred că prin expunerea luminoasă de astăzi se [illegible] mai mult și [illegible] a doctrinei profund umaniste a partidului nostru și anume cea privind formarea multilaterală a omului. Înțelegem mai bine ca oricînd esența acestui proces de formare, între [illegible] a unor [illegible] de structuri disjuncte: altă știință, altă profesie, dincolo educație practică, disociere artificială care ar însemna să ducem mai multe existențe, în funcție de ședința la care participăm. Este vorba, dimpotrivă, de o unitate organică între cunoștințe, deprinderi, idei și acțiune — cimentate toate de înaltele valori morale ale comunismului. Aceste valori îmbrățișează totul asigurînd formarea unui om crescut în spiritul dreptății sociale, al solidarității umane, al dragostei fierbinți față de patria socialistă, al spiritului de abnegație și devotament față de libertatea și progresul țării, gata să întrețină un dialog pe baze demne și sigure cu valorile altor culturi.

Este vorba, în al doilea rînd, nu de un om care s-ar mulțumi să reflecte lumea înconjurătoare, ci de unul care înțelege s-o modifice. La formarea omului concură întreaga societate. Mai mult ca oricînd, educația ne privește pe toți deopotrivă, atît pe cei de vîrstă școlară, cît și pe cei de vîrstă adultă. Educația privește, de asemenea, toți factorii prin care se exercită ea sau care o pot înrîuri — de la cărți la televiziune, la distracții și sporturi. Ea implică, în condițiile noastre de astăzi, o gamă largă de metode, sensibil mai largă decît și-o putea închipui instruirea scolastică tradițională.

Îmi propun să mă opresc la factorul școală. Sînt puține țări în lume care să fi recunoscut însemnătatea civilizatoare a școlii în termeni atît de lipsiți de echivoc ca România socialistă. La Congresul Uniunii Tineretului Comunist, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: **„Este un adevăr unanim recunoscut că principalul factor de cultură și civilizație a unei națiuni, cadrul de bază al instruirii și formării tineretului îl reprezintă școala. Marile obiective economice și sociale de viitor, aspirațiile spre realizarea unei societăți socialiste dezvoltate pe toate planurile nu le pot realiza decît oameni cu o înaltă pregătire științifică și tehnică, cu un larg orizont de cunoștințe generale, cu temeinice deprinderi pentru activitatea practică".**

Ideea a fost exprimată din nou, în formă de o deosebită limpezime, în expunerea de astăzi. Conceptul acesta [illegible] nu reprezintă o simplă [illegible], nu este o chestiune [illegible] de divertisment, nici nu face parte din categoria [illegible] sociale. Ea reprezintă nu numai o datorie față de generația tînără, ci și o investiție de prim ordin în viitorul societății.

Prezentînd la Marea Adunare Națională expunerea referitoare la noul plan cincinal, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a [illegible] investițiile în industrie, știință și învățămînt.

Unitatea între știință, producție și învățămînt este o formulă cuprinzătoare, modernă și adecvată dezvoltării industriale a țării noastre, cu mari ecouri într-o lume în căutare de soluții privind școala și formarea tineretului.

În aplicarea directivelor partidului cu privire la învățămînt, datînd din 1968, a hotărîrilor Congresului al X-lea al P.C.R., s-au luat măsuri pentru ca sistemul de învățămînt să asigure unitatea organică între școală, viața productivă și investigația științifică. Nimeni nu poate nega caracterul de continuitate al acestor preocupări. În același timp, trebuie să spunem că în anul de față aceste principii au fost aplicate cu mai multă consecvență, cu mai multă vigoare, ca urmare a consfătuirii de lucru și a hotărîrilor Comitetului Executiv din iulie 1971.

De o mare justețe a fost sesizarea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a lipsurilor din domeniul învățămîntului, domeniu ce constituie o verigă importantă în procesul formării oamenilor din țara noastră. Chemările, sugestiile, indicațiile secretarului general al partidului au fost primite cu mare entuziasm de către masa de profesori, elevi și studenți. Promptitudinea cu care aceștia au răspuns la măsurile luate arată cît de judicioasă a fost analiza făcută în domeniul învățămîntului, faptul că această analiză a atins toate elementele cheie.

Aș vrea să dau cîteva exemple. În timpul verii, tinerii au participat la numeroase activități de muncă voluntară. Cu o săptămînă înainte de începerea anului școlar, 2 000 000 de copii, răspunzînd special unei chemări a pionierilor, și-au îngrijit școlile în care urmau să-și înceapă învățătura, iar în perioada de recoltare școlarii și-au adus în număr mare contribuția la activitatea agriculturii noastre.

Ideea educației prin muncă și pentru muncă se extinde în toate formele noastre de învățămînt. Vrem să aducem aci mulțumiri pentru măsura ce a fost luată, ca școlile să fie patronate de industrie. Cele 5 000 de ateliere școlare care funcționează de la începutul acestui an școlar demonstrează dimensiunea efortului întreprins, precum și stăruința și grija organelor de partid județene pentru punerea în aplicare a hotărîrii Secretariatului Comitetului Central.

Dubla subordonare a instituțiilor de învățămînt tehnic, economic, medical, agricol a adus iarăși beneficii pentru școală, nu numai în privința ajutorului material de dotare, care este în curs, dar și prin contactul profund educativ pe care legătura cu industria îl reprezintă pentru viitorul absolvent, pentru orientarea și formarea sa politică și profesională.

Consiliile de învățămînt superior și de cultură generală s-au întîlnit de mai multe ori în cursul verii și au înaintat Comitetului Executiv propuneri de perfecționare a acestor două ramuri de învățămînt, propuneri aprobate la 14 septembrie. A fost elaborat sistemul unitar al predării științelor sociale, care prevede îmbunătățiri și ca număr de ore, dar și din punct de vedere al calității, al contribuției acestor discipline la formarea elevilor și studenților. S-au adus sistemului liceal corectări bine venite prin înființarea a 41 de licee de specialitate. Ziua săptămînală de muncă productivă a fost introdusă începînd cu clasa a IX-a și terminînd cu universitățile.

Indicațiile în materie de organizare a procesului educativ au fost elaborate împreună cu Comitetul Central al U.T.C., cu organizația de pionieri și cu asociația studenților. Atmosfera sărbătorească, entuziastă și rodnică a acestui început de an școlar și universitar a reflectat faptul că tineretul și profesorii îl urmează cu căldură, dragoste și gratitudine pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că aderă deplin la politica Partidului Comunist Român, deci și să răspundă prin studiu și efort sporit la mandatul de clasă ce li se încredințează.

Toate măsurile la care m-am referit arată că printr-o muncă susținută și perseverentă se pot realiza lucruri mai mari într-un ritm mai viu. Faptul că aceste măsuri n-au fost luate la timp reprezintă o serioasă lipsă, în primul rînd a Ministerului Învățămîntului, care este în fond un minister al învățămîntului, al educației și al formării.

Ministerul Învățămîntului poartă în special vina de a nu fi ținut pasul cu transformările mari care se petrec în țara noastră, de a nu fi adaptat școala, cu viteza cerută, la cerințele din ce în ce mai pretențioase ale construcției noastre socialiste, de a nu fi făcut să pulseze mai viu ceea ce este considerat astăzi în mod hotărît o revoluție tehnico-științifică.

În multe locuri s-a procedat lent și birocratic, nu am dus măsurile pînă la capăt, nu am aplicat ceea ce se prevedea în documentele și indicațiile de partid. Ei bine, dacă există în știință și tehnică o revoluție, ea trebuie să fie reflectată și în școală. Expunerea secretarului general al partidului subliniază cît de impetuoase sînt schimbările de la noi și din lume. Procesul transformării revoluționare a țării noastre se desfășoară rapid. Astăzi vorbim de explozie informațională. Există discipline care, la 10 de ani de la [illegible], au devenit clasice. Iată de ce a sta pe loc a merge încet chiar, este echivalent cu a da înapoi. Iată de ce pregătirea unui om se judecă nu numai prin cantitatea de cunoștințe, ci și prin aptitudinea de a se perfecționa continuu și de a se adapta la nou.

Știm că avem multe de făcut în știință, în învățămînt ca și în producție. N-avem nici un motiv de îngîmfare. Ritmul transformărilor în lume este atît de viu, exigențele sînt atît de mari, încît niciodată sarcina noastră nu se poate considera încheiată. Sîntem pe deplin conștienți de lucrurile pe care le avem de făcut. Îmbunătățirea condițiilor materiale pentru cuprinderea unui număr mai mare de copii în grădinițe, asigurarea trecerii la un învățămînt de zi în cît mai multe școli prin înmulțirea internatelor și semiinternatelor, ridicarea eficienței învățămîntului prin transformarea claselor în cabinete și prin predarea pe bază de experimente și investigație, încurajarea creativității în sistemul nostru de învățămînt prin înlocuirea tehnicilor [illegible] cu altele formative, pregătirea generalizării învățămîntului de 12 ani, omogenizarea rețelei, dezvoltarea învățămîntului superior, și lărgirea profilului său de formare, amplasarea institutelor pe marile platforme de cercetare și producție, necesitatea unei contribuții cît mai susținute în sistemul național de reciclare a cadrelor și în instaurarea sistemului de educație permanentă, iată enunțate sumar punctele principale ale unui vast program pe care partidul l-a conturat în documentele sale privind dezvoltarea învățămîntului pentru acest cincinal și pentru deceniul care urmează. Ne revine o sarcină deosebită în organizarea eficientă a predării științelor și a formării din timp, de pe băncile școlii, a viitoarelor cadre ale unei societăți care-și bazează forțele pe știință.

Cultivarea științelor nu este o sarcină ușoară. Așa cum un violonist care dă un concert are în spatele său un minim de 20 000 de ore de exercițiu, un elev la o olimpiadă științifică trebuie să fi parcurs și el mii de ore de concentrare, studiu și exerciții, nemaivorbind de orele pe care le presupune o descoperire sau o contribuție științifică. Tineretul nostru este înzestrat pentru știință. Și trebuie să facem totul pentru a pune cît mai deplin în valoare, în interesul societății noastre, însușirile, talentul, disponibilitățile tinerei generații.

Aș vrea să spun că, pentru viitor, credem că școala va trebui să cultive cu mai multă consecvență și virtuțile morale ale viitorului cetățean, cinstea, apărarea bunului obștesc, spiritul de dreptate, disciplina, ordinea, curajul, sinceritatea, modestia, temeinicia, respectul adevărului și acel cult al muncii despre care a vorbit tovarășul Nicolae Ceaușescu ca fiind sursa propășirii noastre. Oricît ar fi de bună o oră de educație sau de dirigenție, ea nu poate transmite tot conținutul educației, iar profesorii, prin orele și prin conduita lor, transmit educație. S-au luat măsuri pentru consfătuiri ale cadrelor didactice, pe care le facem împreună cu forurile tutelare, s-au luat măsuri de îmbunătățire a manualelor și de publicare a unei literaturi suplimentare, a unor cărți actuale, care să apară mai rapid, despre planul cincinal, despre programul de dezvoltare a țării elaborat de partid.

Aș vrea să mă refer în cîteva cuvinte la una din problemele cele mai des relevate — modul de predare a științelor sociale. Nu este un secret că la aceste discipline există încă un mod de expunere abstract, menținut la nivelul generalităților. Constatăm că modul de expunere excesiv teoretic în care sînt prezentate fenomenele economice, sociale, adevărurile marxist-leniniste nu are priză asupra tineretului, iar absolvenții de liceu care se prezintă la facultate nu stăpînesc vocabularul politic și științific. Pentru mulți dintre ei cel mai greu curs este acela al științelor sociale sau al filozofiei: am întîlnit unii care nu făceau nici o asociere între propozițiile economiei marxiste citite în școli și uzina palpabilă și înfloritoare care se construiește lîngă ei. Pentru ei aceste lucruri păreau realități radical diferite, fără vreo legătură vizibilă între ele.

Desigur, ministerul dispune de editură, dispune de editori și răspunde de felul și de nivelul modului de a se preda. Iată de ce nu vorbesc de acest lucru fără a menționa soluțiile care au fost concepute: la indicația tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au creat, împreună cu Academia de științe sociale și politice și cu Academia „Ștefan Gheorghiu", cabinete tip de științe sociale, în care noul mod de predare urmează să fie încurajat. Aș vrea, de asemenea, să amintesc că nu considerăm doar sub raport cantitativ măsurile întreprinse în domeniul științelor sociale. Dacă ar fi să exprimăm stadiul lor prin numărul de cercuri, conferințe și acțiuni, ar fi simplu să apreciem că sarcinile au fost îndeplinite. Practic însă, eficiența măsurilor din program, temeinicia lor abia acum urmează să fie demonstrate, în strînsă legătură cu îndeplinirea cerințelor de ordin calitativ. Credem că ne așteaptă o lungă perioadă de activitate intensă, în care accentul trebuie să cadă pe sporirea preocupărilor pentru conținutul învățămîntului. De aici necesitatea de a închide o serie de neajunsuri în pregătirea cadrelor didactice care predau științele sociale, căci în ultimă instanță de calitatea profesorului depinde și calitatea învățămîntului.

În al doilea rînd, se cere să se stabilească legături strînse, permanente, între predarea științelor sociale și cercetarea științifică, întrucît unitatea dintre știință, producție și învățămînt se aplică și la științele sociale.

În al treilea rînd, este necesar să se realizeze legături directe și permanente cu producția.

În al patrulea rînd, a se stabili legături trainice între cadrele didactice și colectivele care predau științele sociale în învățămîntul superior și în învățămîntul de cultură generală.

În sfîrșit, vom acorda deosebită atenție învățămîntului ideologic, a cărui obligativitate pentru cadrele didactice a fost de curînd instituită pentru toate școlile și universitățile.

Sîntem convinși că noile programe de științe sociale, rod al unei largi conlucrări a cadrelor didactice, a specialiștilor din cercetarea științifică, cu Academia de științe sociale și politice și cu Academia „Ștefan Gheorghiu", rod al dezbaterilor existente sînt în măsură să creeze un cadru adecvat muncii de continuu și de ridicare a nivelului calitativ.

S-a întărit considerabil combaterea modului de viață burghez și a concepțiilor idealiste mistice. Un loc important îl ocupă temele de etică și estetică în programele noastre. Un loc central îl au preocupările pentru adîncirea educației patriotice și internaționaliste, a spiritului de prietenie și frăție dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Firește că problema învățămîntului nu este epuizată aici de aceste măsuri. Este vorba, în același timp, și de adoptarea unui stil de mai mare claritate, mult mai concret și care să se dezbare definitiv de prejudecata adevărurilor generale, neilustrate de exemple concrete și fără prea mare legătură cu practica.

Ca rezultat al acestei plenare și al expunerii ținute de tovarășul Nicolae Ceaușescu, sîntem convinși că se va produce o adevărată mutație în stilul de vorbire al oamenilor în materie politică, economică și socială, fie că această vorbire se desfășoară în învățămînt, fie că ea este destinată propagandei ori lămuririi cetățeanului. Există încă foarte puțină literatură bună pe înțelesul tuturor despre fenomenele fundamentale ale transformării țării noastre, despre temele pe care le investighează știința românească, despre marile investiții și marile combinate ivite în țară, despre transformarea omogenă a țării, ca și despre fenomenele mondiale în general. Oamenii de știință au — încă nu de puține ori — prejudecata tratatelor inaccesibile, cu multe subsoluri și referințe care se adresează fatalmente unui mic număr de cercetători. Peste 4 milioane de elevi reprezintă un public de cititori de mare aviditate. De regulă, manualele sînt sau ar trebui să fie punctul de plecare al unei lecturi largi, literatura științifică, fie că este din domeniul științelor naturii sau al celor sociale. Aceeași literatură este așteptată de către milioanele de cetățeni angajați în procesul reciclării și al perfecționării. Este necesară mai multă literatură științifică, social-politică, care să contribuie la o creștere a eficienței dezbaterilor largi și factorilor ce compun procesul de decizie în țara noastră. Mai multă literatură, de analiză a construcției economico-sociale din țara noastră, mai multă analiză marxist-leninistă a fenomenelor vieții pe care o trăim și a epocii pe care o parcurgem — scrisă limpede, atrăgător și cu aceeași încărcătură de pasiune pe care o reclamă uzinele noi — iată un imperativ din cele mai importante.

Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost un model de stil. Toate cuvîntările secretarului general al partidului sînt la subiect, toate comportă o analiză detaliată și sînt generatoare de acțiune, toate au deschidere spre viitor explicit formulată, și, concomitent, o bază fermă pentru generalizarea teoretică, cu un ecou trecînd dincolo de granițele țării noastre.

În încheiere, aș vrea să spun că școala, cu toate articulațiile ei, cu marele-i număr de elevi și cadre didactice, urmează nedezmințit programul partidului, cuprins în documentul fundamental, în actul eminent pe care îl constituie expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu de astăzi, este angajată în procesul perfecționării ei continue, pentru a asigura un proces educativ de mai mare eficacitate tehnică și profesională, cît și o optimă formare morală, cetățenească și partinică.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE BLAJ

Am convingerea că actuala plenară a Comitetului Central al partidului nostru se va înscrie la loc de înaltă cinste în glorioasa istorie a Partidului Comunist Român. Într-adevăr, pentru prima dată pregătirea unei plenare a Comitetului Central al Partidului a avut loc cu participarea activă a tuturor comuniștilor, a milioanelor de cetățeni, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, oameni ai muncii români sau aparținînd naționalităților conlocuitoare, care au dezbătut cu un înalt simț de responsabilitate, prin prisma propriei experiențe, în adunări de partid, sindicale, de U.T.C., în întreprinderi și instituții, la orașe și sate măsurile de excepțională valoare istorică, teoretică și practică adoptate de Comitetul Executiv, exprimîndu-și unanim adeziunea față de programul elaborat de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Participarea în mod practic a întregului popor la pregătirea acestei plenare are semnificații multiple și adînci. Pe lîngă importanța majoră a ordinei de zi, este ilustrat cu acest prilej, în toată amplitudinea sa, felul cum înțelege conducerea partidului nostru să promoveze democratismul adevărat. Aceasta reprezintă o pildă vie a modului în care politica partidului este făurită de masa membrilor de partid, de întregul popor. Tocmai de aceea ea este tradusă în viață cu abnegație și cu profunda convingere că reprezintă expresia celor mai înalte aspirații ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor celor ce muncesc.

Avem deci toate motivele să credem că hotărîrile actualei plenare vor avea o puternică înrîurire asupra tuturor celulelor vieții noastre politice, economice, sociale și culturale, valorificînd la un nivel superior, potențialul creator al poporului român.

Stimați tovarăși, cu permisiunea dumneavoastră, mi-aș îngădui să prezint în fața plenarei, succint, unele aspecte din activitatea organizației județene de partid Maramureș pe linia înfăptuirii programului de măsuri conceput de secretarul general al partidului. În decursul anilor, și îndeosebi după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, organizația noastră a dobîndit o bună experiență în desfășurarea muncii politico-educative. Rodnicia acestei activități este încorporată în noua fizionomie a celor ce muncesc, în atitudinea lor înaintată față de muncă, în comportamentul lor în societate, în familie, în succesele obținute în dezvoltarea economiei, a întregii vieții spirituale. Este semnificativ în acest sens că în cele 10 luni care au trecut din acest an, industria județului a dat suplimentar economiei naționale o producție globală în valoare de aproape 120 milioane lei. Progrese demne de remarcat s-au obținut și în agricultură, înregistrîndu-se sporuri importante de recoltă, precum și în creșterea efectivelor de animale și a productivității lor.

N-am spune, însă, întregul adevăr dacă n-am releva că la un moment dat au apărut, pe alocuri, cazuri de subapreciere a muncii politico-educative, de îngustare a sferei de activitate a unor organe și organizații de partid. În numeroase adunări ale organizațiilor de bază se discuta și se rediscuta modul de realizare a planului, îndeosebi prin prisma activității unor servicii, compartimente tehnice sau administrative — și mai puțin a muncii politice, de influențare ideologică. În multe cercuri și cursuri ale învățămîntului ideologic s-au manifestat unele tendințe de formalism și tehnicism, lipsă de curaj în abordarea aprofundată și convingătoare a unor probleme teoretice privind creșterea rolului de conducător al partidului în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

Succesele obținute i-au determinat pe unii din activiștii noștri să acorde mai puțină importanță activității complexe de ridicare a conștiinței socialiste a maselor. Din această cauză, în unele unități se subestima valoarea stimulentelor morale pentru cei merituoși, se neglija crearea unei opinii muncitorești combative, de masă, împotriva celor care comiteau abateri, totul limitîndu-se, pe de o parte, la stimulente pur materiale și, pe de altă parte, la sancțiuni administrative. Trebuie să recunoaștem că și în județul nostru s-a resimțit efectul negativ al unor programe transmise prin radio și televiziune, al lipsei de discernămînt critic și de orientare politică în selectarea filmelor, al publicării și difuzării unor creații literare cu un conținut care nu răspundea exigențelor, formulate cu atîta claritate de partidul nostru, privitoare la rolul educativ al artei. Nu voi insista asupra acestor aspecte fiindcă ele au fost deja combătute în mod convingător și principial de tovarășul Nicolae Ceaușescu în ampla expunere rostită în cadrul plenarei Comitetului Central, precum și în expunerea la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politico-ideologice și cultural-educative.

Aș menționa, însă, că deficiențe asemănătoare s-au manifestat și în activitatea unor instituții cultural-artistice din județul nostru. În loc să se urmărească cu perseverență accentuarea rolului educativ al tuturor manifestărilor culturale, au apărut tendințe de paradă, de festivism. Bunăoară, muzeul județean nu și-a concentrat principalele eforturi în direcția cercetării și popularizării celor mai semnificative momente din lupta clasei muncitoare, a maselor populare, a organizațiilor Partidului Comunist Român pentru eliberarea națională și socială, întreprinzînd mai mult investigații de importanță minoră și publicînd studii care se adresează doar unui cerc restrîns de specialiști.

Deși aceste aspecte n-au avut un caracter general, persistența lor putea stînjeni înaintarea noastră spre realizarea marilor obiective stabilite de Congresul al X-lea al partidului. În asemenea împrejurări a intervenit programul adoptat de Comitetul Executiv, program care ne-a determinat să trecem cu curaj la evaluarea exigentă a întregii noastre activități, în vederea întăririi răspunderii și capacității organelor și organizațiilor de partid în conducerea muncii de educare a maselor. Ne-am străduit să perfecționăm în primul rînd stilul de muncă al comitetului județean, al biroului său, inspirîndu-ne din exemplul și prodigioasa activitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Ne-am concentrat atenția îndeosebi spre întărirea și permanentizarea contactului direct și nemijlocit cu masa oamenilor muncii, urmărind eficiența pe care o conferă prezența membrilor organului de partid în mijlocul creatorilor bunurilor materiale și spirituale. Această legătură strînsă nu a avut loc numai cu prilejul pregătirii și desfășurării adunărilor de partid sindicale sau de U.T.C., cu o ordine de zi prestabilită, ci într-un cadru mult mai larg, cu o participare masivă a diverselor categorii de cetățeni, ceea ce a permis un dialog viu și deschis.

Cunoscînd astfel mai temeinic realitatea, problemele care frămîntă masa largă de oameni ai muncii, sprijinul acordat organizațiilor de bază în înfăptuirea sarcinilor ce le revin a căpătat un mai mare randament. Aceasta cu atît mai mult cu cît munca de educare și îndrumare, prin prisma noilor cerințe, a devenit complexă și diferențiată.

La perfecționarea stilului muncii educative au contribuit și studiile întreprinse în diferite sectoare, analizele făcute în cadrul biroului, al plenarelor lărgite ale Comitetului județean de partid pe astfel de teme cum sînt „Conținutul și caracterul educativ al adunărilor generale", „Popularizarea și aplicarea legislației muncii în întreprinderi", „Perfecționarea pregătirii politico-ideologice a cadrelor", „Munca de educare politică, moral-cetățenească și ateist-științifică desfășurată de sindicate și de organizațiile U.T.C." Desigur, rezultatele pe care le-am dobîndit nu constituie pentru noi motive de automulțumire, nu ne îndeamnă cîtuși de puțin la concluzia că dacă sarcinile economice se înfăptuiesc, și munca politico-educativă se desfășoară bine, că nivelul de conștiință al oamenilor ar corespunde pretutindeni exigențelor actuale.

Recentele adunări generale deschise ale organizațiilor de bază, plenarele lărgite ale comitetelor de partid, ale organizațiilor de masă și obștești din județul nostru au analizat cu responsabilitate comunistă atît experiența pozitivă dobîndită pînă acum, cît și neajunsurile manifestate în activitatea de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, adoptînd măsuri eficiente pentru îmbunătățirea substanțială a acestei munci.

Dezbaterile au relevat că nu în puține cazuri sfera de cuprindere a activității politico-ideologice a fost destul de restrînsă, că în unele colective de muncă, îndeosebi în domeniile administrației de stat, învățămîntului, comerțului, sănătății unde organizațiile de partid nu-și exercitaseră cu fermitate atribuțiunile ce le revin, se crease o atmosferă călduță, de tocire a spiritului critic și autocritic, ceea ce a permis apariția și tolerarea unor lipsuri, abateri și abuzuri chiar în activitatea unor cadre de conducere.

Este de apreciat că, în numeroase locuri, membrii de partid, însușindu-și spiritul și conținutul noilor documente adoptate de conducerea partidului, și-au reconsiderat atitudinea față de îndatoririle pe care le au adoptînd o poziție combativă față de cei care au comis abateri de la disciplina de partid și de stat. Așa s-au petrecut, de pildă, lucrurile la plenara lărgită a comitetului comunal de partid din comuna Bogdan Vodă, la adunarea organizației de bază din cooperativa agricolă de producție Rozavlea, la ședința activului de partid din sectorul sanitar al municipiului Baia Mare, unde participanții au cerut sancționarea și chiar excluderea unor membri de partid care au atentat la avutul obștesc, care au încălcat grav normele de comportare proprii societății noastre.

La o recentă adunare, comuniștii de la Liceul nr. 3 din Baia Mare au luat o poziție critică, combativă, față de conducerea școlii care a subapreciat rolul organizației de partid, a cocoloșit lipsurile și abaterile unor cadre didactice tolerînd intrigi și neînțelegeri, cu consecințe negative asupra procesului educativ. Cîntărind cu chibzuință gravitatea faptelor, organizația de partid a hotărît sancționarea membrilor de partid din conducerea liceului și a propus destituirea lor din funcție.

Asigurînd întărirea rolului organelor și organizațiilor de partid în conducerea și coordonarea unitară a tuturor laturilor activității politico-ideologice și cultural-educative, comitetul județean de partid Maramureș se preocupă de plasarea centrului de greutate al acestei munci în organizațiile de partid, în colectivele din întreprinderi, unități agricole, șantiere de construcții, școli, în instituțiile și așezămintele de cultură, de promovarea largă a formelor și metodelor de activitate cu influență directă asupra conștiinței comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii. Membrii biroului și ai comitetului județean, ai organelor municipale, orășenești și comunale de partid, au acordat un sprijin direct organizațiilor de bază privind organizarea învățămîntului politico-ideologic în lumina noilor exigențe. Au fost astfel stabilite tematici de studiu mai adecvate cerințelor reale ale organizațiilor de partid, nivelului de pregătire al oamenilor, punîndu-se accentul pe studierea temelor decurgînd din preocupările teoretice și practice actuale ale partidului nostru, pe îmbunătățirea educării partinice, patriotice și moral-cetățenești a comuniștilor, uteciștilor și a tuturor cursanților.

S-a lărgit corpul de lectori și propagandiști cu un număr însemnat de activiști de partid, de stat și din economie. A crescut ponderea propagandiștilor din rîndul muncitorilor, a celor care lucrează nemijlocit în producție avînd o pregătire politico-ideologică corespunzătoare.

Comitetele de partid teritoriale ca și cele din principalele întreprinderi și instituții și-au creat puncte de documentare și informare care vor înlesni buna pregătire a propagandiștilor și cursanților. Membrii organelor de partid, alte cadre de conducere vor ține cu regularitate expuneri și consultații în fața membrilor de partid, a tinerilor cît și a celorlalte categorii de oameni ai muncii.

În vederea întăririi rolului lor educativ, adunările organizațiilor de partid vor dezbate cel puțin trimestrial teme cu un bogat conținut politico-ideologic. Ne preocupăm, de asemenea, de întărirea răspunderii cadrelor de conducere din întreprinderi și instituții, pentru ca ele să fie pătrunse de conștiința faptului că sînt și conducători politici, nu numai economici sau administrativi, avînd obligația să cunoască și să aplice cu fermitate politica partidului. Acționăm intens pentru utilizarea și mai largă a formelor muncii politico-educative, care și-au dovedit pe deplin eficiența, cum ar fi activitatea agitatorilor, a gazetelor satirice, foilor volante, cinecluburilor, stațiilor de radioficare, consfătuirilor și schimburilor de experiență și a altora, folosindu-le în scopul educării cetățenilor, al popularizării realizărilor și a atitudinilor înaintate, dar, în același timp, orientîndu-le în direcția combaterii active a lipsurilor, abaterilor și concepțiilor înapoiate.

Întrucît și în județul nostru există manifestări de parazitism, cazuri de tolerare și chiar de încurajare în cadrul unor anumite familii a tendințelor de viață ușoară, fără muncă, în prezent sprijinim inițiativa acelor comitete și birouri de organizații de partid, comitete de sindicat, care organizează convorbiri cu părinții unor tineri care nu sînt încadrați în muncă sau care comit acte antisociale. Ne îngrijim totodată de îmbunătățirea activității educative a muncitorilor navetiști, îndeosebi prin trimiterea periodică a unor lectori, brigăzi științifice, formații artistice în satele de reședință a salariaților.

Prin mobilizarea intensă a forțelor de care dispunem, a tuturor categoriilor de intelectuali cu o bună pregătire politico-ideologică și de specialitate, vom asigura ca în toate localitățile județului, la toate casele de cultură, cluburile, căminele culturale, școlile, să aibă loc cu regularitate acțiuni cu un larg ecou, de natură să contribuie la dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, la educarea și formarea temeinică pentru viață a tinerei generații.

În numele comuniștilor, al

(Continuare în pag. a III-a)

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Urmare din pag. a II-a)

tuturor oamenilor muncii din județul Maramureș, mă declar întrutotul de acord cu Expunerea secretarului general al partidului, prezentată plenarei Comitetului Central, și cu măsurile cuprinse în această expunere. Secretarul general al partidului ne-a făcut încă o dată dovada spiritului său marxist creator. Conținutul bogat în idei al Expunerii sale aduce o contribuție deosebită la dezvoltarea marxism-leninismului, la aplicarea creatoare a marxismului la condițiile concrete ale țării noastre. În mod strălucit, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a precizat programul și căile concrete de muncă pentru îmbunătățirea întregii noastre activități ideologice și educative.

Permiteți-mi să asigur plenara Comitetului Central, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, că organizația județeană de partid Maramureș, strîns unită în jurul conducerii partidului, va acționa și în viitor cu hotărîre, abnegație și pasiune comunistă, pentru ridicarea întregii activități politico-ideologice și cultural-educative la nivelul înaltelor exigențe formulate de secretarul general al partidului, pentru îndeplinirea exemplară a tuturor sarcinilor care ne revin din mărețul program de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ILIE VERDEȚ

Măsurile de îmbunătățire a muncii ideologice, propuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu și adoptate de Comitetul Executiv, au antrenat întregul partid, mase largi de oameni ai muncii la o amplă dezbatere a problemelor fundamentale ridicate de dezvoltarea societății noastre. Dezbaterile organizate au constituit un mijloc important de sporire a combativității revoluționare a comuniștilor, de maturizare politică a organizațiilor de partid, de întărire a rolului conducător al partidului în toate domeniile.

Analiza activității de educare marxist-leninistă a îndeplinit un rol pozitiv în combaterea mentalităților și practicilor retrograde, a contribuit la promovarea spiritului militant al clasei muncitoare, al țărănimii cooperatiste, al intelectualității, la creșterea influenței ideologiei partidului nostru în mase. Unanimitatea cu care au fost sprijinite măsurile inițiate a constituit o manifestare de unitate deplină a poporului în jurul Partidului Comunist și al conducerii sale. În același timp, dezbaterile au generat propuneri și sugestii de o mare însemnătate pentru îndeplinirea sarcinilor politice, concrete, ale comuniștilor, ca și pentru stabilirea direcțiilor principale spre care avem datoria să ne îndreptăm toată atenția.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu dă expresie adeziunii și voinței întregului partid și popor. Ea reflectă o preocupare constantă a Partidului Comunist Român, subliniată cu deosebită insistență la Congresele IX și X, care au atras atenția că rolul activității ideologice constă în a stimula gîndirea politică vie a oamenilor, astfel ca aceștia să poată participa cu întreaga lor capacitate de creație la înfăptuirea politicii partidului și statului. În acest cadru, expunerea trasează sarcini de mare răspundere pentru îmbunătățirea muncii politico-educative în strînsă legătură cu ansamblul problemelor care decurg din programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. A trata problemele ideologice așa cum sînt ele în realitate — și anume ca o componentă de bază a practicii sociale — constituie obligația esențială a comuniștilor, singura cale pe care putem atinge marile obiective istorice stabilite.

Așa cum se menționează în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, problemele ideologice cuprind toate laturile vieții sociale. Din gama largă de aspecte supuse analizei intenționez să mă limitez la unele privind activitatea economică. Consider că niciodată nu a fost formulată cu atita claritate interdependența dintre activitatea de educare marxist-leninistă a maselor și modul în care se rezolvă sarcinile economice și sociale concrete care frămîntă colectivele unităților noastre. Problema este cu atît mai actuală cu cît discutăm despre importanța, conținutul și orientarea muncii politico-ideologice, sub semnul succeselor trainice pe care poporul nostru le-a obținut în toate domeniile sub conducerea partidului.

Rezultatele cu care am încheiat cincinalul 1966—1970 stau la baza aprecierii îndreptățite că el a reprezentat cea mai rodnică perioadă a întregii noastre construcții socialiste. Dezvoltarea rapidă a forțelor de producție și perfecționarea relațiilor sociale au sporit considerabil potențialul României. Îmbunătățirea treptată a sistemului de organizare, conducere și planificare a economiei naționale, adîncirea democrației socialiste au dinamizat energia maselor, au lărgit sfera și formele participării lor la conducerea treburilor obștești.

Politica externă principială, promovată de partid și guvern cu nestrămutată energie, a servit cauza socialismului și păcii în lume, sporind prestigiul țării pe arena internațională. Pe temeiul realizărilor anterioare am început în condiții bune un nou cincinal. Ne propunem pentru următorii ani menținerea unor ritmuri înalte de creștere, continuarea procesului de modernizare a economiei și ridicarea eficienței în toate sectoarele de activitate.

Obiectivele și sarcinile concrete ale cincinalului 1971—1975 sînt unanim cunoscute din analizele făcute atît la Plenara Comitetului Central din mai, cît și cu prilejul aprobării lor de către recenta sesiune a Marii Adunări Naționale. Toate aceste sarcini, cantitative și calitative, au un numitor comun: crearea premiselor pentru ridicarea neîntreruptă a condițiilor de viață, materiale și spirituale ale poporului. Nu producem nimic doar de dragul de a produce. Tot ceea ce ne propunem este menit să servească oamenilor și dezvoltării personalității lor — țelul suprem al întregii politici a partidului și statului.

În același timp, realizarea integrală a sarcinilor stabilite este condiționată de modul în care oamenii lucrează, deoarece pînă la urmă omul este factorul hotărîtor al întregii dezvoltări. Subliniind consecvența cu care partidul a urmărit formarea cadrelor, de toate categoriile, necesare operei de construire a societății socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că prin complexitatea și implicațiile ei sociale, revoluția culturală ocupă același loc ca și marile schimbări revoluționare din industrie și agricultură. Din această teză toate organele de conducere din economie au obligația să tragă concluzii practice în activitatea lor. Făurirea unei societăți socialiste moderne, ar fi de neconceput fără ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii și lărgirea orizontului lor științific — de natură să le ofere posibilitatea de a acționa conștient cu perspectiva clară a dezvoltării — fără promovarea neabătută a criteriilor de echitate socială și lărgirea democrației socialiste, în măsură să le dea sentimentul că sînt efectiv stăpînii propriului destin. Trebuie să ne fie limpede că de nivelul conștiinței socialiste a maselor depinde înfăptuirea exemplară a sarcinilor economice complexe care ne stau în față.

Educarea politico-ideologică a tuturor cetățenilor în spiritul înaltelor idealuri etice ale partidului, al frăției dintre toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate, formarea profilului moral-politic al omului nou, cu un dezvoltat simț de responsabilitate socială, constituie astăzi una din pîrghiile fundamentale ale realizării programului de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate. În această perspectivă, organizațiile de bază din unitățile economice ca și activele de partid de la orașe și județe, au pus în centrul dezbaterilor rolul pe care-l are pregătirea politică temeinică în exercitarea cu competență a atribuțiilor legale conferite organelor de conducere colectivă din întreprinderi și centrale, în mai buna gospodărire a resurselor de care acestea dispun, în perfecționarea activității de organizare a producției și realizare integrală a sarcinilor de plan. Cu prilejul acestor dezbateri, comuniștii și-au îndreptat atenția nu atît spre evidențierea laturilor pozitive, cît mai ales spre lipsurile care persistă, pentru a putea găsi căi de înlăturare a lor. Spiritul critic și autocritic oglindește nivelul politic al membrilor de partid și constituie chezășia îmbunătățirii activității curente și de perspectivă în toate sectoarele.

În această ordine de preocupări, deși nu ne propunem să discutăm acum neajunsurile existente în activitatea economică, analizate în plenare ale C.C. cu alte ocazii, nu pot să nu mă opresc la cîteva dintre ele. La elaborarea planurilor, de exemplu, apar deseori dificultăți provocate de faptul că unele cadre cu funcții de conducere nu dovedesc suficient simț de răspundere în identificarea perseverentă a tuturor rezervelor interne de care dispun întreprinderile și centralele, nu acționează energic pentru mobilizarea lor în interesul creșterii intensive și echilibrate a economiei. Sînt frecvente cazuri cînd unitățile cer fonduri de investiții suplimentare, mai multe resurse materiale sau financiare și caută în același timp, diferite justificări pentru a da cît mai puțin pentru a-și asuma cît mai puține obligații față de stat și față de societate. Nu se respectă pretutindeni și integral obligațiile înscrise în Legea investițiilor. Asupra eficienței eforturilor pe care le face întreaga societate se repercutează negativ lipsurile în pregătirea investițiilor, ritmurile necorespunzătoare în construcții, întîrzierile în ce privește darea în funcțiune a noilor capacități sau atingerea parametrilor proiectați.

În multe întreprinderi nu se manifestă o atitudine intransigentă din partea întregului colectiv față de apărarea și dezvoltarea proprietății socialiste. Pe unele șantiere de construcții se face încă risipă sau se produc înstrăinări de materiale, există în întreprinderi consumuri încă ridicate de materii prime, combustibil, energie, metal, laminate și altele. Este necorespunzătoare situația din unele întreprinderi care au indici de utilizare a mașinilor și utilajelor de 70 la sută și chiar mai puțin sau coeficientul de schimburi de 1,7 — ceea ce arată că în ramurile respective nu s-au luat încă toate măsurile care să asigure folosirea deplină a capacităților de producție.

Unele unități își încalcă obligațiile asumate prin contracte și creează astfel dificultăți în activitatea altor unități, nu respectă indicatorii de calitate, producînd neajunsuri în aprovizionarea populației și în realizarea sarcinilor de export. Datorită unor deficiențe de concepție, nerespectării tehnologiilor de fabricație, utilizării de materiale necorespunzătoare sau controlului necorespunzător pe fluxul de fabricație, numai în septembrie 1971 au fost respinse la livrare mărfuri în valoare de peste 41 de milioane de lei destinate consumului intern.

Nu putem vorbi despre echitate socialistă fără a menționa, totodată, că, deși fondurile de salarii sînt consumate pretutindeni, nu toate unitățile contribuie în mod corespunzător la sporirea avuției naționale, nu sînt respectate pretutindeni și riguros prevederile sistemului de salarizare. Chiar în aparatul central — cu excepția Ministerelor Muncii, Finanțelor, Energiei Electrice, Metalurgiei, Construcțiilor de Mașini și Comerțului Interior — celelalte ministere și instituții centrale au promovat salariații la categorii superioare fără ca aceștia să îndeplinească condițiile de vechime, iar unele au aplicat această promovare la excepțional la peste jumătate din personalul total existent în centrală. Atunci, tovarăși, se pune problema, cum luptăm pentru transpunerea în viață a hotărîrilor de partid pe care le adoptăm în unanimitate la toate plenarele? Și este bine știut că marea parte a conducătorilor acestor unități se află în sală.

Fenomenele negative menționate, ca și altele de aceeași natură, pun cu toată seriozitatea în fața noastră, a tuturor celor care lucrăm în economie, răspunderea politică pentru îndeplinirea sarcinilor care ne sînt încredințate. Nici o funcție de conducere, indiferent de locul ei pe scara ierarhică, nu este o simplă funcție tehnică. Pentru ca cineva să poată conduce un colectiv trebuie să aibă, fără îndoială, o înaltă competență profesională, dar și un dezvoltat spirit partinic, să se afirme în fapte ca un activist, care aplică neabătut și cu spirit de inițiativă politica partidului și guvernului în sectorul care i-a fost încredințat.

Așa cum se subliniază în expunere, pregătirea ideologică nu poate fi confundată cu acumularea de teze teoretice abstracte, cu studierea unor lucrări ale clasicilor ca un scop în sine, nu poate fi redusă la un simplu proces de îmbogățire a culturii generale. Partidul nostru a respins asemenea interpretări simpliste și a subliniat în repetate rînduri că trebuie să înarmăm oamenii cu spiritul viu al marxism-leninismului spre a le da posibilitatea să rezolve în condiții cît mai bune sarcinile construcției socialiste. Aceasta înseamnă înainte de toate, așa cum se menționează în expunere, cunoașterea aprofundată și înfăptuirea neabătută a politicii interne și externe a partidului nostru — marxism-leninismul aplicat la România.

Legătura indisolubilă între teorie și practică determină forța materialismului dialectic și istoric, capacitatea sa de transformare revoluționară a lumii. Într-un asemenea spirit, de responsabilitate partinică, trebuie să lucreze Consiliul de Miniștri și Biroul său permanent, conducerile ministerelor, dovedind mai multă exigență față de activitatea tuturor unităților în subordine, față de realizarea planului de stat la toți indicatorii și întronarea unei stricte discipline socialiste, bazate pe respectarea legilor și hotărîrilor partidului și statului în litera și în spiritul lor.

Noi toți, comuniștii cărora partidul ne-a încredințat munci de mare răspundere politică în conducerea administrației de stat, simțim datoria să acționăm cu mai multă energie pentru respectarea legilor și crearea condițiilor necesare ca ele să-și producă efectele urmărite, să asigurăm realizarea planului de dezvoltare economico-socială a țării și perfecționarea întregii activități de înfăptuire a politicii partidului și statului nostru. În acest sens, consider întrutotul justificată propunerea de a se introduce practica dărilor de seamă periodice, a rapoartelor de activitate pe care Prezidiul Permanent, Comitetul Executiv, Secretariatul să le prezinte în fața Comitetului Central al partidului, ministerele în fața Consiliului de Miniștri, iar Consiliul de Miniștri în fața Consiliului de Stat și a Comitetului Central al Partidului. O asemenea practică va spori răspunderea tuturor celor cărora partidul le-a încredințat munci de răspundere, va întări ordinea și disciplina de sus și pînă jos, va face posibilă o apreciere cît mai fundamentată a tuturor cadrelor de conducere în raport direct cu activitatea efectiv desfășurată.

Tovarăși,

Este adevărat că nu e prima dată cînd conducerea partidului nostru examinează sarcinile de îmbunătățire a activității ideologice. Trebuie să spunem însă că niciodată Comitetul Central nu a dezbătut într-un cadru atît de amplu, într-un mod atît de profund și de deschis problemele din acest sector. Concluziile valoroase pe care le trage de pe urma acestei discuții arată o dată în plus cît de utilă ar fi fost organizarea ei mai demult. Am fi putut face mai demult ceea ce facem astăzi, am fi înlăturat mai din timp unele din greșeli și neajunsurile care au fost semnalate atît în expunere cît și în cursul celor două sau trei luni de dezbateri în activele de partid județene și am fi asigurat, cu mai multă exigență, transpunerea în practică a indicațiilor Congresului al X-lea al partidului în acest domeniu — așa cum am făcut în alte domenii, în industrie, în agricultură, în investiții ca și în alte domenii, care au fost analizate sistematic de către Comitetul Central.

În lumina discuțiilor și a expunerii secretarului general al partidului a devenit evident pentru toți tovarășii că activitatea ideologică nu poate constitui domeniul rezervat al unor activiști așa-zis, specializați în munca de educație, de propagandă, că ea constituie o sarcină a tuturor comuniștilor, a tuturor organelor de partid — de jos și pînă sus — și că ea trebuie realizată potrivit acelorași norme care reglementează întreaga viață de partid.

Expunerea secretarului general al partidului, discuțiile din plenară ca și dezbaterile care au avut loc în întregul partid ne pun la îndemînă un mănunchi de idei de o deosebită importanță pentru îmbunătățirea în viitor a muncii politico-ideologice.

Sîntem, tovarăși, confruntați cu un mare număr de probleme care se pun în acest domeniu și în propria noastră activitate. Dar, așa cum am reușit să străbatem etapă cu etapă drumul socialismului — cucerirea puterii, industrializarea, cooperativizarea, revoluția culturală, într-un cuvînt construcția unei societăți noi — vom reuși cu certitudine să ne îndeplinim și sarcinile complexe ale făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

Sînt încredințat că fiecare comunist va socoti drept o îndatorire supremă să participe cu toată hotărîrea, cu toată energia, la transpunerea în viață a programului pe care urmează să-l adopte plenara noastră.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI AUREL BARANGA

Ședința plenară a Comitetului Central are loc în condițiile în care în conștiința noastră dăinuie ecourile, și vor mai dăinui multă vreme, a două evenimente deosebit de importante. Un eveniment de ordin național și unul de ordin internațional. Un eveniment de ordin național — adoptarea de către cel mai înalt for de stat a Legii Planului de stat care echivalează cu o adevărată schimbare la față a României pentru anul 1975, și un eveniment de ordin internațional: recunoașterea drepturilor istorice ale Republicii Populare Chineze la Organizația Națiunilor Unite. Două evenimente, desigur, diferite, dar care se înscriu în conștiința noastră, a comuniștilor români la un punct de coincidență: a satisfacției și a mîndriei noastre, pentru că ele validează, încă o dată, justețea liniei politice a partidului nostru, pentru că arată, încă o dată, capacitatea de previziune științifică, politică, a secretarului general al partidului nostru, perseverența, tenacitatea și partinitatea liniei pe care o imprimă politicii noastre naționale și internaționale.

Același sentiment de profundă emoție și satisfacție l-am încercat și azi dimineață ascultînd expunerea secretarului nostru general, avînd încredințarea că asist la pronunțarea unui document de însemnătate fundamentală prin care partidul își propune să modeleze conștiința omului de astăzi și de mîine al României socialiste și comuniste.

Ar însemna din partea mea o trufie nemărginită să încerc să dau aprecieri de ordin axiologic acestui document; țin, mai degrabă, să vă comunic cîteva stări de sentiment.

Am avut impresia unui document fundamental, pentru că reprezintă o sinteză, ca întreaga „gîndire Ceaușescu", o sinteză a gîndirii întregului popor, în ce are el mai bun, mai înalt și mai devotat cauzei revoluției.

Acest document a venit la capătul a patru luni în care în întreaga țară au fost dezbătute tezele propuse de secretarul general al partidului nostru Comitetului Executiv al Comitetului Central. Și au avut loc dezbateri frizînd, cum ați ascultat și azi dimineață din cuvîntul secretarului general, demografia, pentru că au participat la aceste dezbateri milioane de oameni și s-au pronunțat 500 de mii de vorbitori.

Acest document, înfățișat conștiințelor noastre de azi dimineață, la care ne vom mai întoarce ani și ani, la un studiu atent și temeinic, acest document-sinteză are marea, fundamentala calitate de a pune în centrul său suprema năzuință a revoluției socialiste — **omul**. Pentru că, din cînd în cînd, este bine să ne aducem aminte că revoluția socialistă, de pildă, debutează cu preluarea puterii. Fenomen istoric de o deosebită importanță, dar care rămîne, totuși, doar **un mijloc**; că după aceea urmează socializarea principalelor mijloace de producție. Dar și acest lucru este **un mijloc**. A urmat și la noi în țară, cooperativizarea agriculturii — prefacere de semnificație istorică, dar și ea numai **un mijloc**.

Scopul Revoluției rămîne **omul**, cu întreaga lui capacitate de creație, cu toate suferințele și nădejdile lui. De acest om se ocupă în întregime, de la un capăt la altul, documentul înfățișat conștiințelor noastre de secretarul general al partidului. Și, cum zic, el reprezintă o sinteză a tot ce a frămîntat și discutat poporul român în aceste ultime patru luni. Mi-ar fi cu neputință, deși am asistat la multe din aceste dezbateri, să înfățișez, în chip exhaustiv problemele luate în discuție. Ca scriitor, îngăduiți-mi să mă refer, în special, la cîteva aspecte ce se referă la probleme de artă, arta fiind o pîrghie eficientă în marea operă de modelare a conștiințelor omenești.

Felul cum a fost tratată problema artei atît în documentele secretarului general, cît și în dezbaterile populare, de rezonanță națională, este și el o confirmare a modului cum abordează partidul nostru problemele culturii, adică, în cel mai înflăcărat spirit revoluționar, în cel mai profund spirit marxist-leninist, amintindu-ne neconteniț și la fiecare literă, de principiul leninist — **arta, parte integrantă din cauza generală a revoluției.**

Asistînd la cîteva din aceste dezbateri populare, ce am putut înțelege eu ca scriitor? Că, spre deosebire de cîteva erezii care încă mai circulă prin mintile unor creatori, masele, departe de a nu înțelege problemele subtile ale artei — le pricep, foarte bine — chiar dacă nu formulează întotdeauna judecățile lor în termeni savanți, dar se orientează foarte bine, pe baza instinctului sănătos și de clasă, și a verificatului bun simț popular românesc.

De aceea, erezia **„scoboririi"** creatorului la mase, pentru ca să se facă înțeles, a căpătat, în aceste dezbateri, un răspuns prompt: masele pricep problemele artei, știu despre ce este vorba și atunci cînd nu înțeleg, este pentru că nu e nimic de înțeles. Deosebirea dintre popor și unii intelectuali, mi se pune în următorii termeni: atunci cînd într-o operă de artă, de pseudo-artă, nu e nimic de înțeles, poporul spune „n-am înțeles". Unii intelectuali temători să nu fie crezuți ignoranți, se fac în schimb că înțeleg, acolo unde nu e nimic de priceput.

Masele au cerut o artă puternică, militantă, robustă, mobilizatoare, optimistă, dătătoare de elan și de viață. Ne-au chemat deci la aceleași țeluri, la care ne-a chemat și secretarul general la Congresul al IX-lea și al X-lea și în toate întîlnirile pe care le-a avut cu noi, creatorii. Masele au respins producțiile sofisticate, alambicate, pretențioase, goale de conținut și foarte sforăitoare în formă.

Felul cum s-au exprimat și au analizat fenomenul artistic, a demonstrat că masele trăiesc fenomenul de artă în toată profunditatea lui. De altminteri, iată, aș pune timid o întrebare: cum se explică că spectatorii noștri îl pricep atît de bine pe Shakespeare, pe acel **„etern filozof și poet subtil"** cum îl definea rafinatul André Gide și cum se face că aceiași spectatori întorc spatele unei „producții" în fond o elucubrație de pseudo-avangardă, vidă de orice conținut, desmoștenită, din punct de vedere al formei, aparținînd unui ilustru **Cutare?** Să fie **Cutare** scriitor de pseudo-avangardă **mai** profund decît Shakespeare? Dați-mi voie să nu ader la ipoteză. Am fost, vă mărturisesc, uimit și depășit în previziunile mele cele mai trandafirii, cînd am văzut cu ce discernămînt abordează niște oameni „simpli" — vă rog să rețineți ghilimelele — chestiunile gingașe de estetică. Acești oameni „simpli" știu să facă deosebirea de valoare între o poezie ce o reală încărcătură de emoții și un produs fabricat după o rețetă de comodă digestie intelectuală. Aceiași oameni „simpli" știu să citească un roman și să facă distanța între o carte purtătoare a unui nobil mesaj umanist, și o maculatură de extracție exclusiv comercială.

Spectatorii noștri pricep foarte bine piesele noastre, atunci cînd aceste piese sînt o imagine vie și convingătoare a incandescentei realități a vieții care ne înconjoară.

Au cerut spectatorii și cititorii noștri o artă majoră, înțelegînd prin acest lucru o artă care să-i îmbogățească din punct de vedere spiritual, care să le mijlocească momente de meditație filozofică, cu privire la rostul lor pe pămînt și la rostul lor în societate. S-au pronunțat în unanimitate împotriva unei arte rudimentare, inferioare, alcătuită după șabloane prefabricate și rețete cinice, ale unui optimism de paradă, șugubăț și lipsit de substanță.

Nu aceasta este arta pe care oamenii noștri, oamenii muncii o vor. Ar însemna să-i insultăm nemeritat dacă le-am atribui asemenea gusturi. Vor o artă complexă, plină de un patetic conținut de viață, de înalte idei filozofice, de profunde sentimente, care să-i pună în situația de a se gîndi mîine, cînd încep, din nou, munca lor, de a se gîndi mult mai responsabil la locul lor în societate. O asemenea artă ne-au cerut masele, într-o coincidență perfectă cu toate apelurile pe care le-a făcut secretarul general al partidului creatorilor, fie pictori, scriitori, cinematografiști sau muzicieni.

Problema care ni se pune nouă, creatorilor, fie că sîntem muzicieni, plasticieni sau cineaști este: Putem realiza noi o asemenea artă? Eu cred că răspunsul este unul singur: **afirmativ** și aceasta dintr-un principiu economic elementar: **materia primă cu care lucrăm noi ne este favorabilă.**

Avem, din fericire, un popor sănătos, tînăr și plin de viață. Avem la dispoziție un instrument de lucru — graiul acestui popor — o limbă subtilă și suplă, putînd exprima cele mai adînci concepții filozofice, cele mai delicate sentimente. Avem un popor care disprețuiește stările de sincopă intelectuală, de brutalitate, de violență și de intoleranță.

Avem un popor care a respins întotdeauna rasismul, antisemitismul, naționalismul șovin atîtea cicatrici cîte au desfigurat ființa umană în acest nefericit secol al nostru.

Avem un popor robust, vesel, care știe să rîdă ca nimeni altul. Singurul popor din lume care are locuțiunea **„baz de necaz"**, un popor care a știut cu o vorbă de duh să descurajeze în decursul milenarei sale istorii multe trufii, multe aroganțe și multe apetituri de tiranie. Avem un popor care nu cunoaște misticismul. Tudor Arghezi în revista „Calende" din anul 1922 — vă rog să-mi faceți credit, îl citez din memorie, dar îl citez exact, scria: **„Poporul român este cel mai puțin mistic popor din lume"**. De aceea, cînd asist la unele propensiuni ale unor colegi de-ai mei spre misticism și către ideea morții, cad în uimire, neînțelegînd de ce se întîmplă acest lucru, cînd aparținem unui popor care are o singură propensiune: spre viață.

Tovarăși,

La Congresul al IX-lea, la Congresul al X-lea, cît și în toate întîlnirile sale cu noi, tovarășul Ceaușescu a pus în fața creației sarcini deosebit de mari. Noi trebuie să propunem poporului nostru **modele** de eroi demni de a fi urmați, și trebuie să prezentăm poporului nostru **antimodele**, adică acele tipuri degradate și insultătoare pentru condiția umană, care trebuie stîrpite din conștiința noastră și a semenilor noștri, cu un ceas mai devreme.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a cerut totdeauna să spunem adevărul, adevărul comunist, nemistificat, să înfățișăm lumea noastră înconjurătoare, spunea secretarul general, **„cu umbrele și cu luminile ei"**. Ei bine, o asemenea sarcină, tovarăși, este grea. Este deosebit de grea.

Este mult mai ușor să scrii versuri pe care nu le înțelege nimeni, decupate din ziar și lipite între ele cu pelicanol, este mult mai ușor să scrii piese absurde, din care nu pricepe nimeni nimic, fiindcă nu-i nimic de înțeles, este mult mai ușor, la nevoie, să fii și mistic sau iraționat agnostic — și e mult mai greu să faci o operă comunistă, așa cum ne cere documentul de astăzi al partidului nostru.

Dar, în această clipă, cînd mă apropii de sfîrșitul cuvîntului meu, mă gîndesc: **cînd a fost ușor să fii comunist?** Singura noastră consolare, a artiștilor comuniști este că nu ne-a tras nimeni de mînecă să venim la această îndeletnicire. Operează și în această direcție psihologia dintr-o strălucită strigătură românească: **„Prindeți hora măi băieți, care vreți care puteți, care nu, nu vă prindeți"**.

Eu vreau să-l asigur însă pe secretarul general al partidului că imensa mare majoritate a creatorilor, aflați în această sală, și dincolo de zidurile ei, vor fi emoționați ca și mine de chemările partidului și vor face tot ce stă în puterile lor să ridice creația artistică comunistă românească la înălțimea documentului înfățișat plenarei.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ILIE RĂDULESCU

Am ascultat cu emoție și profund interes expunerea prezentată Plenarei de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, document de înaltă valoare teoretică și politică, în care este abordată, într-o viziune de largă perspectivă istorică, cu profunde rezonanțe internaționale, o vastă problematică principială și practică privind evoluția societății socialiste, făurirea noii conștiințe sociale, normele care trebuie să guverneze relațiile sociale în țara noastră, profilul moral al comunistului, exercitarea de către partid a funcției sale conducătoare în construirea socialismului și comunismului. Îmi exprim deplinul meu acord cu ideile raportului, cu ansamblul de măsuri propuse și mă simt angajat, prin întreaga mea activitate, la realizarea lor.

Îmi face o mare onoare să aduc în plenară, gîndurile și sentimentele organizației de partid a Capitalei, ale comuniștilor, ale celorlalți oameni ai muncii care în cadrul dezbaterilor ce au avut loc în ultimele 3 luni, aprobînd cu însuflețire și deplină unitate programul de măsuri ideologico-educative adoptat de către Comitetul Executiv al Comitetului Central, au adus deosebite mulțumiri tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru fundamentarea acestui program, au subliniat rolul său remarcabil în elaborarea politicii interne și externe a partidului și statului, a direcțiilor fundamentale de activitate pentru realizarea acesteia. Este pentru partidul nostru un prilej de înaltă satisfacție și mîndrie partinică de a avea în fruntea sa un conducător încercat și neobosit căutător al noului, stimulator al gîndirii marxiste originale și profund dialectice, vizionar plin de cutezanță revoluționară al perspectivei comuniste a patriei noastre.

Programul de dezvoltare a vieții ideologice a partidului, de intensificare a activității sale politico-educative și de perfecționare a relațiilor sociale izvorăște din concepția partidului nostru despre societatea socialistă multilateral dezvoltată definită încă la Congresul al X-lea ca formațiune social-economică dinamic, a cărei realizare presupune creșterea puternică a forțelor de producție, perfecționarea ansamblului relațiilor sociale, dezvoltarea democratismului socialist, ridicarea generală a nivelului de trai și îmbogățirea vieții spirituale a națiunii noastre socialiste, formarea conștiinței socialiste. Elementul esențial al acestei conștiințe îl constituie participarea activă, în cunoștință de cauză a oamenilor muncii la edificarea și conducerea noii societăți, dăruirea lor totală pentru progresul patriei noastre socialiste. În fond, așa cum s-a subliniat în raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, este vorba mai ales, de a dezvolta conștiința responsabilității sociale a oamenilor muncii ca făuritori ai propriei lor istorii, ca deținători ai puterii politice și proprietății asupra mijloacelor de producție, și ca producători ai bunurilor materiale și spirituale.

Pe bună dreptate, în expunerea la Plenară se arată că, sub impulsul activității creatoare desfășurate de partid după Congresul al IX-lea, a avut loc extinderea activității politico-ideologice, s-a dezvoltat conștiința nouă, socialistă, o expresie a acesteia fiind realizarea cu succes a programului de dezvoltare economică a țării, unitatea politică a poporului în jurul partidului. Eu aș dori să subliniez în mod deosebit faptul că tot în acești ani, prin contribuția inestimabilă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au fost înlăturate reprezentările schematice despre societatea socialistă, au fost supuse criticii și eradicate din actul conducerii politice practicile subiectiviste, de încălcare a legalității, de ingerință administrativă în creația științifică, literară și artistică. La capătul unor neîntrerupte eforturi de perfecționare a vieții economice și social-politice, de fundamentare realistă a planurilor de dezvoltare a țării, partidul nostru și-a îmbogățit în acești ani patrimoniul ideologic, a fundamentat concepții originale în probleme de bază ale făuririi noii societăți și a condus cu succes opera de dezvoltare dinamică pe plan economic și social a țării în acești ani.

Desigur, la succesele obținute pînă acum a contribuit și munca politică, munca ideologică pe care au desfășurat-o organele și organizațiile de partid, de masă și obștești, instituțiile de cultură. Dar, așa cum au arătat și dezbaterile care au avut loc în Capitală, există încă multe fenomene negative în viața socială care ilustrează rămînerea în urmă a muncii educative, politico-ideologice, necesitatea intensificării și perfecționării acesteia.

În legătură cu toate acestea, și pentru că raportul a făcut și o privire retrospectivă asupra activității politico-ideologice a partidului, a Comitetului Central și a secțiilor Comitetului Central, și avînd în vedere ca am activat în Secția Propagandă a Comitetului Central, iar în ultimii 3 ani am fost în fruntea ei, — doresc să arăt și în fața Plenarei Comitetului Central că sînt conștient de responsabilitățile personale care îmi revin și de semnificația, de importanța criticilor făcute în raportul prezentat astăzi lipsurilor propagandei din acea perioadă. Vreau să arăt plenarei, și cred că acest lucru este cunoscut și din presă, că am analizat cu responsabilitate activitatea depusă, am tras toate concluziile, și sînt angajat în înlăturarea a ceea ce a fost negativ în munca mea ca propagandist, ca activist al partidului.

Criticile făcute se referă mai ales la slăbirea combativității în munca secției, o atitudine „intelectualistă" și alte fenomene care nu au permis aducerea la îndeplinire în mod hotărît și operativ a măsurilor adoptate de Comitetul Executiv, de Secretariatul Comitetului Central.

Vă rog să-mi îngăduiți ca să folosesc prilejul ce mi s-a oferit de a lua cuvîntul în plenară pentru a mulțumi conducerii partidului, t o v a r ă ș u l u i Ceaușescu, pentru sprijinul acordat prin această analiză critică și pentru solicitudinea partinică și îndrumarea dată de a-mi îmbogăți și perfecționa experiența ca activist într-un organ de partid. Eu văd în aceste trăsături alese de caracter și de conducător ale tovarășului Nicolae Ceaușescu grija sa de a asigura creșterea partinică a activiștilor, acolo unde se poate înfăptui cel mai bine acest lucru, în cadrul activității practice de teren, în legătură directă cu muncitorii, țăranii, intelectualii, cu masele de oameni ai muncii.

În același timp, o privire retrospectivă asupra muncii depuse, așa cum s-a subliniat și în raportul prezentat astăzi plenarei arată că s-a manifestat o slabă preocupare pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de Comitetul Executiv și Secretariat în domeniul propagandei, și din partea unor tovarăși secretari ai Comitetului Central, lucru care a mai fost criticat și în alte rînduri de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Să dau un exemplu: sarcinile privind munca ideologică, propaganda și cultura — așa cum se poate vedea și din protocoalele ședințelor de instruire — au fost sporadic puse în fața aparatului Comitetului Central de către tovarășii secretari care au îndrumat secția Propagandă și respectiv Comitetul de Cultură și Artă. La aceasta se adaugă și cele criticate în raport cu privire la o tendință de tărăgănare în soluționarea problemelor de propagandă, de anumită suficiență în muncă, și care nu au permis luarea la timp a măsurilor pentru aducerea la îndeplinire a indicațiilor și hotărîrilor stabilite de Comitetul Executiv, de către Secretariat, de către secretarul general personal. Eu aș vrea să spun că nu o dată, la criticile făcute de tovarășul Ceaușescu în ședințele de Secretariat unor lipsuri din propagandă și cultură, uneori se cautau justificări și este evident că aceasta nu a permis luarea întotdeauna a măsurilor ferme pentru a fi aduse la îndeplinire cele stabilite de conducerea partidului.

Cu atît mai mult este de subliniat meritul tovarășului secretar general că în vara aceasta a pus cu toată fermitatea problema dezbaterii aprofundate a activității politico-educative, a elaborat programul de măsuri pentru perfecționarea acestei activități, iar prin cuvîntarea ținută în fața activului ideologic central a dat o orientare clară, de ordin ideologic și politic, dezbaterilor care au avut loc în întregul partid.

Doresc să informez plenara că în municipiul București dezbaterea programului de educare comunistă adoptat de către Comitetul Executiv a generat în organizațiile de partid o preocupare mai activă, responsabilă pentru perfecționarea generală a muncii de partid, dar mai ales, pentru găsirea de forme și metode mai eficace de educare politică și pregătire ideologică. Ne-am bucurat cu acest prilej, de sprijinul direct al tovarășului Ceaușescu, care în cîteva rînduri s-a întîlnit cu Biroul Comitetului Municipal de partid, a participat la plenara lărgită cu activul și a ajutat efectiv organizația de partid a Capitalei prin îndrumări și prin criticile severe în ceea ce privește orientarea și organizarea muncii politice, ideologice și a întregii activități de partid.

Informez plenara, că pe baza îndrumărilor primite și a propriilor analize întreprinse, comitetul municipal a luat măsuri în vederea intensificării activității ideologice și educative, măsuri care constiuie un început și vor trebui completate pe baza documentelor pe care le va adopta plenara de astăzi și pe baza expunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu pe care, așa cum a propus tovarășul Emil Bodnaraș, sînt de acord s-o adoptăm ca document al Plenarei Comitetului Central.

Pornind de la concluzia că realizarea cît mai bine de către organele noastre de partid a rolului lor conducător se află în strînsă legătură cu pregătirea politico-ideologică a cadrelor, a tuturor membrilor de partid, comitetul municipal a tratat cu mai multă răspundere orientarea și organizarea învățămîntului de partid, a activității politico-ideologice de ansamblu și problemele pregătirii politice a cadrelor. Sînt cuprinși astăzi aproape 260 000 de oameni în învățămîntul de partid, în cadrul cărora se află 97 la sută din totalul membrilor de partid ai Capitalei.

În legătură cu pregătirea ideologică și propaganda prin lecții, a spus vorbitorul, aș vrea să ridic în fața plenarei dorința organizațiilor de partid din Capitală ca tovarășii din conducerea partidului — la marile uzine s-au făcut expres cerința față de membrii Comitetului Executiv — să-și programeze mai des expuneri în fața comuniștilor și a celorlalți oameni ai muncii. De asemenea, se impune urgentarea apariției culegerilor tematice din documentele de partid, precum și a lucrărilor de aprofundare teoretică a unor aspecte importante ale activității sociale, prevăzute în planul de măsuri adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central în luna iulie a.c.

Comitetul municipal este preocupat să asigure îmbunătățirea generală a muncii politice în vederea înlăturării fenomenelor străine moralei și conștiinței socialiste, pentru mobilizarea largă a oamenilor muncii la realizarea programului economic și a sarcinilor edilitar-gospodărești. La recenta plenară lărgită, comitetul municipal de partid, biroul și secretariatul său au fost cu exigență criticați de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru neajunsurile care persistă pe acest tărîm. Desigur, în Capitală s-au întreprins multe acțiuni politice bune, mai ales pentru mobilizarea maselor, a salariaților la realizarea sarcinilor economice. Dar a slăbit în ultimii ani munca politică de la om la om mai ales munca politică în cartiere, și aceasta s-a resimțit negativ atît în activitatea economică, mai ales în viața orașului. Trebuie să spunem deschis în fața plenarei că a fost slab controlul de partid asupra cadrelor din diverse domenii, spiritul de exigență partinică față de încălcarea legii, a normelor etice și de conduită în societate. Comitetul municipal de partid este conștient că una din carențele muncii politice a fost și este încă slaba atenție acordată afirmării în întreaga activitate socială a principiilor etice și echității socialiste, a principiilor și normelor moralei comuniste.

Criticile din raportul tovarășului Ceaușescu privind slăbirea combativității împotriva mentalităților parazitare, de căpătuia-

(Continuare în pag. a IV-a)

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Urmare din pag. a III-a)

lă, de încălcare a normelor de convieţuire socială, se referă deopotrivă la organizaţiile de partid şi de stat din Capitală. Din păcate tocmai datorită acestor slăbiciuni ale organizaţiilor de partid, ale comitetului municipal, asemenea mentalităţi şi practici au cuprins şi unele cadre de conducere pe plan municipal. Vă este cunoscut şi din presă că recent Biroul Comitetului municipal de partid şi comitetul executiv al consiliului popular municipal au trebuit să ia în discuţie gravele abateri care au avut loc în domeniul construcţiilor de locuinţe proprietate personală şi să ia măsuri de destituire a unui vicepreşedinte al consiliului popular şi a altor cadre din sistemul construcţiilor de locuinţe.

Doresc să asigur plenara Comitetului Central că comitetul municipal de partid a tras toate concluziile din criticile formulate de tovarăşul Ceauşescu la plenara lărgită din 18 octombrie, va trage toate concluziile din documentele actualei plenare a Comitetului Central şi va acţiona ferm pentru a înlătura fenomenele străine principiilor partidului, societăţii noastre socialiste.

În legătură cu munca de educare politică şi moral-cetăţenească, mai ales a tineretului, aş dori să subliniez şi eu în plenară slaba contribuţie a televiziunii. În foarte multe adunări din întreprinderi, muncitorii au criticat concesiile făcute de televiziune gusturilor mic-burgheze, lipsa de responsabilitate cu care au fost programate unele filme. Dar credem că nici acum nu s-a găsit încă cumpăna necesară pentru a asigura emisiuni cu un profund ecou în conştiinţa tinerei generaţii: sînt încă puţin dezbătute probleme de etică socială, problematica relaţiilor de muncă, a relaţiilor umane, a relaţiilor familiale, a perspectivelor pe care societatea noastră le deschide tinerei generaţii.

Pentru că în raportul tovarăşului Ceauşescu au fost criticate aspectele negative din domeniul contribuţiei ştiinţei la educarea populaţiei, aş vrea să arăt că şi în Capitală institutele de cercetări din domeniul ştiinţelor tehnice şi al ştiinţelor naturii participă încă insuficient la activitatea de educare materialist-ştiinţifică.

De asemenea, aş vrea să spun că avem nevoie în activitatea politică şi ideologică de un sprijin mai activ din partea institutelor Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice; se simte mai ales nevoia unor dezbateri temeinice, care să vină în sprijinul cursurilor de partid şi, în general, al celor care se pregătesc din punct de vedere politic şi ideologic. Autocritic vorbind slaba prezenţă a institutelor de ştiinţe sociale şi politice în activitatea de propagandă pe Capitală se datoreşte şi carenţelor existente în munca comitetului municipal de partid care a acordat mai puţină atenţie activităţii de partid tocmai în aceste instituţii.

Întrucît tovarăşul Maliţa s-a referit aici la cîteva lucruri legate de învăţămînt vreau să spun doar, că se simte urgent necesitatea revederii Statutului corpului didactic şi a Legii învăţămîntului care creează piedici în promovarea şi îmbunătăţirea structurii de cadre din şcoli şi facultăţi, mai ales în domeniul ştiinţelor sociale şi politice.

Multiple instituţii de creaţie din Capitală prezintă un instrument important de educare socialistă a oamenilor. În climatul generat de hotărîrile Congreselor al IX-lea şi al X-lea ale partidului s-a intensificat în Capitală viaţa culturală şi au fost create opere de valoare artistică şi spirituală. În cadrul dezbaterilor care au avut loc la uniunile de creaţie, la teatre şi edituri, participanţii au dat o înaltă apreciere şi au adus calde mulţumiri tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru preocupările neobosite, pline de solicitudine partinică în vederea înfloririi literaturii, artei socialiste româneşti. În acelaşi timp, criticile formulate de tovarăşul Ceauşescu neajunsurilor de pe frontul literar-artistic au adus în atenţie carenţele serioase existente în munca organizaţiilor de partid din instituţiile de artă şi cultură. Trebuie, de asemenea spus că climatul din unele instituţii de cultură nu contribuia eficient la stimularea creaţiei, deoarece nu era un climat ideologic ferm, partinic, de responsabilitate socială, ci lăsa locul unor poziţii conciliante, de cedare în faţa presiunilor şi gîndirii mic-burgheze. Partidul nostru are mari forţe în rîndul creatorilor: este concludent faptul că numai în Comitetul Central sînt peste 20 de tovarăşi din rîndul scriitorilor, plasticienilor, compozitorilor, artiştilor. Din păcate, unii tovarăşi fie că nu au venit la adunările deschise ale organizaţiilor de partid, fie că nu au luat cuvîntul la dezbateri pentru a contribui la elucidarea problemelor ideologice ale creaţiei. Se ştie, de asemenea, că au fost artişti, membri de partid care au interpretat roluri în piese cu confuzii ideologice, că au fost cronicari literari şi de artă comunişti care nu s-au situat consecvent pe poziţia luptei pentru o artă militantă, realistă, şi că au fost directori de edituri comunişti care au tradus şi publicat lucrări cu grave carenţe ideologice, despre care tovarăşul Nicolae Ceauşescu a vorbit şi în şedinţa din iulie în faţa activului ideologic.

După ce a prezentat măsurile luate de Comitetul municipal şi organizaţiile de partid pentru intensificarea vieţii ideologice în instituţiile de artă şi cultură, vorbitorul a spus: Apreciez că măsura propusă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu ca organizaţiile de partid din uniunile de creaţie să-şi desfăşoare activitatea sub îndrumarea directă a Secretariatului Comitetului Central este deosebit de importantă şi că va contribui, fără îndoială, la îmbunătăţirea activităţii lor politico-ideologice, la creşterea rolului lor în viaţa uniunilor de creaţie. Aceasta nu va slăbi evident responsabilitatea Comitetului municipal şi a comitetelor de partid ale sectoarelor din Bucureşti.

În încheiere, doresc să asigur plenara Comitetului Central că organizaţia de partid a Capitalei, biroul comitetului municipal, conştiente de persistenţa unor lipsuri în munca lor, dar şi de cerinţele deosebite de mari pe care conducerea partidului le pune în faţa organizaţiilor de partid din Bucureşti, vor munci fără preget pentru perfecţionarea întregii activităţi de partid, vor dovedi prin fapte că au înţeles esenţa documentelor pe care le dezbatem, locul major pe care-l ocupă activitatea politico-ideologică, în conducerea de către partidul nostru a societăţii socialiste.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI CONSTANTIN DĂSCĂLESCU

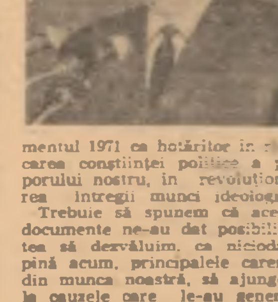

Actuala plenară a Comitetului Central al partidului nostru are o însemnătate deosebită, atît prin problematica abordată cît şi prin modul în care ea a fost pregătită. Pentru prima dată în practica muncii de partid, la pregătirea unei plenare a Comitetului nostru Central participă toţi comuniştii, şi aş putea spune, întregul nostru popor. Ea conchide amplele dezbateri ce au avut loc în toate organele şi organizaţiile de partid, în instituţiile cu caracter educativ, în presa centrală şi locală, în publicaţiile de specialitate. Este locul să relev aici meritul excepţional al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, care a statuat această metodologie de lucru, model strălucit de aplicare a principiului muncii colective în activitatea de partid. Cu spiritul său pătrunzător, profund analitic, cu înaltul simţ al răspunderii pentru destinele socialismului în ţara noastră, secretarul general al partidului a definit rolul şi însemnătatea muncii politico-ideologice în contextul etapei de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, elaborînd un complex de măsuri menite să restructureze calitativ vastul proces de formare a conştiinţei socialiste, a unui om nou, conştient de misiunea sa de ctitor al unei lumi în care vor triumfa idealurile socialismului şi comunismului.

Magistrala expunere prezentată plenarei de către secretarul general al partidului nostru, poartă şi de această dată amprenta personalităţii tovarăşului Nicolae Ceauşescu, capacitatea sa nedezminţită de a conduce partidul şi poporul nostru pe drumul făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Pătrunse de un profund spirit critic, revoluţionar, de înaltă responsabilitate partinică, propunerile de măsuri, ideile care străbat atît expunerile precedente cît şi cea prezentată plenarei, au generat şi vor genera analize atente, dezbateri vii purtate într-o atmosferă de exigenţă şi combativitate faţă de lipsurile din întreaga muncă de propagandă, comuniştii exprimîndu-şi în unanimitate hotărîrea fermă de a da viaţă prevederilor din aceste documente programatice. Istoria va consemna, fără îndoială, momentul 1971 ca hotărîtor în ridicarea conştiinţei politice a poporului nostru, în revoluţionarea întregii munci ideologice.

Trebuie să spunem că aceste documente ne-au dat posibilitatea să dezvăluim, ca niciodată pînă acum, principalele carenţe din munca noastră, să ajungem la cauzele care le-au generat, să învingem o anumită inerţie în activitatea politico-ideologică, să militäm cu mai multă fermitate pentru promovarea unui climat de adevărată responsabilitate comunistă.

Originea deficienţelor din activitatea politico-ideologică am aflat-o, înainte de toate, în subaprecierea muncii de propagandă, în stilul de muncă al organelor şi organizaţiilor de partid în care şi-au găsit loc tendinţe birocratice, formale. Multe organe de partid s-au limitat la acţiuni cu caracter festivist, fără rezonanţe în conştiinţa oamenilor. Am fost tentaţi să considerăm că dacă rezultatele economice erau bune aceasta însemna că şi munca politică a mers bine. Această optică a atenuat analiza critică, profundă, a modului cum am muncit. Dincolo de toate acestea putem spune astăzi că rezultatele bune obţinute de întreprinderile şi unităţile noastre agricole puteau fi foarte bune, în condiţiile cînd s-ar fi acţionat mai mult şi mai eficace asupra conştiinţei oamenilor. Puţin din timpul membrilor organelor de partid, al activiştilor a fost afectat explicării politicii partidului în rîndul maselor, întreţinerii unui dialog viu cu acestea. Or, un asemenea stil defectuos de muncă a influenţat, desigur, pe mulţi dintre conducătorii de întreprinderi, i-a determinat să trateze cu superficialitate problemele formării şi dezvoltării conştiinţei socialiste, să manifeste chiar o anumită jenă pentru desfăşurarea muncii politice în rîndul colectivului în care muncesc, să considere că au probleme mult mai importante de rezolvat decît cele ale educaţiei socialiste.

Dacă este de condamnat o astfel de concepţie, o astfel de poziţie care nu are nimic comun cu profilul comunistului, cu atît mai mult al unui conducător, trebuie să recunoaştem că această stare de lucruri a fost favorizată de îngăduinţa organului judeţean de partid.

În dezbaterile ce au avut loc, comuniştii au scos în vileag numeroase aspecte ale formalismului în munca politico-ideologică. Unul dintre ele este gigantismul, goana după cantitate, în dauna calităţii actului educativ. An de an au fost încadraţi în învăţămîntul de partid aproape toţi membrii organizaţiei noastre judeţene, urmărindu-se o cuprindere din ce în ce mai largă, mai mare, faţă de media pe ţară; şi nu cred că acesta este un lucru rău, dar nu ne-am întrebat cîţi sînt cei care studiază în mod real marxism-leninismul, politica partidului, cîţi gîndesc şi trăiesc în chip comunist. Se studiază încă puţin; şi nu mă refer numai la masa membrilor de partid, ci şi la cadrele noastre, la lectorii comitetului judeţean, la activiştii săi, la membrii biroului.

Există şi un alt revers al formalismului: tratarea savantă, sofisticată a ideilor. De asemenea, am acordat prea mare atenţie studierii fiecărui curent filozofic, fiecărei şcoli din gîndirea burgheză contemporană, multe din ele cu totul nesemnificative. Prea am căutat, şi cu tot dinadinsul, idei interesante, părţi pozitive în aceste curente, neglijînd însă esenţa lor idealistă, lipsind în acest fel propaganda noastră de una din caracteristicile sale fundamentale, spiritul critic, militant, neconcesiv.

O altă ipostază a formalismului este profesionalizarea învăţămîntului de partid. Nimeni nu poate nega contribuţia pe care trebuie s-o aducă propaganda în realizarea sarcinilor economice, dar, de la această cerinţă, pînă la a confunda studiul politic cu cursurile profesionale, sînt distanţe care n-ar fi trebuit niciodată parcurse. Unii „inventivi" propuneau chiar să renunţăm la învăţămîntul de partid pentru că avem învăţămînt agrozootehnic, pasă-mi-te pentru a evita paralelismul.

Aş vrea să relev aici că propunerile dumneavoastră, tovarăşe Ceauşescu, ideile pe care le-aţi formulat în minunatul document prezentat plenarei cît şi documentata expunere la consfătuirea de lucru cu activul de partid din domeniul ideologiei nu vor fi puse în adevărata lor valoare atît timp cît nu vom declara un război total formalismului, atît timp cît nu ne vom restructura optica noastră, a tuturor celor ce lucrăm în domeniul politico-ideologic, atît timp cît nu vom imprima un stil de muncă dinamic, viu, în conducerea şi îndrumarea muncii de formare şi dezvoltare a conştiinţei socialiste a oamenilor.

Iată, spre exemplu, problema educaţiei tineretului. Ea este o problemă nu pentru că n-am avea un tineret robust, sănătos, devotat cauzei socialismului, ci pentru faptul că nu toate organele şi organizaţiile de partid au pus în centrul preocupărilor lor formarea şi educarea tinerei generaţii. Aşa se explică de ce organizaţiile de tineret în acţiunile pe care le-au întreprins au alunecat uneori pe panta divertismentului facil, neglijînd finalitatea actului educaţional. Putem aprecia că n-a existat o preocupare constantă pentru manifestări care să dezvolte spiritul revoluţionar, sentimentele patriotice, dragostea faţă de muncă, opinia de masă împotriva fenomenelor antisociale din rîndul unor categorii de tineri.

Aş vrea să vă informez că plenara comitetului judeţean de partid în care s-au dezbătut problemele muncii ideologice nu a avut caracterul unei plenare obişnuite. Fiecare participant şi-a făcut o exigentă autoanaliză, o severă autocritică. Ne-am putut da seama că neajunsurile, deficienţele sînt multiple, mari şi profunde. Fără a minimaliza lipsurile care ne aparţin, lipsuri împotriva cărora luptăm astăzi cu toată tăria, cu toată fermitatea, calitatea noastră de comunişti ne obligă să arătăm deschis că, între cauzele care au generat fenomenele expuse mai sus, se numără şi modul în care secţia de propagandă a Comitetului Central a orientat munca organelor judeţene de partid în domeniul activităţii politico-ideologice.

Profesionalizarea învăţămîntului de partid, prezentarea necombativă a curentelor de idei contemporane, toleranţa faţă de atitudinile apolitice, neangajate ale unor literaţi, artişti plastici, muzicieni sînt consecinţe — aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu — ale spiritului intelectualist, funcţionăresc, lipsit de fermitate muncitorească manifestat în cadrul secţiei. N-a existat, de fapt, o preocupare deosebită în direcţia informării şi documentării operative a tuturor celor ce activează în domeniul ideologic. Publicaţiile şi revistele de specialitate au fost adeseori inconsistente, sărace în materiale utile lectorilor, propagandiştilor, cadrelor care predau ştiinţele sociale, activiştilor de partid.

De cîţiva ani secţia de propagandă ne asigură că în vederea unei mai bogate informări şi documentări va edita o publicaţie, va stabili modalităţile de colaborare cu institutele de cercetări, cu alte instituţii centrale în domeniul ştiinţelor sociale. Pînă în prezent, însă, aceste deziderate au rămas în faza promisiunilor. Mai mult decît atît, sînt cazuri în care iniţiative bune, pornite de la nivelul comitetului judeţean de partid, au fost estompate de secţia de propagandă a Comitetului Central. În această ordine de idei aş aminti, un exemplu, oprirea apariţiei buletinului informativ pentru lectori şi propagandişti, buletin elaborat de secţia de propagandă a Comitetului nostru judeţean; utilitatea lui fusese dovedită, primele două numere întrunind aprecierile celor cărora li se adresa.

Aş vrea să informez plenara Comitetului Central, conducerea partidului nostru, că organizaţia judeţeană de partid Galaţi, mobilizată de sarcinile majore cuprinse în aceste documente programatice, documente care îmbogăţesc şi dezvoltă hotărîrile Congresului al X-lea, a trecut cu toată fermitatea la transpunerea în viaţă a măsurilor adoptate de Comitetul Executiv. În întregul sistem educaţional din judeţul nostru, în învăţămîntul de partid, în procesul instructiv-educativ din şcoli şi facultăţi, în instituţiile de cultură şi artă, în activitatea organizaţiilor de sindicat şi tineret s-a instaurat un nou climat de mai multă exigenţă, responsabilitate şi combativitate partinică, organele de partid de la toate nivelele constituindu-se în adevărate nuclee de conducere unitară a întregii activităţi politico-ideologice.

Pentru a răspunde noilor exigenţe, în propaganda de partid se simte nevoia editării pentru toate formele învăţămîntului de partid a unor manuale sau fascicole de lecţii, după cum este necesară şi îmbunătăţirea substanţială a acelor existente, în sensul sporirii accesibilităţii lor, a acoperirii întregii arii tematice a cursurilor. Şi, cum este firesc, să apară la timp. Există reticenţe nejustificate faţă de introducerea mijloacelor moderne audiovizuale în practica propagandei de partid şi ar trebui ca televiziunea să iniţieze cicluri de emisiuni axate pe formele învăţămîntului de partid. Deosebit de utilă ar fi, totodată, realizarea unor filme, diapozitive, planşe pentru uzul lectorilor şi propagandiştilor.

Pentru a materializa în condiţii optime preţioasa indicaţie a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, ca activiştii cu munci de conducere să contribuie la elaborarea tezelor teoretice şi ideologice, ca la elucidarea problemelor actuale ale edificării socialismului multilateral dezvoltat să participe toţi cercetătorii din domeniul ştiinţelor sociale, ca la cristalizarea concepţiilor ce stau la baza întregii munci ideologice să participe toate forţele de care dispune ţara noastră, se impune, tovarăşi, crearea unor condiţii propice de cercetare în toate judeţele. Sînt încă deosebiri mari între posibilităţile existente în Capitală şi cele din provincie. Iată de ce văd oportună crearea unor filiale ale Academiei de ştiinţe sociale şi politice, ale Centrului de informare şi documentare în ştiinţele sociale şi politice.

Este de dorit, de asemenea, ca în activitatea editorială să apară nu numai semnăturile unor senatori de drept, ci să se facă apel şi la alţi tovarăşi. Numai în felul acesta vom favoriza un larg schimb de opinii absolut necesar creaţiei ştiinţifice. Tot în acest context văd necesitatea înlăturării unor reţineri faţă de potenţele spirituale ale Galaţiului, faţă de crearea unei tribune politice, sociale şi cultural-artistice care să polarizeze toate forţele de care dispunem.

În încheiere, doresc să subliniez că întreaga dezbatere a problemelor politico-ideologice, începînd cu propunerile şi expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi, terminînd cu actuala plenară, ne oferă o călăuză sigură în activitatea complexă, menită să făurească şi să dezvolte conştiinţa socialistă.

Stă în puterea noastră ca aceste valoroase documente programatice să prindă viaţă. Aceasta este hotărîrea fermă ce animă pe cei peste 66 000 de comunişti ai organizaţiei judeţene de partid Galaţi. Am mandat din partea lor să asigur conducerea de partid, pe dumneavoastră, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că vom face totul ca hotărîrile plenarei să devină fapt.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI PAUL NICULESCU-MIZIL

Expunerea prezentată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, încununînd rodnica şi ampla dezbatere care a avut loc în partid şi în întreaga ţară, reprezintă un adevărat program al partidului în domeniul ideologic, ca şi în domeniul aşezării relaţiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii şi echităţii socialiste şi comuniste. Abordînd cu profund spirit ştiinţific, revoluţionar, cu originalitate şi temeinică stăpînire a realităţilor ţării noastre şi ale vieţii internaţionale contemporane, problemele noi ale dezvoltării sociale, această expunere este un document de o deosebită importanţă teoretică şi practică, pentru o perspectivă îndelungată. El evidenţiază, încă o dată, meritele de seamă ale secretarului general al partidului nostru în sesizarea şi elaborarea soluţiilor la problemele de bază de care depinde mersul înainte al societăţii noastre în înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului în patria noastră. În acelaşi timp, această expunere este pentru noi un exemplu însufleţitor, un apel vibrant la gîndirea creatoare, cutezătoare, la sporirea contribuţiei fiecăruia la activitatea teoretică şi ideologică a partidului, la elaborarea şi aplicarea politicii sale, în deplină concordanţă cu cerinţele etapei actuale a construcţiei socialiste.

Expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a dat o fundamentare ştiinţifică profundă programului pe care îl dezbatem în această plenară. Ea a arătat limpede că noi nu avem o privire simplistă, vulgarizatoare asupra socialismului, asupra perspectivelor sale şi, mai ales, asupra trecerii la comunism. Făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, procesul înaintării noastre spre comunism, sînt un proces dialectic, care presupune o dezvoltare nu numai într-unul sau altul din domeniile activităţii sociale, ci o dezvoltare unitară, armonioasă a tuturor laturilor societăţii care se condiţionează şi se influenţează reciproc. De aci decurg sarcinile dezvoltării conştiinţei revoluţionare, ale educării maselor în spiritul concepţiei materialist-dialectice despre lume şi societate, în spiritul politicii partidului, pentru a face din fiecare membru al partidului, din fiecare cetăţean al patriei, militanţi înflăcăraţi pentru edificarea societăţii socialiste pe pămîntul României, pentru apărarea cuceririlor noastre revoluţionare, a independenţei patriei, pentru cauza generală a socialismului şi păcii. Această preocupare nu are un caracter conjunctural, spectacular sau de campanie, ci este o preocupare serioasă pentru o perioadă îndelungată, o sarcină fundamentală a activităţii întregului partid, a cărei îndeplinire cere o muncă stăruitoare, plină de răspundere şi de răbdare. Fără nici o exagerare — spunea cu deplină îndreptăţire tovarăşul Ceauşescu — trebuie spus că viitorul comunist al patriei noastre depinde de realizarea cu succes a acestor măsuri.

Analiza activităţii ideologice şi cultural-educative desfăşurate de către partid în ultimii ani pune în evidenţă roadele obţinute în acest domeniu, concretizate în istoricele realizări ale clasei muncitoare, ţărănimii, intelectualităţii, oamenilor muncii fără deosebire de naţionalitate, sub conducerea partidului, îndeosebi după congresele al IX-lea şi al X-lea, în opera de construcţie a socialismului. Dar această analiză la nivelul înaltelor exigenţe ale partidului şi poporului, al importanţei pe care le au problemele ideologice, evidenţiază cu toată forţa existenţa unor neajunsuri serioase, a unor lipsuri şi deficienţe care s-au manifestat în activitatea ideologică şi cultural-educativă.

Ca unul care am răspuns de problemele ideologice, şi care, în cadrul împărţirii muncii în Secretariat, răspund şi astăzi de unele din ele, doresc şi aici, în Plenara Comitetului Central, să subliniez răspunderea personală ce-mi revine pentru existenţa neajunsurilor din domeniile de activitate în care am lucrat, în mod deosebit pentru faptul că nu am ştiut să imprim acel spirit de iniţiativă, de responsabilitate şi exigenţă pe care-l pretinde partidul, că nu am ştiut să găsesc mijloacele cele mai potrivite pentru mobilizarea tuturor forţelor, în vederea lichidării acestor neajunsuri şi îmbunătăţirii activităţii politice şi ideologice.

Munca ideologică nu priveşte îngust unul sau altul din compartimentele sociale, ci are implicaţii în toate domeniile, şi cu deosebire în aşezarea raporturilor dintre oameni, dintre individ şi societate, în poziţia omului faţă de proprietatea socialistă, faţă de muncă şi faţă de stat. În această ordine de idei, doresc să subliniez în mod deosebit importanţa tezelor cu privire la aşezarea relaţiilor umane pe principiile eticii şi echităţii socialiste şi comuniste, a preocupărilor pe care le manifestă de cîţiva ani pe acest tărîm, din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, conducerea partidului nostru. Nu doresc să mă opresc asupra problemelor expuse atît de bine în expunere, ci vreau doar să subliniez că înfăptuirea politicii partidului în acest domeniu este o condiţie deosebit de importantă a mersului nostru înainte, a afirmării socialismului ca o orînduire care are în vedere în primul rînd omul, şi de binefacerile căruia trebuie să beneficieze cele mai largi mase populare.

Or, activitatea noastră educativă nu a acordat atenţie suficientă acestor chestiuni, nu a fost destul de activă, atît pe plan teoretic cît şi pe planul propagandei de masă; ea nu a dat riposta cuvenită acelor fenomene negative care mărturisesc persistenţa vechii conştiinţe sociale, a vechilor deprinderi, generate de rînduielile trecutului. Iată de ce, socotesc deosebit de importantă indicaţia din raportul tovarăşului Ceauşescu cu privire la lupta împotriva vechiului, împotriva vechilor deprinderi, a fenomenelor retrograde, a ideilor ideologiei străine, împotriva a tot ce poate — într-un domeniu sau altul — să frîneze dezvoltarea socială, şi în acelaşi timp, cu privire la necesitatea de a stimula prin toate mijloacele ceea ce este nou şi se dezvoltă, acesta constituind unul din obiectivele fundamentale ale activităţii noastre pe tărîm ideologic.

Aşa cum s-a remarcat şi în expunerea tovarăşului Ceauşescu în domeniul ştiinţelor sociale şi politice s-au obţinut o serie de rezultate pozitive. Cu toate acestea, faţă de cerinţele mari care se pun în faţa noastră, cred că nu am reuşit încă să desfăşurăm o activitate satisfăcătoare. Este cert că cercetarea în domeniul ştiinţelor sociale este rămasă în urma însăşi a practicii sociale. În cursul revoluţiei şi al operei de construcţie a socialismului, partidul nostru a ţinut cont de legile generale şi, în acelaşi timp, de condiţiile istorice concrete ale ţării noastre, elaborînd politica sa corespunzător acestor condiţii şi aducîndu-şi în acest fel contribuţia la îmbogăţirea tezaurului de idei ale învăţăturii marxist-leniniste. Experienţa acumulată nu şi-a găsit încă o generalizare teoretică corespunzătoare. Ceea ce se cere astăzi cercetării social-politice este mai mult decît a face o cronică a trecutului istoric. Forţa teoriei noastre constă în capacitatea sa de a oferi soluţii problemelor sociale, de a studia realităţile şi de a descoperi cu curaj tendinţele legice ale dezvoltării, de a vedea perspectivele zilei de mîine, într-un cuvînt de a fi o călăuză în acţiune. Din acest punct de vedere, Academia de ştiinţe sociale şi politice şi noi cei care ne ocupăm de aceste probleme, am rămas datori. Partidul cere astăzi nu repetarea unor adevăruri cunoscute, nici însumarea mai mult sau mai puţin reuşită de citate, ci o contribuţie originală, creatoare, prin elaborarea de studii şi analize, la cercetarea problemelor noi teoretice care au apărut şi apar în viaţa noastră — în aşa fel încît aceste studii să ofere organelor de conducere politică, economică şi socială elemente de gîndire, de sugestie, de soluţii, variante diferite pentru deciziile care se iau.

Cred că îndemnul tovarăşului Ceauşescu către activul nostru de partid, economic şi de stat de a lua parte la activitatea ideologică, la activitatea de cercetare va fi urmat de cît mai mulţi tovarăşi şi va avea drept rezultat o infuzie de experienţă în cercetarea social-politică, o contribuţie sporită a acesteia la soluţionarea problemelor dezvoltării societăţii noastre.

Este incontestabil că trebuie să determinăm în cadrul Academiei de ştiinţe sociale şi politice un schimb mai activ de păreri în diferitele domenii ale ştiinţelor sociale. Noi nu vom putea face să progreseze gîndirea, nu vom putea ajunge la soluţionarea unor probleme într-un domeniu sau altul de activitate, dacă nu vom stimula în toată munca noastră schimbul larg de păreri, dezbaterile vii, pe baza studierii temeinice a realităţilor. Este necesar să se sublinieze, încă o dată, că toată activitatea teoretică trebuie să întărească spiritul militant al cercetătorilor noştri în criticarea concepţiilor idealiste, iraţionale, înapoiate, să sporească combativitatea şi vigilenţa lor ideologică, să asigure afirmarea concepţiei noastre materialist-dialectice despre lume şi societate.

Consider deosebit de valoroase măsurile propuse de către tovarăşul Ceauşescu pentru ca Academia de ştiinţe sociale şi politice să participe în mai mare măsură la întreaga activitate politico-ideologică a organizaţiilor de partid, la dezbaterea problemelor teoretice din diferite domenii de activitate, inclusiv din domeniul teoriei literare şi artistice, la dezvoltarea activităţii de masă pentru răspîndirea cunoştinţelor ştiinţifice şi ideologice.

În expunerea sa, tovarăşul Ceauşescu, a analizat, în mod strălucit, o serie de probleme cheie ale vieţii internaţionale, ale mişcării comuniste şi muncitoreşti. Precum este cunoscut, Partidul Comunist Român şi ţara noastră se afirmă ca forţe deosebit de dinamice în viaţa politică internaţională. Pornim în această privinţă de la considerentul că în epoca noastră, de mari transformări, un rol tot mai mare în soluţionarea problemelor cu care este confruntată omenirea, în dezvoltarea colaborării între state, îl au masele populare, popoarele de pretutindeni, ceea ce face să sporească şi rolul ţărilor mici şi mijlocii. Desigur, în lume există ţări mari, mici şi mijlocii. Unele sînt socialiste, altele capitaliste. Dar nici orînduirea socială, nici dimensiunile teritoriale nu pot priva vreun stat de obligaţia şi de dreptul de a-şi aduce contribuţia la desfăşurarea vieţii internaţionale, la cauza colaborării între popoare şi a păcii. Cu atît mai mult, atunci cînd este vorba de ţările socialiste, aceasta este o obligaţie sfîntă faţă de propriul popor, ca şi faţă de cauza generală a socialismului şi păcii.

Faptul că, în ciuda dificultăţilor şi a elementelor de încordare existente în relaţiile dintre unele ţări socialiste, Republica Socialistă România a dezvoltat şi dezvoltă relaţii multilaterale cu toate celelalte ţări socialiste este, indiscutabil, o confirmare strălucită a justeţei orientării stabilite de congresul partidului nostru, a activităţii pe care o desfăşoară conducerea partidului, în frunte cu tovarăşul Ceauşescu, în domeniul politicii externe. După cum se ştie, ţara noastră dezvoltă relaţii de colaborare pe toate planurile cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, cu celelalte ţări vecine — Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, Republica Populară Ungară, — cu celelalte ţări socialiste europene — Republica Populară Polonă, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Albania — cu Republica Populară Chineză şi celelalte ţări socialiste din Asia — Republica Democrată Vietnam, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, cu primul stat socialist de pe continentul american, Republica Cuba. Partidul nostru dezvoltă relaţii de colaborare tovărăşească cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti din toate aceste ţări. Acţionînd în mod constructiv şi principial, România se pronunţă cu toată forţa pentru depăşirea divergenţelor existente între ţările socialiste şi restabilirea unităţii lor. Este un fapt că în ultima vreme asistăm la un proces pozitiv de normalizare a relaţiilor pe linie de stat între ţările socialiste, proces pe care noi îl salutăm. Desigur, faţă de neîncrederea şi încordarea care s-au acumulat în decursul anilor, dezvoltarea acestui proces nu este uşoară, lesnicioasă. Dar oricine nu ignoră prejudiciile pe care le-au adus sciziunea şi divergenţele dintre ţările socialiste îşi poate da seama de importanţa hotărîtoare, covîrşitoare pe care o au paşii în direcţia normalizării relaţiilor acestora. Desigur, baza trainică, singura posibilă şi admisibilă în relaţiile dintre ţările socialiste, o constituie principiile marxist-leniniste, ale internaţionalismului proletar, ale respectării independenţei naţionale şi ale suveranităţii de stat, egalităţii în drepturi, neamestecul în treburile interne, respectului reciproc şi întrajutorării tovărăşeşti.

După părerea noastră, în prezent interesele cauzei socialismului, ale unităţii ţărilor socialiste, a forţelor antiimperialiste, interesele zădărnicirii politicii agresive imperialiste cer să nu se întreprindă absolut nimic care să îngreuneze procesul de normalizare a raporturilor între ţările socialiste, ci, dimpotrivă să se depună eforturi perseverente, susţinute pentru stimularea acestui proces.

Un alt fenomen remarcabil al situaţiei internaţionale actuale îl constituie afirmarea tot mai pregnantă pe arena mondială a Chinei, ca ţară socialistă. Acest fenomen şi-a găsit nu demult expresia în restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite, cauză pentru care România socialistă, şi alte ţări socialiste şi iubitoare de pace au militat activ. Este nu numai un succes al Chinei populare, o recunoaştere a rolului legitim şi a importanţei acestei ţări, ci şi o recunoaştere a rolului socialismului în viaţa internaţională, a rolului ţărilor socialiste.

Fidel tradiţiilor sale internaţionaliste îndelungate, partidul nostru dezvoltă relaţii cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti. Amploarea acestor relaţii rezultă din faptul că numai în cursul acestui an, care nu s-a încheiat încă, ţara noastră a fost vizitată de delegaţii sau reprezentanţi a 95 de partide comuniste şi muncitoreşti, partide socialiste, sau ai unor mişcări de eliberare naţională. De asemenea, partidul nostru a trimis numeroase delegaţii la congresele unor partide frăţeşti sau în vizită la acestea. Apreciem că aceasta constituie o contribuţie la cauza dezvoltării raporturilor dintre partidul nostru şi partidele respective, dintre poporul român şi popoarele acestor ţări, dar în acelaşi timp şi o contribuţie la refacerea şi întărirea unităţii mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale. Desigur, înţelegem această solidaritate, aşa cum a subliniat din nou, astăzi, expunerea tovarăşului Ceauşescu, pe o bază nouă, nu pe baza existenţei vreunui centru al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale. În condiţiile actuale, nu mai este necesară şi nici nu este posibilă existenţa unui centru. Baza relaţiilor reciproce între partidele frăţeşti o constituie principiile internaţionalismului proletar, solidarităţii şi sprijinului reciproc, respectării independenţei şi egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altor partide, a dreptului fiecărui partid de a hotărî de sine stătător asupra problemelor, potrivit condiţiilor din ţara sa. Respectarea riguroasă a acestor principii, care au fost consemnate şi în documentele Consfătuirii de la Moscova din 1969, este condiţia necesară a dezvoltării colaborării tovărăşeşti între partide, a întăririi unităţii mişcării comuniste.

Desigur, marea diversitate a condiţiilor în care îşi desfăşoară activitatea partidele comuniste şi muncitoreşti, gradul diferit al experienţei şi modul de gîndire propriu fiecărui partid, pot duce la existenţa unor deosebiri de vederi, chiar a unor divergenţe. Această problemă a fost magistral tratată în expunerea tovarăşului Ceauşescu. Noi considerăm însă că în mişcarea comunistă prevalează şi trebuie să prevaleze ceea ce este comun şi uneşte partidele comuniste. În ce priveşte deosebirile de păreri, ele nu trebuie să afecteze raporturile dintre partide şi cu atît mai puţin raporturile interstatale. Opinia noastră este că, atunci cînd apar deosebiri de păreri, ele trebuie discutate de la conducere la conducere, inclusiv pe calea schimbului de păreri în probleme teoretice. Un asemenea mod de rezolvare a deosebirilor de păreri, bazat pe stimă şi respect reciproc, pe luarea în consideraţie a condiţiilor concrete şi a situaţiilor diferite de la ţară la ţară, fără tendinţa de a impune altuia vreun punct de vedere şi cu străduinţa de a realiza unitatea, este de natură să ducă la refacerea şi întărirea coeziunii mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale. Aceasta este, după părerea partidului nostru, calea depăşirii divergenţelor, a realizării unităţii mişcării noastre comuniste.

Conştienţi de înalta responsabilitate faţă de poporul român, conştienţi de îndatorirea ce ne revine faţă de clasa muncitoare internaţională, faţă de socialism, ne vom manifesta şi în viitor ca un factor constructiv, principial şi de unitate, ca o forţă activă care promovează neabătut ideea solidarităţii ţărilor socialiste, a partidelor comuniste, a tuturor forţelor antiimperialiste, în numele cauzei socialismului, păcii, înţelegerii şi colaborării între popoare.

În încheiere, îmi exprim convingerea că aplicarea programului pe care Plenara Comitetului Central îl dezbate astăzi, va duce la întărirea partidului nostru, a unităţii rîndurilor sale, la sporirea rolului său conducător în toate domeniile de activitate socială, va întări capacitatea partidului de a conduce poporul român pe drumul făuririi acelei societăţi pe care o visează, al dezvoltării multilaterale a patriei, a bunăstării şi fericirii. În ceea ce mă priveşte, voi face totul pentru a-mi aduce contribuţia la înfăptuirea acestui program.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI TRAIAN DUDAŞ

Excepţionala expunere, prezentată Plenarei Comitetului nostru Central, constituie o expresie a gîndirii colective, creatoare a partidului, sinteza dezbaterilor care au avut loc în toate organele şi organizaţiile de partid, de masă şi obşteşti de către comunişti şi ceilalţi oameni ai muncii, a programului de măsuri privind îmbunătăţirea activităţii politico-ideologice şi cultural-educative, elaborat pe baza propunerilor şi sub directa conducere a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, program aprobat cu însufleţire de întregul partid şi popor.

Actuala plenară a Comitetului Central se înscrie în activitatea teoretică şi practică a partidului ca o continuare a preocupărilor sale pe linia aplicării consecvente în viaţă a directivelor stabilite de Congresul al X-lea pentru dezvoltarea multilaterală a societăţii noastre socialiste.

Întrunind adeziunea unanimă a comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul patriei, acest amplu program de educare marxist-leninistă a maselor, de ridicare a conştiinţei lor socialiste la nivelul exigenţelor actuale se înfăptuieşte cu succes, aducînd un suflu nou, proaspăt, dinamizator în toate sferele vieţii noastre economice şi social-politice; a generat şi generează în continuare noi energii creatoare, devenind cu fiecare zi tot mai mult o adevărată forţă motrice a societăţii româneşti contemporane.

Valoarea acestui document programatic constă în aceea că prin măsurile pe care le conţine vizează toate laturile activităţii politico-ideologice şi cultural-educative, ale tuturor factorilor educaţionali, relevînd rolul şi importanţa acestora în amplificarea vieţii spirituale, în dezvoltarea conştiinţei socialiste a maselor, pentru promovarea unui spirit de înaltă exigenţă şi responsabilitate socială, a spiritului militant, revoluţionar în rîndurile tuturor membrilor societăţii noastre socialiste.

Este meritul deosebit al conducerii partidului, personal al secretarului nostru general că şi în acest important domeniu al activităţii de partid a îmbogăţit tezaurul învăţăturii marxist-leniniste cu noi teze şi idei izvorîte din experienţa noastră proprie, din practica revoluţiei şi construcţiei socialiste în România. Aceasta face să crească tot mai mult prestigiul partidului nostru, ca un adevărat partid de tip nou, revoluţionar, să sporească necontenit încrederea maselor în politica ştiinţifică a partidului, politică apreciată pe drept cuvînt ca o reflectare vie a marxism-leninismului creator în acţiune, în continuă dezvoltare, politică ce exprimă în cel mai înalt grad interesele şi aspiraţiile fundamentale ale naţiunii noastre socialiste.

Dezbaterile care au avut loc în organizaţiile de partid, de masă şi obşteşti din judeţul Mehedinţi, ca şi din întreaga ţară, desfăşurate într-o atmosferă de înaltă exigenţă comunistă, de intransigenţă şi combativitate revoluţionară, au demonstrat cu vigoare maturitatea politică, spiritul de răspundere şi hotărîrea comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii de a aplica cu fermitate în viaţă măsurile pentru îmbunătăţirea muncii politico-ideologice, de a transforma această muncă într-un puternic instrument de mobilizare a maselor la îndeplinirea marilor sarcini şi obiective trasate de partid.

Exprimînd gîndurile şi sentimentele comuniştilor, ale tuturor oamenilor muncii din judeţul Mehedinţi de înaltă stimă şi recunoştinţă, de profundă dragoste şi ataşament faţă de conducerea partidului, vă rog să-mi îngăduiţi să relev încăodată, cu acest prilej, sprijinul deosebit de preţios acordat în mod permanent de Comitetul Central, personal de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, puternic reliefat şi cu prilejul recentei vizite de lucru în judeţul nostru. Aprecierile, observaţiile, criticile, sfaturile şi indicaţiile date la faţa locului în întreprinderile şi unităţile economice vizitate, în magistrala sa cuvîntare rostită în faţa activului de partid şi de stat din judeţ constituie pentru noi un adevărat program de acţiune, un puternic imbold în îmbunătăţirea şi perfecţionarea continuă a întregii noastre activităţi.

Zecile de mii de oameni ai muncii din judeţul Mehedinţi s-au angajat în faţa conducerii partidului să înfăptuiască în mod exemplar, cu înaltă răspundere şi fermitate comunistă sarcinile ce le revin din programele elaborate de partid atît pe tărîm economic, cît şi în domeniul muncii politico-ideologice şi cultural-educative.

Respectîndu-şi cuvîntul dat în faţa secretarului general al partidului, colectivele de muncitori, ingineri şi tehnicieni de la

(Continuare în pag. a V-a)

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Urmare din pag. a IV-a)

Porţile de Fier au pus recent în paralel la Sistemul energetic naţional cel de-al 6-lea şi ultimul agregat hidroenergetic, cu două luni mai de vreme faţă de termenul prevăzut prin planul de stat. Prin acest remarcabil succes, prima centrală hidroelectrică românească de pe Dunăre, din cadrul impresionantului obiectiv hidroenergetic şi de navigaţie construit în comun cu ţara vecină şi prietenă R.S.F.I. — a fost pus în funcţiune cu întreaga sa capacitate de 1050 de Mw.

Ca urmare a amplelor acţiuni de activizare politică a maselor, cu prilejul dezbaterilor documentelor privind îmbunătăţirea muncii ideologice, colectivele de muncă din unităţile industriale ale judeţului şi-au îndeplinit şi depăşit sarcinile de plan şi angajamentele asumate pe primele zece luni ale actualului cincinal. Realizări importante au obţinut şi oamenii muncii de la sate care aplicînd în viaţă indicaţiile cuprinse în scrisoarea adresată de tovarăşul secretar general, angajîndu-se cu toate forţele pentru a asigura succesul recoltei viitoare, au încheiat cu succes campania agricolă de toamnă, desfăşurînd în continuare o activitate susţinută pentru înfăptuirea programelor naţionale de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Desigur, am obţinut şi obţinem rezultate bune în toate domeniile de activitate, ca urmare a politicii realist-ştiinţifice a partidului, a creşterii capacităţii organizatorice şi politice a organelor şi organizaţiilor de partid ; dar aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu nu trebuie să uităm niciodată că în munca noastră au fost şi mai sînt greşeli, că mai avem încă mult de făcut mai ales în domeniul muncii politico-ideologice, că este necesar să analizăm întotdeauna într-un spirit critic şi autocritic întreaga noastră activitate dacă vrem să nu rămînem în urmă şi să ţinem mereu pasul cu dezvoltarea generală a societăţii în lumea contemporană.

Înţelegînd sensul major al măsurilor adoptate în domeniul politico-ideologic, în dezbaterile care au avut loc, în şedinţele şi plenarele organelor şi organizaţiilor de partid am urmărit ridicarea întregii activităţi de partid la nivelul realizărilor dobîndite pe plan economic ; s-a revelat cu acest prilej însemnătatea tezei subliniate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la adunarea cu activul de partid şi de stat din judeţul Mehedinţi potrivit căreia nu trebuie să considerăm ca o fatalitate faptul că conştiinţa rămîne în urma bazei materiale şi să facem ca fiecare comunist, ca fiecare om al muncii, să înţeleagă că dezvoltînd baza materială noi avem posibilitatea să ridicăm conştiinţa la nivelul acestei baze, mai mult, conştiinţa trebuie să devină ea însăşi o forţă materială mobilizatoare, capabilă să călăuzească întreaga noastră activitate.

Trecînd cu hotărîre la îmbunătăţirea şi perfecţionarea muncii politico-ideologice şi cultural-educative pe baza programelor de activitate adoptate în adunările de partid la toate nivelele, trebuie să recunoaştem că şi în judeţul nostru s-a manifestat tendinţa de a neglija activitatea educativă, de a se considera că această muncă este în exclusivitate o sarcină a organizaţiilor de partid. Aşa se explică faptul că deşi în multe locuri mai există salariaţi sau membri cooperatori care nu muncesc cu pasiune, cu totală dăruire, care manifestă o atitudine înapoiată faţă de muncă şi avutul obştesc, care viciază climatul moral sănătos al colectivului în care lucrează, n-au fost folosite întotdeauna cu maximum de eficienţă formele obşteşti de educare şi influenţare a maselor, forţa opiniei publice, iar activităţile organizate au fost sărace în conţinut, lipsite de intransigenţă şi combativitate comunistă, de spirit revoluţionar.

Plenara comitetului judeţean de partid a analizat cu exigenţă partinică lipsurile care s-au manifestat în activitatea sa, a biroului şi secretariatului comitetului judeţean în domeniul muncii politico-ideologice. Formalismul, rutina, modul îngust, simplist de a trata uneori problemele, nivelul politic şi ideologic scăzut al unor membri de partid, chiar al unor cadre de conducere se datoresc în mare măsură faptului că nu întotdeauna am urmărit în primul rînd ridicarea conţinutului de idei, calitatea şi sporirea eficienţei acestei munci. Faptul că în acest domeniu n-a fost antrenat întregul activ de partid, comisiile pe probleme, toţi membrii comitetului şi chiar unii membri ai biroului s-a datorat insuficientei preocupări a biroului şi secretariatului comitetului judeţean de partid pentru a face din munca politico-ideologică o sarcină de prim plan a întregului organ de partid.

Avem nu puţine lipsuri în munca de educare a tineretului. Deşi se poate aprecia că în judeţul nostru creşte şi se dezvoltă un tineret sănătos, angajat plenar în înfăptuirea politicii partidului, se mai întîlnesc unele elemente tinere, scăpate de sub influenţa factorilor educativi, care nu se încadrează în muncă, duc o existenţă parazitară, fiind predispuşi oricînd la comiterea unor acte antisociale, infracţionale.

Aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, noi trebuie să educăm tineretul în spiritul unei înalte responsabilităţi sociale ; să-l învăţăm să muncească în orice domeniu de activitate pentru că munca folositoare societăţii înnobilează omul.

Dat fiind rolul determinant pe care îl are şcoala ca principal factor de cultură şi civilizaţie, de modelare a caracterelor şi formare pentru muncă şi viaţă a tinerelor generaţii, apreciem ca deosebit de valoroase măsurile luate de conducerea partidului pentru întărirea caracterului aplicativ al învăţămîntului de toate gradele, pentru legarea directă a acestuia de problemele practice, de activitate productivă, fără de care nu se poate concepe pregătirea viitoarelor cadre de muncitori şi specialişti, cetăţenii de mîine ai patriei. Aceasta este o problemă de însemnătate vitală care priveşte atît prezentul, cît mai ales viitorul societăţii noastre.

Ca unul care am lucrat multă vreme în cadrul organizaţiei de partid a Centrului Universitar Bucureşti, pot să arăt că lipsurile care s-au manifestat în şcoli şi facultăţi, ca de altfel şi în instituţiile de artă şi cultură, se datoresc în mare măsură şi faptului că a existat tendinţa la unele cadre de conducere pe linie de învăţămînt şi chiar pe linie de partid, de a se subestima rolul şi răspunderea organelor şi organizaţiilor de partid, al comuniştilor care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile de învăţămînt, de a nu orienta activitatea acestora spre problemele majore, de conţinut ale procesului instructiv-educativ. Tocmai datorită acestui lucru, acestei optici greşite, au fost posibile o serie de fenomene şi stări de lucruri negative, iar organizaţiile de partid să nu acţioneze cu fermitate pentru înlăturarea acestora. Se impune şi în această direcţie să îmbunătăţim munca organizaţiilor noastre de partid care trebuie să-şi asume răspunderi directe, nemijlocite cu privire la aplicarea în viaţă a politicii partidului în şcoli, în viaţa universitară, punînd în centrul preocupării lor unirea eforturilor tuturor membrilor de partid pentru ridicarea întregului nostru învăţămînt la nivelul exigenţelor actuale.

Mi-aş permite să fac şi o propunere. Consider că ar fi indicat să se examineze, o dată cu reintroducerea burselor acordate de către centralele industriale, de către întreprinderi, de către consiliile populare judeţene şi sistemul organizatoric menit să asigure colaborarea şi asumarea în mod direct a răspunderii cu privire la instruirea şi educarea tineretului nostru studios atît de către facultate, cît şi de întreprinderea sau instituţia pentru care sînt pregătiţi aceşti specialişti.

Aplicînd în viaţă amplul program de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, adoptat de conducerea partidului, hotărîrile plenarei noastre de astăzi, organizaţia judeţeană de partid Mehedinţi asigură Comitetul Central, personal pe tovarăşul secretar general, că va milita permanent, cu un spirit de înaltă exigenţă şi răspundere pentru continua ridicare a rolului conducător al organizaţiilor de partid, ca principală şcoală de educaţie comunistă, ca forţă mobilizatoare a maselor la înfăptuirea neabătută a politicii partidului nostru, de dezvoltare multilaterală a patriei.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI VALTER ROMAN

Sînt bucuros că are loc această plenară unde se analizează cu spirit de răspundere activitatea politico-ideologică şi educativă a partidului nostru. Am ascultat cu aceeaşi atenţie din totdeauna expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu în legătură cu problemele ideologice şi, sincer vorbind, m-am bucurat foarte mult întîlnind o bogăţie de idei şi teze strălucite care aduc lumini noi asupra unor probleme existente pe plan naţional şi internaţional.

Abordînd astăzi, la această plenară, activitatea politico-ideologică a partidului nostru, la trei luni şi jumătate după consfătuirea de lucru a activului central de partid din domeniul ideologic, sîntem obligaţi să spunem că interesul suscitat în rîndurile maselor largi ale poporului nostru şi dincolo de graniţele noastre a fost deosebit de viu. N-ar fi greşit să spunem, de asemenea, că în acest interval s-a şi depus o muncă serioasă, susţinută, pentru îndreptarea lipsurilor sesizate şi că s-au obţinut rezultate îmbucurătoare. Acest lucru priveşte şi sectorul editorial, la care mă voi referi ceva mai tîrziu.

Focul deschis de tovarăşul Ceauşescu împotriva rămînerilor în urmă ale frontului ideologic, împotriva neajunsurilor şi greşelilor, împotriva automulţumirii, răspunde unei necesităţi obiective a dezvoltării noastre impetuoase. Consider că abordarea curajoasă şi deschisă a unor rămîneri în urmă în dezvoltarea anumitor sectoare ale vieţii noastre sociale, expresie a unor contradicţii inerente socialismului, are o însemnătate vitală şi consider ca un fapt deosebit de pozitiv şi un merit al tovarăşului Ceauşescu de a fi pus degetul pe rană, căci nesesizarea acestor fenomene negative şi neluarea măsurilor necesare la timp ne-ar fi putut împinge în situaţii neplăcute şi nedorite ; dimpotrivă, abordarea lor ne ajută să le rezolvăm în mod corespunzător.

Este un fapt că dezvoltarea corelată şi echilibrată a infra şi suprastructurii unui organism social capătă, în condiţiile revoluţiei ştiinţifice şi tehnice şi a competiţiei pe plan internaţional, o importanţă cu totul excepţională, orice dereglare a acestei corelaţii putînd avea efecte negative şi cîteodată periculoase.

Problema stabilirii exacte a nivelului de dezvoltare la care au ajuns ţara noastră, fiecare sector al vieţii sociale luat în parte, cunoaşterea roadelor activităţii partidului nostru în diferite momente ale evoluţiei noastre generale, este o problemă teoretică şi practică, căci numai cunoaşterea constantă şi exactă a pulsului organismului social complex poate să ne ajute la scurtarea drumului ce ne desparte de societatea comunistă. În acest sens, abordarea problemelor ideologice, acţionarea convergentă asupra conştiinţei umane, au o importanţă cu totul deosebită. Fireşte, nimeni nu poate avea pretenţia ca conştiinţa să depăşească existenţa socială, căci nu societatea este produsul omului, ci invers. Aşa cum spune tovarăşul Ceauşescu, trebuie să acţionăm cu toată fermitatea pentru a nu se ajunge la rămînerea în urmă a conştiinţei şi trebuie să facem ca conştiinţa să se ridice la nivelul bazei materiale şi chiar să devină ea însăşi o forţă materială mobilizatoare.

Consider că, în lumina documentului prezentat aici de tovarăşul Ceauşescu şi în special în lumina acelei părţi a expunerii care se referă la lupta dintre vechi şi nou, va trebui să înteţim lupta noastră ca ostaşi pe frontul ideologic împotriva unor expresii ale gîndirii mistice, iraţionaliste şi agnostice care şi-au găsit loc în coloanele anumitor publicaţii, împotriva unor manifestări ale neotrăirismului, împotriva propagării oricăror idei străine.

Consider, de asemenea, în lumina acestor indicaţii, că şi în domeniul istoriei trebuie să dăm o atenţie mai mare şi să combatem anumite tendinţe obiectiviste şi pozitiviste, care s-au manifestat ici-colo. Consider că în aprecierea justă a unor fenomene şi procese istorice, a rolului jucat de anumite clase şi pături sociale burgheze, a unei anumite politici şi a unor figuri aparţinînd burgheziei, trebuie să ne călăuzim după criterii marxist-leniniste şi să nu exagerăm în nici o direcţie. Există trecut şi „trecut". Un trecut pe care îl respingem, un trecut cu care ne mîndrim.

Este clar că problema centrală ce se pune în faţa noastră este problema pregătirii politico-ideologice a cadrelor noastre, iar în acest context se pune cu o deosebită acuitate şi problema rămînerii în urmă a ştiinţelor sociale.

În această privinţă e cazul să repetăm că această stare de lucruri se datoreşte, în primul rînd, după părerea mea, influenţei şi urmărilor nefaste ale unei gîndiri necreatoare. Rigiditatea şi dogmatismul au făcut ca noile fenomene şi procese ce apăruseră în istoria contemporană să nu fie — într-o primă fază — nici măcar sesizate, apoi într-o altă fază, să fie ignorate sau negate, iar ulterior să fie deformat prezentate şi interpretate în mod necorespunzător, tendenţios.

Lipsa de curaj în a recunoaşte noile realităţi şi a trage de aci toate concluziile necesare a făcut ca multe dintre tezele şi teoriile valabile la timpul lor, dar depăşite de procesul ireversibil al istoriei, să fie menţinute ca valabile, ceea ce a acţionat ca o frînă puternică asupra însăşi dezvoltării ştiinţelor sociale, a marxismului, înregistrîndu-se, în perioada respectivă, stagnarea lor.

Fireşte, şi aceasta, cred, rezultă foarte clar din cele spuse aci de tovarăşul Ceauşescu, nu este vorba de vreo boală congenitală, ceva organic legat de însuşi caracterul ştiinţelor sociale, în special marxiste, cînd vorbim de rămînerea lor în urmă : este vorba, pe de o parte, de caracterul deosebit de complex al ştiinţelor sociale, iar, pe de altă parte, de faptul că nu ne-am ocupat cum trebuie de aceste probleme.

Consider că rămînerea în urmă a ştiinţelor sociale se raportează nu atît la corelarea dintre ştiinţele naturii şi ştiinţele sociale, cît la corelaţia dintre teorie şi practica socială. Cercetările şi elaborările teoretice au rămas vădit în urma practicii sociale ; practica suferă astăzi mai mult de pe urma rămînerii în urmă a teoriei decît invers. Lichidarea acestei rămîneri în urmă, elaborarea teoretică a marilor probleme cu care se confruntă societatea noastră, abordarea marilor probleme ale contemporaneităţii este o sarcină de bază a frontului nostru ideologic. Iată de ce consider şi eu că a fost justă înfiinţarea Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice, iată una din sarcinile fundamentale ale acestei Academii, în a cărei rezolvare consider că s-au înregistrat primele rezultate îmbucurătoare : în această direcţie trebuie însă depuse în continuare eforturi tot mai susţinute, perseverente.

Vorbind de apariţia şi persistenţa unor fenomene negative în frontul ideologic cred că nu greşesc arătînd că ar mai trebui văzut şi felul cum au fost primiţi, de-a lungul unui şir de ani, noi membri în partid şi cum au fost unii dintre ei promovaţi în funcţii. Să-mi fie îngăduit să spun că, în nu puţine cazuri, aceste primiri s-au făcut cu prea multă uşurinţă, punîndu-se accent mai mult pe latura profesională, a pregătirii celui care intra în partid, şi nu s-a insistat suficient asupra profilului politic şi moral al respectivului. Noi nu sîntem un partid al specialiştilor din diferite domenii profesionale, ci un partid al clasei muncitoare, al celor mai conştienţi oameni din punct de vedere politic, între care, fireşte, şi specialiştii îşi au locul, dar ca oameni al căror grad de conştiinţă politică justifică această intrare. Cred că va trebui să fim mai atenţi mai exigenţi la primirile în partid. Acelaşi lucru se referă şi la promovările în funcţii de răspundere. Aşa cum a subliniat, cu deosebită tărie, tovarăşul Ceauşescu, criteriul politic, este şi trebuie să fie, în continuare, factorul hotărîtor.

Doresc să adaug că punerea la ordinea de zi de către tovarăşul Ceauşescu a unui aspect atît de important al construcţiei noastre socialiste, cum este cel al suprastructurii, a problemei rămînerilor în urmă în acest domeniu, a fost, fără îndoială, rezultatul unei meditări profunde asupra destinelor noastre şi reprezintă o contribuţie valoroasă a tovarăşului Ceauşescu la îmbogăţirea teoriei şi practicii construcţiei socialiste, la elaborarea marxismului contemporan, dovedind în faţa lumii întregi că marxismul a fost şi este nu numai un instrument de analiză şi de critică a capitalismului, ci şi a socialismului, că partidul nostru promovează neabătut ceea ce Marx denumea „spiritul critic şi revoluţionar" şi care însoţeşte şi întreaga perioadă a construcţiei socialiste, marxismul contemporan fiind conştiinţa critică a epocii noastre.

Consider că această autoanaliză este cu atît mai importantă şi valoroasă cu cît se face nesilit de nimeni, dinlăuntrul societăţii şi partidului nostru, la iniţiativa secretarului nostru general, ea exercitînd pe planuri largi o profundă influenţă revoluţionarizantă.

În continuare, tovarăşul Valter Roman s-a referit la unele aspecte şi probleme ale sectorului editorial, scoţînd în evidenţă — alături de realizări îmbucurătoare — unele lipsuri ale acestui sector care se cer grabnic înlăturate şi făcînd totodată, unele propuneri privind activitatea editorială.

Tovarăşul Valter Roman şi-a exprimat ferma convingere că, în noile condiţii create Editurii Politice, ea îşi va îmbunătăţi activitatea şi va fi la înălţimea sarcinilor trasate de partid. Colectivul Editurii Politice ţine să exprime şi pe această cale, în faţa plenarei Comitetului Central al partidului, mulţumirile sale călduroase, pline de recunoştinţă, Secretariatului Comitetului Central pentru hotărîrea luată recent, la propunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, privind trecerea Editurii Politice în subordinea directă a Comitetului Central al partidului.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI MIHAI GERE

Cu claritatea, puterea de pătrundere, principialitatea şi exigenţa care îl caracterizează, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a pus în evidenţă în Expunerea de înaltă valoare programatică prezentată plenarei C.C. probleme cu profunde implicaţii asupra educării marxist-leniniste a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, pentru ridicarea conştiinţei socialiste la nivelul cerinţelor etapei pe care o străbatem astăzi. Expunerea, pe care o aprob şi o susţin cu toată convingerea, constituie un prilej de reflecţie critică şi autocritică asupra activităţii fiecăruia dintre noi în domeniile de care răspundem, de analiză temeinică a modului în care s-a desfăşurat munca educativă, de creştere a conştiinţei socialiste, în lumina programului de măsuri aprobat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R.

Dezbaterea în toate organizaţiile de partid a amplului program de măsuri elaborat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind îmbunătăţirea activităţii politico-ideologice a demonstrat unanimitatea şi adeziunea deplină a tuturor comuniştilor, a întregului popor, hotărîrea lor nestrămutată de a traduce în viaţă sarcinile şi măsurile stabilite.

Construim o societate în care clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, toţi oamenii muncii participă în mod conştient la făurirea propriului viitor, la crearea propriei istorii. Acest proces amplu şi complex reclamă crearea tuturor condiţiilor pentru participarea reală la conducerea societăţii a întregului popor, un grad ridicat de conştiinţă şi de responsabilitate comunistă.

În înfăptuirea marilor idealuri ale socialismului, partidul nostru a pornit de la faptul că desfăşurarea unei permanente activităţi politico-ideologice şi de educaţie socialistă se înscrie ca o necesitate obiectivă, un proces continuu şi neîntrerupt mereu perfecţionat în raport cu exigenţele şi cerinţele sociale, o componentă esenţială a procesului de făurire a societăţii socialiste.

„Noi considerăm şi am considerat întotdeauna, arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu în Expunere, că menirea istorică a socialismului este nu numai de a elibera omul de asuprire şi exploatare, de a asigura bunăstarea lui materială, ci de a făuri o civilizaţie spirituală superioară, care nu se poate realiza decît prin formarea omului nou, cu o înaltă conştiinţă şi pregătire culturală şi profesională, cu un profil moral-politic înaintat".

Aceste cerinţe clare şi pline de răspundere ale etapei ce o străbatem ne îndeamnă să supunem unei analize critice activitatea noastră în domeniul vieţii social-politice, să desprindem învăţămintele ce se impun pentru a asigura un avînt general în domeniul formării conştiinţei socialiste, al ridicării gradului de maturitate politică a tuturor membrilor societăţii, pentru ca aceştia să înţeleagă importanţa istorică a sarcinilor ridicate de partid în vederea perfecţionării continue a tuturor laturilor şi domeniilor de activitate.

Realizările pe care le-am obţinut în anii construcţiei socialiste încorporează ataşamentul, talentul şi priceperea oamenilor muncii din patria noastră, indiferent de naţionalitate, consecvenţa şi încrederea cu care ei urmează şi aplică politica partidului.

Există o strînsă interdependenţă între aceste realizări şi creşterea necontenită a conştiinţei socialiste a oamenilor muncii. Una din cele mai mari cuceriri ale socialismului este formarea omului nou, cu o înaltă conştiinţă, devotat idealului de libertate socială şi naţională, conştient de răspunderea pe care o are pentru construirea socialismului şi comunismului în patria noastră.

Rezultatele acestui amplu proces de creştere a conştiinţei socialiste se manifestă pe multiple planuri. Ele sînt evidente mai ales în sfera producţiei materiale, în care omul participă la crearea avuţiei naţionale în dubla sa calitate de proprietar al mijloacelor de producţie şi de producător, — în ultimă instanţă de beneficiar direct al produsului social.

Această dublă calitate se manifestă în creşterea răspunderii sale faţă de îndeplinirea sarcinilor economice, faţă de perfecţionarea procesului de producţie.

Sentimentul răspunderii determină preocuparea sporită a comuniştilor, a oamenilor muncii pentru bunul mers al activităţii în domeniul în care lucrează, pentru înlăturarea lipsurilor, a oricăror abateri sau abuzuri.

Problematica din scrisorile, sesizările şi audienţele oamenilor muncii care s-au adresat conducerii partidului demonstrează un fenomen pozitiv : că an de an sporesc semnalările şi propunerile care se referă la probleme majore, de interes general, din industrie, din agricultură, din celelalte sectoare ale vieţii sociale, ceea ce indică mutaţiile ce s-au produs în conştiinţă, schimbările calitative în mentalitatea celor ce muncesc.

Chiar şi în scrisorile prin care oamenii muncii solicitau sprijin în rezolvarea unor probleme personale se semnalau şi diferite deficienţe din activitatea unor organe şi organizaţii de partid, de stat, economice şi obşteşti, centrale şi locale.

Caracteristic pentru activitatea în acest domeniu este că problemele majore sînt tratate cu mult simţ de răspundere, cei chemaţi analizînd cauzele care determină existenţa unor lipsuri şi luînd măsuri hotărîte pentru eliminarea acestora.

Trebuie însă să spunem că nu toate sesizările şi reclamaţiile oamenilor muncii care semnalează încălcarea disciplinei de partid, a legilor ţării, a normelor de convieţuire socială sînt rezolvate cu suficientă răspundere.

Adesea acestea ajung în faţa unor uşi închise, se izbesc de obtuzitatea unora, de birocraţia altora, de formalism, de tărăgănări în soluţionare.

Există numeroase exemple care indică modul superficial şi lipsit de răspundere cu care sînt privite uneori aceste sesizări. De multe ori nu se face o analiză temeinică a cauzelor care generează lipsurile semnalate şi se trece cu uşurinţă peste fondul problemelor. Se întîlnesc însă frecvent cazuri, cînd nu se manifestă solicitudine faţă de cei care doresc să sesizeze existenţa unor stări negative, cînd nu se iau măsuri faţă de cei ce săvîrşesc abateri grave, abuzuri, încalcă disciplina de partid şi legile ţării. Organele şi organizaţiile de partid, de stat, economice şi obşteşti trebuie să privească cu răspundere sporită aceste probleme, cu atît mai mult cu cît semnalările oamenilor muncii constituie o formă de participare a lor la îmbunătăţirea activităţii, o expresie elocventă a democraţiei socialiste.

Organele şi organizaţiile de partid trebuie să se preocupe în mai mare măsură de cultivarea sentimentului responsabilităţii faţă de sesizările şi reclamaţiile oamenilor muncii, deoarece se constată că uneori cei care sesizează existenţa unor deficienţe sînt persecutaţi. A accepta existenţa unor asemenea atitudini, înseamnă a abdica de la cele mai elementare reguli ale eticii comuniste. De aceea, nu trebuie tolerată nici o abatere de la principiile moralei care guvernează viaţa noastră socială şi care trebuie să constituie modul de a acţiona şi de a se comporta al oricărui membru al partidului nostru, indiferent pe ce treaptă a ierarhiei sociale s-ar afla.

Mai sînt cazuri cînd persoane cu munci de răspundere încalcă disciplina de partid, legalitatea socialistă, săvîrşesc abuzuri şi abateri de la normele de convieţuire socială. La unele cadre se manifestă tendinţe de căpătuială, de obţinere a unor venituri care ies de sub incidenţa legii. Uneori, cei care sînt puşi să gospodărească bunuri materiale manifestă lipsă de răspundere faţă de bunul obştesc, provoacă pagube statului, societăţii noastre socialiste.

Fenomenele de însuşire a unor bunuri ale societăţii, de risipă, de delapidare, mită, existenţa unor obiceiuri de a se da sau de a se pretinde cadouri, ori „atenţii" pentru rezolvarea unor cerinţe justificate provoacă pe bună dreptate nemulţumirea oamenilor muncii. De cele mai multe ori, asemenea fenomene se petrec în unităţi unde există organizaţii de partid, de U.T.C., de sindicat, unde se află comunişti care de multe ori nu iau atitudine fermă sau se fac că nu observă nimic pentru a nu supăra pe nimeni.

Nu întotdeauna organele de partid dau dovadă de spirit combativ, de exigenţă comunistă faţă de abaterile şi abuzurile uneori deosebit de grave. Chiar şi atunci cînd acestea se adeveresc şi devin cunoscute de toată lumea, în loc ca cei vinovaţi să fie traşi la răspundere în cadrul organizaţiei de partid, mergîndu-se pînă la destituire din funcţie, excluderea din partid, abaterile sînt tratate cu duhul blîndeţei, sînt cocoloşite, se caută şi, din păcate, se acceptă fel de fel de explicaţii. Uneori cei care aduc prejudicii societăţii noastre, în loc să fie scoşi din muncă sînt mutaţi în alte funcţii, sau chiar promovaţi.

Oamenii muncii sesizează şi condamnă manifestările de carierism, de înavuţire pe căi nedrepte, prin frustrarea statului şi a societăţii, de sfidare a muncii cinstite. Au fost astfel depistate cazuri cînd unii îşi construiau apartamente luxoase încălcînd sau ocolind dispoziţiile legale, cu materiale de construcţii de provenienţă dubioasă, la costuri care le depăşeau cu mult veniturile, cînd unii cetăţeni îşi schimbau autoturismele la fel ca omul de rînd cămăşile. Trebuie să spunem că astfel de fenomene apar şi în rîndul unora din cadrele cu anumite munci mai de răspundere şi care, tocmai datorită poziţiei lor, funcţiilor ce le ocupă, abuzează de încrederea cu care au fost investiţi de societate şi fac uz de influenţă spre a-şi satisface interesele înguste. Ce fals sună în gura unor asemenea oameni cuvintele despre echitate şi dreptate socială, cît de lipsite de substanţă sînt acestea — în totală distonanţă cu principiile eticii comuniste promovate de partid !

Existenţa unor astfel de cazuri arată că nu totdeauna organele şi organizaţiile de partid au privit cu suficientă răspundere educarea politică, marxist-leninistă a membrilor de partid, a celorlalţi oameni ai muncii, că nu au înţeles totdeauna semnificaţia politică, socială a acestor fenomene care lovesc în interesele tuturor oamenilor muncii şi, în ultimă instanţă, aduc prejudicii societăţii întregi. Există sectoare de activitate care prin specificul lor sînt chemate să slujească nemijlocit pe toţi membrii societăţii şi unde problemele de educaţie şi etică constituie cu atît mai mult un imperativ de prim ordin. Dominant în aceste sectoare este faptul că personalul munceşte cu răspundere, grijă şi abnegaţie pentru interesele oamenilor muncii. Uneori însă în comportarea lucrătorilor din comerţul de stat, din prestările de servicii către populaţie, a funcţionarilor din serviciile publice, a personalului medico-sanitar şi a altora se manifestă lipsă de răspundere, atitudine birocratică, lipsă de solicitudine, abuzuri şi încălcări flagrante ale eticii şi moralei comuniste.

La Comitetul Central s-au primit mii de scrisori prin care se subliniază efortul făcut pentru dezvoltarea reţelei de asistenţă sanitară, grija cu care sînt trataţi oamenii muncii în unităţile sanitare. Dar, în acelaşi timp, sînt sesizate abateri grave de la principiile şi normele eticii medicale, de la misiunea nobilă, umanitară, a acestei profesiuni. Sînt relevate multe cazuri de lipsă de răspundere elementară faţă de sănătatea oamenilor muncii, manifestări de căpătuială, pretinderea de „plocoane" sau cadouri pentru internare în spital sau pentru asistenţă medicală, spirit mercantil, de comercializare a unor medicamente, de vindere a demnităţii profesionale şi umane. Pe cît de grave sînt aceste încălcări, nu mai puţin gravă este toleranţa însă faţă de asemenea abuzuri şi abateri de la etica profesională. Numai lipsa unei largi opinii de masă, lipsa spiritului critic, combativ, de exigenţă partinică a unui control ferm şi a stabilirii unor măsuri hotărîte pot explica existenţa acestor fenomene în domeniul asistenţei medicale.

Formarea unor caractere integre, cultivarea trăsăturilor morale şi etice ale omului nou : exemplu în muncă şi viaţă, înarmat cu ideologia marxist-leninistă, devotat societăţii, pătruns de un spirit de responsabilitate comunistă faţă de destinele patriei, ataşat trup şi suflet politicii interne şi externe a partidului constituie coordonatele majore ale muncii politice şi ideologice, ce trebuie desfăşurată de organizaţiile de partid, de U.T.C., de sindicat, de instituţiile cu profil educaţional.

Fondul esenţial de idei, firul conducător care trebuie să stea la baza acestui proces de creştere a conştiinţei socialiste, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a oamenilor muncii îl constituie principiile politicii generale interne şi externe a partidului, expuse în documentele de partid, în cuvîntările cu caracter programatic ale secretarului general al partidului.

Tovarăşi,

Încă de la crearea sa, Partidul Comunist Român şi-a înscris în programul său rezolvarea marxist-leninistă a problemei naţionale, eliberarea socială şi naţională, egalitatea în drepturi a tuturor cetăţenilor ţării, construirea societăţii socialiste. Lupta şi poziţia sa consecventă s-au materializat în anii construcţiei socialiste cînd partidul a rezolvat problema naţională în spiritul teoriei şi practicii revoluţionare marxist-leniniste. Ca urmare a politicii juste promovate de Partidul Comunist Român s-a făurit unitatea moral-politică a întregului popor, a naţiunii în jurul partidului, a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naţionalitate.

Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naţionale constituie o expresie elocventă a trăsăturilor şi esenţei socialismului. Ea se materializează în drepturile egale asigurate tuturor celor ce muncesc, indiferent de naţionalitate, drepturi consfinţite în programul partidului, în Constituţie, în legile ţării, drepturi garantate prin condiţiile materiale create pentru exercitarea lor în toate domeniile de activitate. Între aceste condiţii se numără repartizarea forţelor de producţie în toate judeţele ţării, inclusiv în zonele în care locuiesc, alături de oamenii muncii români, şi oameni ai muncii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare. În ultimă instanţă, egalitatea în drepturi se exprimă cel mai pregnant în posibilităţile de participare a oamenilor muncii, indiferent de naţionalitate, la crearea tuturor bunurilor materiale menite să slujească înflorirea continuă şi ridicarea la nivelul ţărilor avansate, a patriei comune — Republica Socialistă România.

Prezenţa oamenilor muncii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare, alături de oamenii muncii români, în organele şi organizaţiile de partid, în organismele de stat şi obşteşti, în organele legislative şi executive, la toate nivelele, existenţa unei largi reţele de aşezăminte de învăţămînt, de cultură şi artă. Presa, tipăriturile, emisiunile de radio şi televiziune în limbile naţionalităţilor conlocuitoare constituie pîrghii puternice pentru educarea patriotică, în spiritul frăţiei, al muncii şi luptei comune pentru construirea socialismului, pentru îmbogăţirea tezaurului spiritual comun creat în decursul convieţuirii de veacuri pe aceleaşi meleaguri.

Crearea Consiliilor oamenilor muncii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare, activitatea acestora în cadrul Frontului Unităţii Socialiste constituie un factor important şi un mijloc eficient de participare, sub conducerea organizaţiilor de partid, a celor ce muncesc din rîndul naţionalităţilor conlocuitoare, la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului, la întărirea frăţiei dintre oamenii muncii români şi cei aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare, pentru dezvoltarea muncii unite, închinată înfloririi multilaterale a patriei noastre socialiste comune. „Tot ce am realizat în această scurtă dar bogată perioadă a istoriei României — spunea tovarăşul Ceauşescu cu prilejul sărbătoririi semicentenarului partidului nostru — este rodul muncii eroice, al uriaşei forţe creatoare a întregului popor, al tuturor celor ce muncesc de la oraşe şi sate — români, maghiari, germani şi sîrbi şi de alte naţionalităţi — cărora orînduirea socialistă le-a deschis pentru prima oară un cîmp nelimitat de afirmare socială, o perspectivă clară, de progres şi prosperitate, un viitor luminos".

Sublinierea acestor realităţi obiective consfinţeşte forţa de nezdruncinat a unităţii statornicită în decursul veacurilor între poporul român şi naţionalităţile conlocuitoare — şi nu există forţă care să prejudicieze această unitate, cimentată în lupta şi munca comună a oamenilor muncii români şi din rîndul naţionalităţilor conlocuitoare.

Partidul şi statul nostru fac totul ca această frăţie să se întărească continuu, prin cultivarea sentimentului că România socialistă este patria noastră comună. Orice om al muncii, indiferent de naţionalitate, se simte aici, în vatra ţării, la el acasă, şi toţi oamenii muncii constituie o mare familie — familia constructorilor socialismului şi comunismului din România. Consecvent acestor principii, Congresul al IX-lea, Conferinţa Naţională şi Congresul al X-lea ale partidului au ridicat pe o treaptă superioară preocuparea pentru perfecţionarea şi continuarea procesului de educare marxist-leninistă, în spiritul frăţiei, a tuturor celor ce muncesc din patria noastră, al dragostei faţă de patria comună, al devotamentului faţă de cauza construirii socialismului în România. Este unanim recunoscut că cel mai înflăcărat militant al egalităţii în drepturi şi al asigurării tuturor condiţiilor necesare exercitării lor în toate sectoarele vieţii sociale este partidul, conducerea sa, personal tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Realizările obţinute de oamenii muncii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare, alături de oamenii muncii români, în îndeplinirea obiectivelor Congresului al X-lea al partidului, constituie expresia grăitoare a ataşamentului lor fierbinte faţă de politica ştiinţifică a partidului. Trebuie însă spus că în gîndire persistă rămăşiţe şi influenţe ale trecutului. În rîndurile naţionalităţilor conlocuitoare, cît şi ale oamenilor muncii români mai sînt unii — este adevărat puţini la număr — cu o slabă conştiinţă socialistă, insuficient educaţi, care nu şi-au însuşit în mod temeinic politica marxist-leninistă a partidului în problema naţională, şi la care, tocmai datorită acestor cauze, se manifestă unele tendinţe ce pot aduce prejudicii frăţiei tuturor oamenilor muncii, frăţie atît de scumpă nouă. Manifestările naţionaliste, şovine, indiferent din partea cui ar apare, trebuie deopotrivă combătute cu cea mai mare fermitate, pentru că numai astfel vom întări într-adevăr unitatea şi frăţia tuturor celor ce muncesc din patria noastră.

Întreaga muncă politică-ideologică şi cultural-educativă desfăşurată de organele şi organizaţiile de partid, de organizaţiile de masă şi obşteşti, de instituţiile de cultură şi artă, de presă, radio şi televiziune trebuie să stea sub semnul exigenţei şi responsabilităţii partinice şi să slujească prin toate formele adîncirii frăţiei de nezdruncinat dintre oamenii muncii români şi cei aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare, cauzei înfloririi patriei noastre comune — Republica Socialistă România.

Spiritul de exigenţă comunistă, de combativitate şi răspundere revoluţionară imprimat lucrărilor acestei plenare, exemplul personal de clarviziune politică al secretarului general al partidului, manifestat în întreaga sa activitate, modul magistral în care a tratat problemele complexe ale dezvoltării orînduirii noastre socialiste, ţinuta teoretică înaltă a abordării problemelor ideologice deschid perspective largi unei impetuoase dezvoltări a întregii vieţi spirituale din ţara noastră, cu profunde implicaţii asupra procesului de îmbogăţire a teoriei generale a construirii socialismului.

„Mare este acel popor, spunea tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care se străduieşte să dea cel mai mult civilizaţiei şi cauzei păcii în lume". Partidul nostru, poporul român continuatorul strălucit al operei de civilizaţie şi progres al marilor noştri înaintaşi, va face totul pentru a dărui civilizaţiei şi păcii cuceririle sale pe drumul socialismului.

Mă alătur propunerii tovarăşului Bodnaraş ca Expunerea tovarăşului Ceauşescu să fie considerată document al plenarei Comitetului nostru Central.

CUVÎNTUL TOVARĂŞULUI ZAHARIA STANCU

Am ascultat şi eu ca şi dumneavoastră cu deosebit interes ampla expunere a tovarăşului Ceauşescu, în faţa plenarei noastre, analiză profund ştiinţifică şi creatoare a drumului pe care-l are de parcurs de acum înainte societatea noastră.

Am ascultat şi eu cu deosebită emoţie, ca şi dumneavoastră, apelul pe care ni l-a adresat nouă, creatorilor de artă, tovarăşul secretar general al partidului. Dacă drumul nostru este complex şi sarcinile noastre sînt mari, apelul dumneavoastră, tovarăşe secretar general, este clar şi este însufleţitor. Iar răspunsul nostru la acest apel emoţionant nu poate fi decît simplu : da, tovarăşe secretar general. Acest apel are o adîncă rezonanţă în fiecare dintre noi şi corespunde şi năzuinţelor noastre, conştiinţelor noastre de scriitori comunişti, angajaţi în opera de construire a unei societăţi noi, a unor oameni noi, asupra sufletelor cărora noi acţionăm în mod nemijlocit. Şi, în acelaşi timp, răspunsul la acest apel este legat şi de rosturile adînci şi fireşti, de demnitatea profesiunii noastre, care şi-a propus chiar atunci cînd condiţiile istorice obiective n-o îngăduiau, să schimbe şi să înfrumuseţeze faţa pămîntului şi totodată să-l înfrumuseţeze pe om. Cu atît mai mult într-o societate socialistă care-şi construieşte conştient istoria, menirea artei se poate realiza mai mult decît oricînd.

Revolta marilor noştri înaintaşi a fost îndreptată totdeauna împotriva a ceea ce urîţeşte şi deformează viaţa noastră. Acum acest scop este scopul conştient al întregii societăţi, organizată nu numai pentru a îngădui desfăşurarea normală a vieţii, dar şi ca un detaşament de luptă împotriva răului, a urîtului, împotriva a tot ce stinghereşte deplina înflorire a fiecărui om în parte, nu în detrimentul altora, ci spre folosul tuturor.

V-aţi referit, iubite tovarăşe secretar general, la raportul dintre viaţă şi artă. Aş îndrăzni să spun aici că scopul ultim al partidului nostru, scopul ultim al comunismului, ar fi acela de a micşora deosebirea dintre ele, de a face ca viaţa oamenilor să fie tot atît de frumoasă ca o capodoperă. Ceea ce ne cereţi dumneavoastră, este în acord cu legile obiective ale domeniului nostru, altfel nici n-ar fi posibil să realizăm ceva. E vorba de a ne trăi unite în acelaşi act şi ideile şi idealurile noastre politice, şi idealurile profesiunii noastre şi idealurile artei noastre, a stabili o profundă legătură între literatură şi societate, între noi şi întregul nostru popor.

De altfel, succesele literaturii noastre, despre care aţi binevoit a pomeni şi aici, şi noi credem că aceste succese au existat, succese mari uneori, ale literaturii române şi ale literaturii celorlalte naţionalităţi din ţara noastră, în anii socialismului, au rezultat tocmai din această legătură, din dragostea faţă de oamenii muncii, ca şi din încrederea că binele va triumfa chiar dacă drumul binelui nu e niciodată simplu.

Îngăduiţi-mi, stimaţi tovarăşi, să afirm, că dacă eu personal în viaţa mea am scris o pagină reuşită, ea nu a ieşit de sub condeiul meu neinfluenţată de ideologia partidului nostru. Cum aş fi putut scrie despre revol-

(Continuare în pag. a VI-a)

PLENARA C.C. AL P.C.R.

CUVÎNTUL TOVARĂȘULUI ZAHARIA STANCU

(Urmare din pag. a V-a)

ta obidiților din care m-am născut dacă n-aș fi crezut în izbînda ei, dacă n-aș fi văzut-o înfăptuindu-se, după ani, în fața ochilor mei. Așa s-a născut „Desculț".

Da, îngăduiți-mi să vă povestesc foarte pe scurt, ceea ce mi s-a întîmplat acum zece-douăsprezece zile. Era duminică seara, la o oră în care în mod obișnuit eu nu deschid televizorul. Dar în seara aceea nu știu ce mi-a venit, l-am deschis și am văzut un lucru mai mult decît uimitor pentru mine, om plecat de la țară, fiu de țărani, autor de cărți despre țărani: o pereche de oameni care își pregăteau nunta de aur, adică sărbătorirea a 50 de ani de la căsătoria lor, stăteau foarte simplu, iar un reporter de la televiziune le punea întrebări: „Cîți copii ați avut?" Și răspundea cînd bărbatul, cînd femeia. „13, dar 3 ne-au murit de mici. Ne-au rămas 10". „Și cum i-ați crescut de ați scos din ei niște oameni foarte izbutiți?". „Învățîndu-i următoarele lucruri — spunea cînd bărbatul, cînd femeia —: întîi i-am învățat să muncească de la 5 și de la 6 ani. Pe unul din ei l-am pus să păzească gîștele, pe care vînzîndu-le, spunea țăranul în limba lui mult mai frumoasă decît aceea pe care o folosesc eu acuma, am cumpărat o căruță cu osii de fier". „Și mai departe?" întreba reporterul televiziunii, ce i-ați mai învățat pe copiii dumneavoastră?" „Să fie cinstiți". „Și mai departe ce i-ați mai învățat?" „Să fie în viața lor de toate zilele și în toate împrejurările, oameni de omenie".

Emoționat profund de această emisiune m-am apucat a doua zi și am scris un articol, iar cînd am citit articolul pentru revista „Contemporanul" în corectură m-am întrebat: Cum de am ajuns eu om născut la țară, dintr-o familie cu 12—13 copii să mă emoționez de un lucru pe care îl știam? M-am emoționat pentru un motiv foarte simplu, uitasem că am scris „Desculț" de multă vreme, uitasem cum arată satul meu, iar prin acest sat ca și prin alte sate m-am dus din ce în ce mai rar, am stat de vorbă cu oamenii din ce în ce mai puțin și fără îndoială că fără știrea mea am făcut ceea ce se cheamă o rupere de viață. A doua zi m-am gîndit foarte mult la acest lucru, dar peste 2—3 zile am deschis iarăși televizorul cam la aceeași oră; de data asta un alt reporter stătea de vorbă cu niște copii — de 13 ani, de 14 ani, de 15 ani — unii erau în casă de corecție, alții fuseseră în casă de corecție. Întrebările le punea un reporter inteligent iar băieții dădeau răspunsuri foarte interesante. De data asta emoția mea a fost mult mai profundă pentru că în casa mea există copii.

Cum de am aflat, în decurs de cîteva zile iarăși ceva nou de la televiziune? Televiziunea trebuia să afle de la mine, scriitor despre țărani, de la mine, scriitor despre vagabonzi. Televiziunea mi-a arătat că în zilele noastre există nenumărați copii de care nu ne-am ocupat, de care n-am scris, de a căror educație socialistă nu ne-am ocupat o mare parte dintre noi, scriitorii. Vă povestesc toate aceste lucruri pentru că ele s-au întîmplat recent și pentru că ele au avut un profund răsunet în inima și în sufletul meu. M-am hotărît să reiau legături foarte strînse cu oamenii din satul meu și cu oamenii din alte sate și m-am hotărît, în măsura în care va fi posibil, să iau legătura și să văd, să stau direct de vorbă cu acei copii pe care un reporter ni-i arăta pe micul ecran.

Stimați tovarăși, vreau să mai adaug ceva la deficiențe. Deficiențe avem multe și unele din ele sînt grave. Recent a vizitat țara noastră, timp de două săptămîni, o scriitoare din Uniunea Sovietică, pe care am citit-o întîia oară cînd aveam 20 de ani, care se cheamă Marietta Șaghinian, cunoscută astăzi nu numai în Uniunea Sovietică ci în multe alte țări din lume unde cărțile ei sînt traduse. Cu această scriitoare am luat masa de două sau trei ori și am stat îndelung de vorbă. Marietta Șaghinian are 84 de ani. Mi-a făcut următoarea mărturisire: „În nici o seară nu mă culc pînă nu trec în jurnalul meu intim tot ceea ce am văzut în timpul zilei și tot ceea ce meditez asupra lucrurilor pe care le-am văzut. Chiar dacă e nevoie să mă culc în zori, nu mă culc și nu dorm pînă nu-mi completez jurnalul". Adaug din nou, Marietta Șaghinian are 84 de ani și discutînd cu dînsa mi-a făcut o declarație, dacă vreți, uimitoare: „Dragă tovarășe Stancu, spunea ea, ziua în care nu voi mai putea să scriu va fi fără îndoială ziua în care eu voi fi murit". Așadar, scriitoarea de care vorbesc nu concepe viața, după ce a scris o căruță de cărți, fără să și-o folosească scriind în fiecare zi cîteva pagini.

Dar să dau un exemplu, și pentru mine și pentru confrații mei, și din occident. Acum cîțiva ani, stînd cu un grup de scriitori la o cafenea pariziană i-am văzut că după ora 8 și jumătate seara scoteau ceasurile nervoși și se uitau; chemau ospătarul să plătească consumația. Am întrebat, „dar de ce vă grăbiți?" „Pentru că la ora 10,00 trebuie să fim adormiți întrucît la 6,00 dimineața sîntem la masa de lucru unde stăm pînă la ora 2,00". „Și am zis eu, de ce așa de mult?". „Aicea concurența este foarte mare și dacă nu lucrăm mult și nu scriem mult nu avem posibilitatea de trai". Spun asta făcînd autocritică că eu nu am vîrsta pe care o are Marietta Șaghinian, totuși sînt seri în care mă culc fără să scriu ceva în jurnal. M-am hotărît să adopt exemplu de muncă al acelor scriitori care lucrează mult la masa de scris. Vreau să mai adaug cîteva cuvinte: Eu cred că noi, așa cum am spus cu puțin înainte, am scris cărți, am avut și succese dar cred că dacă ne-am fi încordat mai mult puterile și am fi dăruit muncii la operele noastre literare, mai mult timp, am fi dat mult mai multe opere literare valoroase decît acelea pe care le-am dat pînă azi.

Țăranul despre care v-am vorbit spunea că și-a învățat copiii să muncească, să fie cinstiți și să fie, în orice împrejurare din viață, oameni de omenie. Vorbim de educație socialistă. Eu cred că la temeiul educației poporului nostru, educația socialistă trebuie să fie dar în ea să intre și aceste trei cuvinte sau conținutul acestor trei cuvinte: muncă, cinste, omenie.

Majoritatea copleșitoare a scriitorilor din România, creatorii cărților valoroase despre care a vorbit în expunerea sa și tovarășul secretar general și-au găsit inspirația din această legătură, atît cu realitatea cît și cu idealurile care o anima și uneori o transformă. De aceea se și poate vorbi de unitatea dintre partid și scriitori, de acordul nostru profund cu politica internă și externă a României Socialiste. Scriitorii români s-au bucurat de mari libertăți și au avut întotdeauna sprijinul partidului, au avut întotdeauna sprijinul personal al tovarășului secretar general. Și pe această cale, tovarășe secretar general, și de la această tribună, în numele colegilor mei și al meu țin să vă mulțumesc din toată inima Dumneavoastră personal și partidului pe care-l conduceți cu atîta strălucire.

Creatorul de literatură, o bună parte dintre colegii noștri mai tineri, fără existența socialismului în România nu știu dacă ar fi apucat să țină un creion în mînă, necum să mai scrie și cărți.

Operele noastre au o mare forță de pătrundere atunci cînd sînt bine construite, cînd au un fond sănătos, cînd în scrierea lor autorul pune întreaga lui măiestrie artistică. Ele mai au o forță de pătrundere pentru că revoluția culturală începută de mai bine de două decenii în România a creat nu numai noi scriitori ci și milioane de cititori. Cifrele pe care ni le-a dat aici tovarășul Nicolae Ceaușescu în legătură cu tirajele sînt foarte grăitoare.

Îngăduiți-mi să vă spun, ca un om cu activitate literară de mai bine de jumătate de veac, ca un om care a cunoscut și alte timpuri, că nici un scriitor din trecut, oricît ar fi fost el de strălucit n-a visat tirajele pe care le au acum cărțile mai bune. Or, noi scriem pentru cititori și nu ne este indiferent cît de departe și cît de adînc ajunge cuvîntul nostru, ca să nu mai vorbim de faptul că atîtea și atîtea cărți românești au fost traduse peste hotare, că ele au făcut cunoscută viața noastră, istoria poporului nostru, eforturile noastre, pînă în țări îndepărtate de pe alte continente. Tocmai această sporită forță de pătrundere, exigențele crescute ale publicului nostru cititor, nivelul de cultură incomparabil mai ridicat al întregii noastre națiuni trebuie să ne facă și mai responsabili și mai exigenți cu noi înșine, și mai integrați efortului colectiv în construcția socialistă al întregului nostru popor.

Pornind de la ideea că am realizat lucruri bune, că am progresat și în acest domeniu, trebuie să ne analizăm și deficiențele și sarcinile.

Ceea ce eu am încercat să fac și puțin mai înainte. Desigur, stimați tovarăși, au existat lipsuri în activitatea noastră, ele au rezultat din neînțelegerea întotdeauna a unor imperative, din faptul că uneori unii dintre noi n-au răspuns la cîteva întrebări simple, simple de tot aș spune. Pentru cine scriem noi, în definitiv, și pentru ce scriem? Ce fel de scriitori sîntem noi? Răspunsurile la aceste întrebări nu sînt deloc grele. Noi scriem pentru cititorii noștri, pentru poporul care ne-a născut, pentru poporul în mijlocul căruia trăim, fără de care nu am putea trăi. Este mîndria fiecărui scriitor de a fi citit de cît mai mulți oameni. Pot să apară, și au și apărut lucrări scrise într-un limbaj artistic greoi, adeseori de neînțeles, lucrări care nu rareori ascundeau confuzie sau lipsă de idei. Au existat asemenea lucrări, au apărut de asemenea articole, mai ales de critică, în presa literară și noi trebuie să le criticăm și să le înlăturăm.

În urma propunerilor tovarășului Ceaușescu, propuneri adoptate de Comitetul Executiv în luna iulie, am și trecut la îndreptarea greșelilor pe care le-am făcut în munca noastră de la conducerea Uniunii Scriitorilor, în munca noastră cu scriitorii, iar uneori chiar în munca noastră personală, de scriitori.

Nu este greu, după părerea mea, de răspuns nici la a doua întrebare.

Noi scriem pentru a transforma lumea. Arta noastră nu se poate mulțumi nici să exprime numai pe creatori, nici chiar să exprime pur și simplu realitatea. Arta este o atitudine față de realitate și din acest fapt rezultă și putința ei de a conține și produce emoții. Noi scriem pentru ca prin scrisul nostru să ajutăm să se facă o lume mai bună, și să apară un om mai bun. Arta și literatura noastră este o artă activă, trebuie să fie o artă activă.

Dacă înțelegem bine acest lucru atunci devenim cu adevărat conștienți de faptul că noi nu sîntem numai scriitori pur și simplu, ci scriitori militanți, scriitori legați de viața poporului nostru prin toate fibrele ființei noastre, scriitori comuniști. Și atunci nu putem îngădui nici la noi, nici venite din altă parte, idei retrograde, concepții și atitudini retrograde, împotriva cărora unii dintre noi au luptat o viață de om. Și aici s-au manifestat deficiențe și aceste deficiențe trebuie și ele să fie înlăturate din viața noastră și din munca noastră literară.

De altfel, esența discuțiilor noastre de aici, esența apelului tovarășului Nicolae Ceaușescu asa îl și vedem, ca o chemare la atitudine militantă, ca o realizare în practică și ca o dovedire a ceea ce afirmăm noi înșine despre noi cînd spunem „sîntem scriitori comuniști".

Desigur, greșelile noastre n-au însemnat realizările și eliberarea de ele nu poate însemna, așa cum a subliniat în altele rînduri tovarășul Nicolae Ceaușescu, o întoarcere la greșelile trecutului apropiat. [illegible]

[illegible]

Țin să-i mulțumesc pentru frumusețea lui înflăcărată după cum întreaga expunere este un îndreptar pentru înțelegerea etapei în care se află întreaga noastră societate și, aș spune, lumea contemporană. Răspunsul cel mai bun la acest apel este, după părerea mea, crearea de opere care să fie demne de noi, să fie demne de partidul nostru, de poporul nostru, de marile lui eforturi și sacrificii. Numai prin opere de înaltă valoare vom putea dovedi că am înțeles și sfaturile ce ni s-au dat, și timpul pe care îl trăim.

În ce ne privește și în ce mă privește promitem că nu ne vom precupeți forțele pentru scrierea acestor opere.

Cred profund că de astăzi înainte, de la această plenară și din acest loc începe altceva în istoria Partidului nostru Comunist, începe altceva în istoria poporului nostru și anume: o muncă uriașă cum istoria noastră n-a mai cunoscut alta, la care vor participa întregul nostru partid, întregul nostru popor, pentru educarea socialistă a întregii națiuni, pentru educarea comunistă a tuturor membrilor și nemembrilor de partid care trăiesc, muncesc și viețuiesc în această țară.

Munca aceasta, fără nici o îndoială, va dura ani și ani. Dar în fiecare an ea va aduce un spor la ceea ce dorim cu toții, ca poporul nostru să aibă cea mai înaltă, cea mai frumoasă educație de pe suprafața globului.

Vom fi fericiți, noi scriitorii, să contribuim, fiecare, după puterile noastre la această muncă uriașă și vă rog să mă credeți că ne vom strădui din toate puterile să contribuim.

CINCINALUL 1971—1975

MODERNIZAREA STRUCTURILOR ECONOMICE

(Urmare din pag. I)

ritm mediu anual de 11—12 la sută, ritm superior mediei de 9,4 la sută realizată în întreaga perioadă 1951—1970.

De la început trebuie menționat că conceptul de structură modernă a economiei [illegible]

[illegible] ...mentelor care o compun. Ea reflectă condițiile de formare, adîncire și modernizare a structurii în fiecare verigă a economiei și pe ansamblu, dimensiunile și modul de creștere a acesteia.

O expresie elocventă a dezvoltării și modernizării economiei românești în actualul cincinal o reprezintă accentuarea ponderii conducătoare a industriei în ansamblul economiei naționale, participarea ei într-o măsură tot mai mare la crearea venitului național. Dacă în 1938 ponderea industriei la crearea venitului național era de numai [illegible] la sută, în 1975 industria va asigura peste 66 la sută din venitul național. Totodată, ea va realiza 70 la sută din necesarul de utilaje ale economiei, va livra de aproape 1,5 ori mai multe mărfuri pentru fondul pieței și de 1,9 ori mai multe produse pentru export.

Modernizarea structurii industriei este fundamentată de către partidul nostru într-o concepție unitară, mult mai amplă vizînd întreaga țesătură structurală a industriei în mișcarea sa, nu numai la scara întregii industrii, ci ca un proces de structurare pe ramuri și subramuri, de promovare cu precădere a sectoarelor novatoare, purtătoare de progres tehnic, menite să asigure o configurație modernă a economiei. Energetica, construcțiile de mașini, metalurgia și chimia sînt ramuri hotărîtoare ale industriei. Ele imprimă acesteia din urmă trăsături de ordin calitativ, structural, creșterea gradului de tehnicitate, complexitate și eficiență a activității industriale, caracteristici care se regăsesc în toate țesuturile economiei naționale.

Dezvoltarea acestor ramuri în ritmuri diferențiate, mult mai susținute decît pe ansamblul industriei, este cu atît mai necesar dacă ținem seama de nivelul de la care am pornit și de asigurarea unor condiții reale în vederea reducerii substanțiale a decalajului față de țările cu un înalt nivel de dezvoltare.

Cîteva exemple privind dezvoltarea acestor ramuri în actualul cincinal sînt deosebit de edificatoare. Astfel, producția de energie electrică va crește de la 35,1 miliarde kw/h în 1970 la 58—60,8 miliarde în 1975. În domeniul industriei metalurgice apare pregnant în evidență faptul că în anul 1970 producția de oțel pe locuitor era de 322 kg, față de numai 22 kg, în anul 1948 — anul naționalizării — și 98 kg, în anul 1960. În anul 1975 producția de oțel pe locuitor se va ridica la 450 kg, situînd astfel țara noastră în rîndurile țărilor cu o industrie metalurgică dezvoltată. În industria construcțiilor de mașini — ramură cheie a dezvoltării întregii economii naționale — se prevăd ritmuri superioare de creștere a producției, în medie anual cu 14,1—15,6 la sută, față de 11—12,2 la sută, cît reprezintă producția industrială în ansamblu. Pe această bază producția industriei constructoare de mașini se va dubla. În ce privește industria chimică, aceasta va înregistra în continuare cel mai înalt ritm de creștere a producției comparativ cu celelalte ramuri industriale.

Dar modernizarea structurii industriei nu se oprește la nivelul ramurilor, ci vizează într-o mare măsură subramurile și chiar produsele acestora. Iată cîteva exemple. Gama produselor metalurgice mult schimbată în prezent de ceea ce reprezenta în trecut cunoaște un continuu proces de modernizare, punîndu-se accentul pe obținerea unor produse cu caracteristici tehnico-economice ridicate. Producția de oțeluri aliate, de pildă, va spori la 1 milion tone în 1975, iar cea de aluminiu se va dubla față de realizările anului 1970. Cu ajutorul unor ritmuri diferențiate se va schimba sensibil structura internă a ramurii industriei constructoare de mașini. Astfel, producția industriei electrotehnice și electronice (în condițiile în care producția întregii ramuri a industriei construcțiilor de mașini se va dubla) vor spori de două ori și jumătate, iar producția de nave se va tripla. Industria de mecanică fină și optică își va dubla greutatea specifică în ansamblul ramurii. Toate subramurile industriei constructoare de mașini sînt orientate cu fermitate în direcția modernizării continue a nomenclatorului de produse, concentrării eforturilor asupra fabricației de mașini, instalații și utilaje cu parametrii tehnico-economici ridicați și în care să fie încorporate cantități cît mai mari de muncă, de complexitate superioară. În industria chimică se va dezvolta prioritar petrochimia, cu accente pe acele produse care înlocuiesc articolele de metal sau care accelerează progresul economic în celelalte ramuri ale economiei naționale, inclusiv cele industriale. Potrivit prevederilor cincinalului peste 46 la sută din producția industrială a anului 1975 va fi constituită din produse noi și modernizate. În unele ramuri această pondere urmează să fie și mai mare: 63 la sută în construcția de mașini și 52 la sută în industria metalurgică, iar în industria ușoară pînă în 1975 se va reînnoi practic în întregime sortimentul de produse.

După cum se știe, agricultura este, după industrie, o ramură de bază a producției materiale, menită să asigure împreună cu aceasta progresul și echilibrul întregii economii. Datorită ponderii populației ocupate în această ramură, contribuției aduse la crearea venitului național, la ridicarea nivelului de viață a întreglului popor, agricultura joacă un rol important în dezvoltarea economică a României. Investițiile efectuate în actualul cincinal, de două ori mai mari decît în cel anterior, sînt destinate în principal spre înzestrarea agriculturii cu mașini și instalații, chimizării, realizării programelor naționale de extindere a lucrărilor de irigații și hidroameliorații și de dezvoltare a zootehniei. În perioada 1971—1975, producția agricolă va crește cu 36—49 la sută față de media anilor 1966—1970. Măsurile prevăzute urmăresc accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii, de accentuare a influenței tehnicii și științei în desfășurarea producției agricole.

Accentuarea proceselor calitative ale dezvoltării este omniprezentă și în ceea ce privește dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naționale, urmărindu-se formarea unei structuri moderne în toate compartimentele vieții economice.

Realizarea unei structuri moderne a economiei nu poate fi concepută în afara factorului uman. De aceea întreaga construcție a planului cincinal este opusă unei viziuni înguste, tehnocratice, care îndepărtează din cîmpul vizual omul, capacitatea sa creatoare, legînd totul de tehnică. În concepția partidului nostru, omul nu poate fi redus doar la funcțiile sale de producător. El trebuie considerat, așa cum este firesc în socialism, în dubla postură de producător și proprietar al mijloacelor de producție, de făurar conștient al propriei sale istorii. Iată de ce el trebuie apreciat ca factor activ, diriguitor și totodată beneficiar al modernizării economiei.

Revoluționarea conștiinței

(Urmare din pag. I)

...lor socială. Mai mult ca oricînd, constructorul socialismului se ridică pe sine la rangul de om liber, descătușat de puterea vremilor și devenit stăpîn al acestora. Acest om [illegible] PROGRAMUL [illegible]

[illegible]

organizării întregii vieți sociale pe baza principiilor eticii și echității socialiste. Este notabilă, aici, ideea de organizare. Căci organizare înseamnă travaliu efectiv, operație necontenită, exigență și intransigență. În drumul lor spre viața, principiile etice și de echitate, trec în mod necesar prin laboratorul social al organizării. Aceasta le va da consistență practică și putința de consolidare, le va face eficiente și necruțătoare în raport cu vechiul, cu sterilitatea trenantă a mentalităților morale incompatibile cu exigențele de largă întindere prospectivă ale mersului nostru înainte. Dintotdeauna poporului nostru, în tot ceea ce are el mai profund ca moralitate, i-au repugnat furtul și necinstea, aplecarea spre căpătuială și favoritism, spre carierism și moravuri meschine. Noblețea sa morală se promovează acum programatic, se afirmă răscolitor și fără înconjur. Este încă o notă, o dovadă că partidul acționează ca un exponent al voinței întregului popor. Dincolo de combaterea fermă a vechiului, codurile programatice ale comunismului militant, atît de pregnant exprimate în politica Partidului Comunist Român, prevăd îmbogățirea necontenită a vieții spirituale a poporului, lărgirea orizontului de cunoaștere a maselor — condiții nemijlocite ale dezvoltării și perfecționării continue a democrației socialiste. Eliminînd vechiul, omul epocii noastre, al socialismului multilateral dezvoltat se crește pe sine, tinde la afirmare plenară în toate împrejurările vieții. Eliminînd vechiul, își alimentează existența din temeinicia ancorării într-un viitor, pe care puterea de prospectare a comunismului științific îl conturează la nivelul practicii creatoare, revoluționare.

În PROGRAMUL partidului își recunoaște țăriile tot poporul român. Și tot mai organizat și mai disciplinat, cu simțul măsurii și simplitatea actului uman pe deplin conștient, tot poporul se așează pe treabă. Creația istorică a maselor capătă mai viu, mai amplu și mai intens ca oricînd însemne distinctive de realitate cotidiană.

CA SĂ FII IUBIT DE OAMENI

(Urmare din pag. I)

[illegible]

— Știi, tovarășe — îmi zicea el — Măceșu ăsta e o circă destul de izolată, din punct de vedere geografic. Precizez numai geografic. Ei bine, cu atît mai mult ai nevoie aici de o pregătire de specialitate deosebită. Trebuie să faci față singur la un complex de sarcini considerabile, a căror rezolvare implică menținerea unei legături strînse cu presa de specialitate, cu ultimele apariții editoriale în do-[illegible]

[illegible]

— Care-ți sînt planurile pentru viitor, doctore Paicu?

M-a privit cu oarecare nedumerire:

— Cum care sînt? Simplu: să fac medicină. Unde? Firește tot la sat. Vreau însă să mai învăț și să evit astfel plafonarea, care cel mai adesea își are începutul într-o rutină prea mare...

— Așadar, pot să trag concluzia că esența planului pe care ți l-ai propus pentru viitor e să învingi o oarecare inerție?

— Da, poți s-o numești și așa. De altfel, află că tocmai în urma luptei cu inerția mea și a celor din jur am senzația că mă călesc și devin tot mai sigur, ca om și ca specialist...

Acesta este doctorul Ion Paicu stabilit după absolvirea facultății de la Iași în comuna oltenească Măceșu de Jos.

Celălalt medic despre care vorbeam, e bănățean din Lugoj. Facultatea a absolvit-o abia cu un an în urmă, la Timișoara. Are, prin urmare, un an de profesie, dar nu pe undeva, pe „lîngă casă", ci tocmai în celălalt capăt de țară, în județul Botoșani. Și-a ales la repartiție, circumscripția sanitară din comuna Vlădeni.

— De ce tocmai aici? În Banat sau oricum pe lîngă Banat nu mai erau posturi? l-am întrebat pe doctorul Mircea Lăzărescu, că așa se numește doctorul din Vlădeni.

— Ba mai erau. Dar mi-am dorit Vlădenii încă de pe cînd eram în anul IV. Trecusem atunci prin sat cu o mașină, era vară, am stat vreo două ore aici și... mi-au plăcut oamenii. Mi-am zis că n-ar fi rău să fiu medicul lor. Închipuiește-ți că după cele cîteva repartizări în producție ale colegilor mai mari, căutam în buletinele oficiale cu inima strînsă să văd dacă nu cumva s-a ocupat și postul din Vlădeni. Și iată că pînă la urmă tot eu l-am ocupat. Firește, între timp însurîndu-mă a trebuit să-mi conving și soția că satul acesta e ideal pentru practicarea medicinei generale. Între noi fie vorba — ca să nu afle și soția — orice sat e la fel de ideal chiar și cele din apropierea casei părintești. Dar eu voiam Vlădenii. Așa că Nuți și-a cerut transferul din Timișoara și-a venit cu mine. E profesoară.

— Am văzut-o fierbînd siringi...

— Normal. E un exemplu tipic de reciclare în cadrul familiei. Rîdem noi, rîdem, dar nu glumesc. Și eu încerc s-o ajut, în meseria ei, pe cît pot.

Mircea Lăzărescu e un tînăr slăbuț, blond, gata mereu să zîmbească. Și are un zîmbet tineresc și cald, chiar foarte cald. Din vorbă în vorbă, am aflat că se temea, la început tocmai de acest zîmbet tineresc. „Să nu mă considere pacienții un puștan" mi-a explicat el. Ajunsese chiar să-și lase și mustață să pară mai matur.

— După cum se vede am renunțat la ea, mi-a spus doctorul rîzînd. În primul rînd că nu-mi stătea bine, iar în al doilea, pentru că am observat că pacienții și mai ales copiii, aveau nevoie de zîmbetul meu, nealterat. În două săptămîni, i-am cîștigat pe toți. Nu-i vorbă și ei m-au cîștigat pe mine...

— Cum ți se pare practica medicală?

— Grea. Vrei să știi și de ce anume? Mai întîi pentru că un medic care ține să se respecte, lucrează nenormat, adică ziua și noaptea, la orice oră, atunci cînd e nevoie de el. Se înțelege eu îmi fac zilnic programul normal la dispensar, dar activitatea mi-o continui și după aceea. Bunăoară, în cîteva nopți nici n-am putut da pe acasă. Alteori, vin oamenii în puterea nopții și mă trezesc. Ce să fac? Mă scol. Asta mi-i meseria. Poate și din cauza asta o iubesc. Uite, i-am auzit însă pe unii spunînd că medicina nu-i o meserie prea bărbătească. Tare aș mai vrea să știe că nu sînt absolut de loc de părerea lor...

— Dar dumneata, personal, ești mulțumit cum îți faci meseria?

— Da. Sînt mulțumit. Însă numai după ce-i văd și pe pacienții mei din cele patru sate mulțumiți.

— Conflicte cu ei ai avut?

— De ce să mint? Am avut. Două sau trei. Pentru că nu mi-au respectat prescripțiile. Știi ce înseamnă pentru un medic să nu i se respecte prescripțiile?!...

L-am vizitat pe doctorul Lăzărescu și acasă. Consiliul popular al comunei i-a pus la dispoziție o casă întreagă, de toată frumusețea, cu curte mare și pomi. Familia Lăzărescu și-a mobilat în rate două camere și holul, și-a cumpărat televizor, aragaz, frigider. I s-a repartizat imediat și butelie de aragaz. Dacă sînt mulțumiți? Răspunsul se subînțelege de altfel...

Am căutat să aflu și părerea organelor locale despre doctorul Mircea Lăzărescu, medicul șef al circumscripției. Iată ce ne-a declarat tovarășul Dumitru Danilescu, primarul comunei:

— Este cel mai bun medic pe care l-a avut comuna noastră. Pentru modul exemplar în care-și îndeplinește sarcinile, a și fost propus să participe la o conferință națională de specialitate, alături de medici reputați din țară și de invitați de peste hotare. Noi îl considerăm de-al nostru și ne e drag, pentru că și lui, din cîte se vede, îi e drag de noi.

Așadar aceasta e caracterizarea făcută celor doi medici, caracterizare ce a revenit mereu, ca un laitmotiv: „e un om care ține la noi, dar și noi ținem la el". Completînd cele spuse de doctorul Paicu, cît și de ceilalți interlocutori ai noștri, am putea afirma, bazîndu-ne pe cele constatate că ținuta morală a medicului, dăruirea sa totală, pasiunea cu care face această dăruire nu trec neobservate de cei din jur. Și, trebuie s-o mai spunem, în ele își au sorgintea încrederea pacienților și ca un revers, profunda satisfacție personală a omului în halat alb.

Dejun oferit de preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, în onoarea primului ministru al Maltei, Dom Mintoff

(Urmare din pag. I)

sîntem în mod special recunoscători pentru faptul că în acest moment foarte dificil pentru poporul nostru, România şi-a arătat în mod deschis prietenia faţă de Malta.

Ca şi dumneavoastră, considerăm că fiecare ţară are dreptul de a găsi soluţiile potrivite pentru propriile sale probleme şi, mai ales, să-şi aleagă singură propriul drum spre socialism. Cred că ştiţi că noi, în Malta, încercăm astăzi să schimbăm curentul istoriei. Dacă ar fi să urmăm vechiul drum ar însemna să devenim din nou fortăreaţă, să fim din nou soldaţi pentru marile puteri ale lumii. Noi refuzăm acest lucru din tot sufletul, din toată fiinţa. Vrem să fim muncitori în serviciul păcii şi nu soldaţi în serviciul războiului.

Noi ştim că România manifestă simpatie pentru idealurile noastre, şi am venit aici să purtăm discuţii şi să vedem cum, în ce fel această simpatie poate să prindă viaţă, să se transforme în fapte. Acum, la sfîrşitul vizitei noastre, sîntem convinşi că tot ceea ce România poate să facă pentru a ne sprijini în sarcina foarte dificilă pe care ne-am pus-o, va face în spirit de prietenie, şi va face cu toată tăria. De aceea, domnule preşedinte, ridic paharul să vă doresc dumneavoastră, soţiei dumneavoastră, miniştrilor, poporului dumneavoastră, fericire şi prosperitate şi să urez trăinicie prieteniei dintre Malta şi România.

Tovarăşa Elena Ceauşescu s-a întîlnit cu soţia primului ministru al Maltei, doamna Moira Mintoff

În cadrul unei întrevederi care a avut loc joi, la Palatul Consiliului de Stat, tovarăşa Elena Ceauşescu s-a întreţinut cordial cu soţia primului ministru al Maltei, doamna Moira Mintoff.

A participat tovarăşa Elena Maurer, soţia preşedintelui Consiliului de Miniştri.

Vizita primului ministru al Maltei, Dom Mintoff

Primul ministru al Maltei, Dom Mintoff, cu soţia, şi persoanele oficiale care îl însoţesc, au vizitat, joi după-amiază, Fabrica de maşini-unelte şi agregate — Bucureşti. Oaspeţii au fost însoţiţi de Dumitru Necşoiu, vicepreşedinte al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, Tudor Jianu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

La sosirea în această importantă unitate industrială, oaspeţii au fost salutaţi de ing. Gheorghe Boldur, şeful departamentului maşini-unelte, mecanică fină şi aeronautică, din cadrul Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, ing. Aurel Bozgan, directorul general al fabricii, de alţi membri ai conducerii. După o scurtă prezentare a profilului întreprinderii, a preocupărilor actuale şi de perspectivă ale colectivului oaspeţii au fost invitaţi să viziteze marea hală de fabricaţie, unde se realizează maşini-unelte grele, maşini-agregat, unicate, strunguri carusel, maşini de alezat şi frezat, maşini de rectificat. Premierul Maltei a apreciat gradul înalt de tehnicitate al maşinilor cu care se lucrează şi al produselor care se realizează.

A fost vizitat, de asemenea, cartierul Titan, unul dintre cele mai mari şi mai moderne construite în ultimii ani în Capitală. Oaspeţii au luat astfel cunoştinţă de arhitectura modernă a ansamblurilor şi blocurilor de locuinţe, a obiectivelor social-culturale, printre care impunătorul local al noii policlinici, recent inaugurată.

★

În cursul zilei de joi, Moira Mintoff, soţia primului ministru al Maltei, a vizitat Muzeul Zambaccian, precum şi mari unităţi comerciale din Capitală.

★

Seara, premierul Maltei, cu soţia, şi persoanele oficiale care îl însoţesc, au asistat la un spectacol folcloric cuprinzînd dansuri şi cîntece populare româneşti, susţinut de ansamblul „Rapsodia română".

Au luat parte persoane oficiale române şi malteze.

Concertul s-a bucurat de succes.

Din partea premierului Maltei, artiştilor le-au fost oferite flori.

TELEGRAME

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis tovarăşului Dr. SALVADOR ALLENDE GOSSENS, preşedintele Republicii Chile, următoarea telegramă :

Cu prilejul împlinirii unui an de la instalarea dumneavoastră în înalta funcţie de preşedinte al Republicii Chile şi instaurarea primului guvern de Unitate Populară, vă transmit dv. şi poporului chilian prieten în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român şi al meu personal, cele mai calde felicitări şi urări de noi succese pe calea propăşirii economice şi sociale a ţării dv.

În anul care a trecut, guvernul Republicii Chile, aplicînd cu curaj şi consecvenţă programul Unităţii Populare, a obţinut realizări de importanţă istorică în lupta pentru apărarea independenţei şi suveranităţii, pentru recuperarea bogăţiilor naţionale şi construirea unei societăţi în care poporul chilian să-şi realizeze idealurile sale de bunăstare şi progres social.

Ne exprimăm convingerea că relaţiile dintre România şi Chile se vor dezvolta continuu, în interesul reciproc al popoarelor noastre, al păcii şi înţelegerii în lume.

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, şi tovarăşul ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, au trimis domnului avocat NGUYEN HUU THO, preşedintele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de Sud, preşedintele Consiliului Consultativ al Republicii Vietnamului de Sud, şi domnului arhitect HUYNH TAN PHAT, preşedintele Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, următoarea telegramă :

Am aflat cu adîncă mîhnire despre pierderile umane şi materiale provocate de uraganul care s-a abătut asupra părţii septentrionale a ţării dv.

În numele poporului român, al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Guvernului Republicii Socialiste România, precum şi al nostru personal, vă exprimăm dumneavoastră şi, prin dumneavoastră, populaţiei care a suferit de pe urma calamităţilor naturale, profunda noastră compasiune şi solidaritate şi vă rugăm să transmiteţi sincere condoleanţe familiilor îndoliate.

Ne exprimăm încrederea că populaţia din zonele afectate va reuşi să lichideze cît mai grabnic urmările acestor calamităţi.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, **ION GHEORGHE MAURER**, a primit din partea primului ministru al Republicii Democrate Vietnam, **FAM VAN DONG**, a preşedintelui Guvernului Revoluţionar Muncitoresc Ţărănesc Ungar, **JENŐ FOCK**, a preşedintelui Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, **LUBOMIR STROUGAL**, a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, **PIOTR JAROSZEWICZ**, telegrame în legătură cu catastrofa ce a avut loc la Certej-Săcărîmb, prin care se exprimă condoleanţe şi sentimentele de compasiune pentru familiile victimelor.

Tovarăşul ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, a trimis domnului Dr. Bruno Kreisky, Cancelar federal al Republicii Austria, următoarea telegramă :

Cu prilejul reinvestirii Excelenţei Voastre în înalta funcţie de cancelar federal al Republicii Austria, vă rog să primiţi felicitările mele cordiale şi cele mai bune urări de sănătate şi succes în activitatea dumneavoastră.

Mă folosesc de acest prilej, pentru a-mi exprima convingerea că relaţiile de prietenie şi colaborare dintre România şi Austria se vor dezvolta şi în viitor, în interesul celor două popoare, al păcii şi cooperării în Europa şi în întreaga lume.

Manifestări consacrate aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Sub auspiciile Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste, joi la amiază a avut loc, în sala Dalles, vernisajul expoziţiei de fotografii artistice „U.R.S.S. — ţara şi oamenii", organizată în cadrul manifestărilor consacrate împlinirii a 54 de ani de la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

La festivitatea de deschidere au luat parte Ilie Murgulescu, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, vicepreşedinte al A.R.L.U.S., Dumitru Lazăr, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., Alecu Costică, vicepreşedinte al Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, funcţionari superiori din Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste şi Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanţi ai A.R.L.U.S., oameni de ştiinţă, artă şi cultură, ziarişti, un numeros public.

Erau prezenţi V.I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, alţi şefi de misiuni diplomatice şi membri ai corpului diplomatic.

A participat, de asemenea, dr. Fiodor Angheli, directorul expoziţiei.

Cu acest prilej au rostit alocuţiuni vicepreşedintele Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste, Ioan Jinga, şi ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, V.I. Drozdenko.

Expoziţia — pregătită de Agenţia de presă „Novosti" — înfăţişează prin intermediul celor aproape 1 000 de imagini fotografice, alb-negru şi color, aspecte ale muncii creatoare a poporului sovietic de construire a societăţii comuniste, realizările Uniunii Sovietice în toate domeniile de activitate. O serie de fotografii reproduc, în chip documentar, evenimente istorice din viaţa Ţării Sovietelor.

Expoziţia prilejuieşte o mai bună cunoaştere a vieţii poporului sovietic, a eforturilor pe care acesta le depune în opera de făurire a societăţii comuniste, contribuind la întărirea continuă a legăturilor multilaterale dintre România şi Uniunea Sovietică, a prieteniei dintre popoarele celor două ţări.

★

În cadrul manifestărilor consacrate Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, joi, la clubul Uzinelor de autocamioane din Braşov, a avut loc o adunare festivă la care au participat numeroşi constructori de maşini, precum şi membrii delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-română, care se află în ţara noastră la invitaţia Consiliului General A.R.L.U.S.

Despre însemnătatea istorică a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, despre succesele obţinute de oamenii muncii sovietici pe calea construirii societăţii comuniste, au vorbit ing. Octav Căpitanu, director tehnic al uzinelor, şi conducătorul delegaţiei sovietice, G.L. Kamaev, preşedintele Comitetului pentru învăţămînt profesional şi tehnic de pe lîngă Consiliul de Miniştri al R.S.F.S. Ruse, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S. Ruse.

În aceeaşi zi, membrii delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-române au vizitat Staţiunea turistică Poiana Braşov, monumente de artă şi istorice şi alte obiective.

★

La adunarea care a avut loc la Borzeşti au participat peste 300 de muncitori, ingineri şi tehnicieni din cadrul uzinelor grupului industrial de petrochimie.

Despre semnificaţia Zilei de 7 Noiembrie a vorbit Constantin Toma, secretar al Comitetului municipal Gheorghe Gheorghiu-Dej al P.C.R., care a relevat, în cuvîntul său, legăturile de prietenie şi colaborare multilaterală româno-sovietică şi a transmis poporului sovietic, în numele colectivului de la grupul industrial de petro-chimie Borzeşti, urări de succese în construirea societăţii comuniste.

A luat apoi cuvîntul V.S. Tikunov, ministrul consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti care, după ce a salutat colectivul de muncitori chimişti din Valea Trotuşului a înfăţişat succesele obţinute de oamenii muncii din Uniunea Sovietică în construirea comunismului.

În încheierea manifestării a rulat filmul artistic „Inimă de mamă", o producţie a Studiourilor sovietice.

★

La Casa de cultură a Sectorului 8 din Bucureşti, a avut loc o adunare festivă, la care au participat muncitori, ingineri şi tehnicieni din cadrul fabricii „Tînăra gardă".

După ce a subliniat importanţa istorică a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Aneta Diaconu, secretarul Comitetului de partid al fabricii, a arătat că între poporul român şi popoarele sovietice există legături trainice de prietenie şi colaborare multilaterală pusă în slujba socialismului care se întăresc continuu. Vorbitoarea a trecut în revistă realizările însemnate obţinute de oamenii sovietici în construirea comunismului.

În continuarea adunării a luat cuvîntul L.I. Boiko, consilier al Ambasadei U.R.S.S. la Bucureşti, care a adus colectivului fabricii „Tînăra gardă" salutul oamenilor sovietici şi a urat noi succese poporului român, în opera de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

★

O adunare festivă a avut loc şi la fabrica de rulmenţi din Bîrlad. Au luat cuvîntul ing. Ion Berlea, secretarul Comitetului de partid al fabricii şi V. I. Paşin, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

★

Cu acest prilej, la clubul Uzinelor textile „Moldova" din Botoşani, a fost organizată o seară literară cu tema „Sub flamurile Aurorei", iar la Casa de cultură a sindicatelor din Iaşi a fost deschisă o expoziţie a cărţii sovietice.

Manifestări consacrate Zilei de 7 Noiembrie au avut loc, de asemenea, în mai multe localităţi din judeţul Ilfov.

★

La Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală, a avut loc joi seara Simpozionul cu tema „Direcţii ale dezvoltării ştiinţei şi tehnicii sovietice în actualul cincinal". Au vorbit prof. dr. docent Radu Voinea, membru corespondent al Academiei, secretar general al Academiei Republicii Socialiste România ; prof. dr. docent Florin Ciorăscu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, directorul Institutului de Fizică — Bucureşti, prof. dr. docent Corneliu Penescu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România.

A urmat apoi un program de filme realizate de studiourile sovietice.

Printre cei prezenţi se aflau şi reprezentanţi ai Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

(Agerpres)

RESURSE FURAJERE EXISTĂ

(Urmare din pag. I)

hectare de lucernă care au fost aşa de „intensiv" folosite încît s-au strîns doar 169 tone de fîn, adică mai puţin de 2 500 kilograme de pe hectar. Să discutăm despre faptul că la sfîrşitul lui octombrie în baza furajeră nu era transportat nici un cocean de porumb, că în gropile de siloz nu sînt decît 300 tone şi nu 1 050 cîte sînt necesare în perioada de stabulaţie. În aceste zile animalele sînt întreţinute pe pşune. Dar potenţialul de masă verde este acum mult diminuat şi deci completările trebuiau să fie mai substanţiale. Or, numai cu cele 6 kilograme de borhot de sfeclă şi 10 kilograme de colete şi frunze de sfeclă nu se poate asigura, oricît de valoroase ar fi rasele de vaci, necesarul de unităţi nutritive, deci producţii bune de lapte. Nici măcar coceni nu li se dă decît *cîteodată*, cînd mai binevoieşte cineva să aducă din cîmp, după cum sincer ne mărturisea responsabilul sectorului zootehnic, tehnicianul *Gheorghe Lupu*. Şi-atunci mai este de mirare că producţia zilnică a unei vaci este doar de 2 litri, că producţia medie anuală nu va „sări" de 900 de litri ? Ni se vorbeşte despre o specializare a unităţii în creşterea vacilor de lapte. La finele anului 1972 se preconizează ca aici să funcţioneze o fermă cu 610 vaci. Chiar dacă grajdurile vor fi noi, mecanizate, chiar dacă se vor aduce animale valoroase de la alţi crescători, apoi lucerna tot pe pămîntul cooperativei va trebui cultivată, organizarea tot aici va fi făcută, îngrijitorii vor fi tot cei de azi (din 30, doar 2 sînt mai în vîrstă, restul fiind tineri). Modernizarea viitoare nu trebuie să constituie motiv de neglijare a procesului de producţie prezent. Nu permit acest lucru sarcinile de plan, interesele membrilor cooperatori, ale economiei naţionale. Că sectorul porcin va fi la anul desfiinţat asta nu înseamnă că anul acesta să meargă cum o merge (şi am văzut cum). Reconsiderarea atitudinii faţă de bunul mers al zootehniei este impusă de mai mulţi factori pe care îi cunosc toţi cei ce lucrează în acest sector. Iar acum cînd peste dealurile din împrejurimi a căzut chiar zăpada, ea este impusă de „subţirimea" bazei furajere. Pe cîmp se mai află încă resurse pentru completarea, cît de cît, a golurilor existente. Însilozarea cocenilor cu un procent de umiditate mai ridicat, în amestec cu coletele şi frunzele de sfeclă, cu borhotul care poate fi procurat uşor aici la Traian, este o soluţie care poate împinge talerul balanţei furajere mai aproape de poziţia echilibrului.

Din celelalte unităţi cutreierate în raidul nostru am mai ales pe cea de la *Negri*, pentru că cele întîlnite sînt foarte demonstrative pentru cei de la Traian. Şeful fermei de taurine de aici, medicul veterinar *Fănică Stoian*, a terminat anul trecut facultatea, deci se poate vorbi mai mult de pasiune decît de o experienţă foarte bogată. Dar la aceeaşi dată, de la un efectiv de 327 de vaci, erau predaţi 2 365 hectolitri de lapte, preliminîndu-se la sfîrşitul anului o depăşire a planului de cel puţin 50 hectolitri, în depozitul de furaje se aflau puse la conservat 635 tone fîn, 2 700 tone suculente, 2 500 tone grosiere, 40 tone vreji de mazăre şi fasole, toate cifrele fiind superioare planificării. Şi cu toată bogăţia prezentă se lucrează în continuare la însilozarea cocenilor şi a resurselor secundare de la recoltarea sfeclei. Păşunatul se face pe toate suprafeţele de unde s-au ridicat culturilor valorificîndu-se la maximum existentul de masă ierboasă. Pentru asigurarea balastului de celuloză, ciocălăii rezultaţi de la moara cu ciocănele sînt uruiţi şi administraţi în amestec cu borhot. De curînd a fost instalată o tocătoare de tip „Energia" pentru a fi folosită la mărunţirea cocenilor, care sînt apoi melasaţi. În grădina de legume există o suprafaţă mare cultivată cu morcovi. La recoltare şi apoi la sortare rămîn foarte mulţi nepreluaţi pentru consumul pieţei. Îngrijitorii fermei de taurine merg şi adună aceste resturi pe care ulterior le toacă, constituind un excelent furnizor de vitamine pentru viţei. „Ne-am gîndit la tot ceea ce poate constitui furaj, la toate variantele de administrare posibile — ne spunea tînărul şef de fermă. Aşa am reuşit să depistăm surse pe lîngă care se trecea cu nepăsare altădată. Îngrijitorii lucrează în acord global. Ca să le pretindem disciplină, grijă faţă de animale, trebuie să le oferim şi condiţii şi în primul rînd posibilitatea de a furaja din abundenţă vacile de lapte. Am iniţiat o întrecere, *„Cel mai bun mulgător"*, ale cărei criterii de bază sînt producţia de lapte şi starea de întreţinere a animalelor. Nu ar fi avut efectul scontat dacă materia primă — nutreţul — nu se găsea în cantităţi îndestulătoare".

Asemenea posibilităţi nedepistate există în toate unităţile crescătoare de animale din judeţul Bacău. La valorificarea lor, coordonată, bineînţeles, de către specialiştii cooperativelor agricole, a fermelor de stat, un aport substanţial îl pot aduce tinerii. Din păcate, o acţiune care să aibă drept scop strîngerea resurselor furajere nu am întîlnit-o nicăieri. Nu este tîrziu încă să fie trecute urgent pe agenda de lucru a organizaţiilor U.T.C. şi asemenea ajutoare cerute de starea actuală a furajelor.

A FI REPREZENTANTUL TINERILOR

AUREL CRISTEA

MIHAI MIRCIOIU

(Urmare din pag. I)

rezolvat, dar soluţia era simplă, exista această posibilitate şi trebuia discutată de secretar în comitetul de direcţie.

Consider foarte important şi un alt aspect. Dacă sarcinile de producţie se analizează în colaborare, există o consultare reciprocă la toate nivelurile între conducătorii procesului de producţie şi secretarii U.T.C., în ceea ce priveşte educaţia, pregătirea politică şi ideologică, se face mai puţin. Activitatea de reprezentare a fost înţeleasă mai ales pe linia problemelor de producţie, social-profesionale. Eu consider că în aceste relaţii ale reprezentării, trebuie avut în vedere ansamblul aspectelor : în comitetul de direcţie se cer discutate toate problemele privind educaţia tinerilor."

În contextul unor astfel de cerinţe, un alt interlocutor, AUREL CRISTEA, muncitor-betonist, secretarul organizaţiei U.T.C. a Întreprinderii „Flacăra", s-a referit la necesitatea de a face din reprezentare o activitate politică, definită de combativitate şi un larg contact cu masa tinerilor. „Avem 91 uteciści în organizaţie. Toate propunerile, problemele, necazurile le discutăm cu ei, în adunarea generală şi de la om la om. Le explicăm şi rezolvările sau măsurile administrative, după ce au fost hotărîte în comitetul de direcţie. Aici, în cadrul acestui organism, am dezbătut multe aspecte ale muncii tinerilor, dar mai sînt încă multe de rezolvat. În prima şedinţă, de exemplu, voi ridica problema acţiunilor privind pregătirea profesională. Un curs de calificare s-a propus din martie, pentru betonişti şi fierari-betonişti. S-au şi înscris 25 de tineri, dar cursul n-a luat fiinţă încă. Nu mă voi sfii să critic această neglijenţă a conducerii întreprinderii".

Însă tocmai această colaborare complexă, s-a afirmat în cadrul anchetei noastre, presupune şi altceva : iniţiativa tinerilor de a veni către organizaţie, către comitet şi secretar cu întrebări, cu propuneri, cu observaţii. De multe ori acest flux este lipsit de îndrăzneală, se declanşează numai la stimuli exteriori.

„Cred că este nevoie, între altele, de o anumită obişnuinţă, în aşa fel ca tinerii să-şi dea seama că de fapt întreaga viaţă de organizaţie permite şi preţinde atitudine şi acţiune în sensul reprezentării — afirma MIHAI MIRCIOIU, maistru electrician, locţiitor al secretarului U.T.C. de la Fabrica de geamuri. Noi, membrii comitetului, ne aflăm mereu în mijlocul tinerilor, deci şi raporturile sînt apropiate, inclusiv, şi nu exclusiv, în problemele de producţie. În acelaşi timp însă ne sosesc mereu alţi tineri din şcoala profesională. Apar reţineri : cum va fi, cum să mă port, dacă am de suferit cînd critic pe cineva. Trebuie deci învăţaţi, demonstrîndu-le prin fapte că secretarul U.T.C. este reprezentantul, purtătorul lor de cuvînt în toate împrejurările, că în adunarea U.T.C. pot ridica toate aspectele care privesc munca, viaţa lor de uteciści în întreprinderea şi secţia respectivă. Noi asta căutăm să realizăm".

La rîndul său, NICOLAE CONSTANTIN, lăcătuş, secretar U.T.C. la Întreprinderea „Metalurgica", s-a oprit şi asupra altor situaţii caracteristice : „Avem şedinţe operative la secţii, deci există un bun cadru de reprezentare şi acolo. Totuşi, secretarii U.T.C. sînt puţin activi. Un tînăr era mereu schimbat de la locul de muncă, de la un reper la altul, făcea deci mereu altă operaţie. Mi-a fost semnalat mie, m-am dus la maistru, am discutat. S-a rezolvat. Frecvent sînt asemenea situaţii. Eu le-am rezolvat direct, repede, dar era mai în drept să facă asta secretarul acelei organizaţii U.T.C. Era chiar datoria lui. Uneori apare o aglomerare de asemenea situaţii, de cazuri personale. „Merg la cel mai mare să se rezolve mai uşor", zic unii. Şi au dreptate. cîtă vreme nu se afirmă rolul secretarului, al biroului U.T.C. la nivelul organizaţiilor în a obţine rezolvarea imediată şi posibilă acolo, pe loc".

Pornind de la aceeaşi idee, ŞTEFAN DEDU, normator, secretar U.T.C. la Întreprinderea de industrializarea laptelui, susţinea că activitatea de reprezentare nu poate fi reală decît în măsura în care întreaga organizaţie se impune ca o prezenţă de prestigiu prin însăşi activitatea sa.

„În 1968, la înfiinţarea întreprinderii erau puţini uteciści, o activitate încă şi mai puţină — cotizaţii, cîte o şedinţă-două şi cam atît. Acţiunile de ordin educativ, mai ales, cele destinate dezvoltării conştiinţei erau ca şi inexistente. De cîteva luni lucrurile sînt în schimbare. Am început cu acţiuni ale noastre în sprijinul producţiei, ordinei şi curăţeniei la locul de muncă, pentru îndeplinirea ritmică a planului, ca să dovedim că putem face ceva. Am participat activ la rezolvarea unor probleme de producţie, am efectuat numeroase lucrări de muncă patriotică. Acum avem tot dreptul să prezentăm propuneri sau probleme la comitetul de direcţie."

Ing. GABRIEL DAN, locţiitor de secretar U.T.C. la Uzina mecanică a ţinut să se refere la cadrul larg constituit pentru reprezentarea tinerilor, a organizaţiilor U.T.C. :

„Ca locţiitor, am participat la rezolvarea tuturor problemelor, alături de secretar. Şi eu fac parte din comitetul de direcţie, în calitatea mea de inginer, dar sînt şi în această postură reprezentant al organizaţiei U.T.C., împreună cu secretarul. În ce priveşte eficacitatea participării nimeni. Nu vom abandona însă ideea".

Opiniile de faţă sînt, aşadar, unanime în a sublinia însemnătatea practică a activităţii de reprezentare a organizaţiilor U.T.C. — participarea secretarului la exercitarea atribuţiilor comitetului de direcţie fiind **numai o verigă dintr-un întreg sistem** — ca modalitate de valorificare mai puternică a capacităţilor tineretului, îmbinînd cu experienţa şi maturitatea, elanul tinereţii. Sînt, în acelaşi timp, evidenţiate căi şi metode prin care, în prezent, după o anumită perioadă de exercitare a acestui rol, reprezentanţii organizaţiilor U.T.C. pot răspunde mai bine acestei îndatoriri şi investituri. Astfel, reprezentarea organizaţiei U.T.C. în relaţiile cu diferiţi factori este o răspundere a secretarilor U.T.C. **la toate nivelurile**, problematica pe care trebuie să o circumscrie **ca militanţi politici, îndrăzneţi, curajoşi** este aceea **a întregii activităţi politico-ideologice şi educative**, a vieţii şi muncii tinerilor ; se constituie eficace numai ca rezultat al **contactului permanent, direct, nemijlocit în mijlocul uteciştilor**, exprimarea opiniei şi cerinţelor acestora pînă în comitetul de direcţie, fiind **nu o simplă investitură onorifică** acordată secretarului U.T.C., ci încă o expresie a datoriei asumate ca purtător de cuvînt al celor ce l-au ales.

aş susţine ca secretarul U.T.C. să fie solicitat şi în conducerea operativă restrînsă, nu numai la discuţiile lărgite din comitetul de direcţie, căci multe hotărîri care îi privesc şi pe tineri se iau în acest cadru.

Pe de altă parte, reprezentarea tinerilor este posibilă şi prin invitarea conducerii întreprinderii, secţiilor la adunările noastre, la şedinţele de comitet. Aici n-aş avea lucruri pozitive de spus : am invitat de pildă, conducerea la plenara activului U.T.C. al uzinei, dar n-a venit

NICOLAE CONSTANTIN

ŞTEFAN DEDU

GABRIEL DAN

Vizita ministrului de externe al României în Turcia

ANKARA 4. — Trimisul special Agerpres, Ion Badea, transmite: Joi, la Ankara au început convorbirile oficiale între ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, și ministrul de externe al Turciei, Osman Olcay.

La convorbiri au luat parte Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, George Marin, ambasadorul României la Ankara, Gheorghe Colț, director ad-interim în M.A.E. și alte persoane oficiale române, iar din partea turcă — Orhan Eralp, secretar general în M.A.E., Vahit Halefoglu, secretar general adjunct, Nazif Cuhruk, ambasadorul Turciei la București, și alți funcționari superiori din M.A.E.

Au fost discutate, într-o atmosferă cordială, de sinceritate aspecte ale relațiilor dintre România și Turcia. Cei doi miniștri de externe au reliefat prietenia și stima reciprocă pe care se întemeiază raporturile dintre România și Turcia, au evidențiat posibilitățile de extindere a acestor raporturi și au convenit să caute căi pentru a dezvolta și aprofunda cooperarea româno-turcă în domeniile economic, tehnico-științific, cultural, turistic etc. În acest context au fost evocate activitatea Comisiei economice mixte româno-turce, posibilitatea întrunirii sale într-un viitor apropiat și a ridicării nivelului de reprezentare în cadrul acesteia.

La prînz ministrul de externe turc a oferit un dejun în onoarea oaspetelui român. În timpul dejunului, care a decurs într-o atmosferă caldă, amicală, Osman Olcay și Corneliu Mănescu au rostit toasturi.

În cursul după-amiezii, tovarășul Corneliu Mănescu a fost primit la Președinția Consiliului de Miniștri de premierul Nihat Erim.

Între ministrul de externe român și primul ministru turc a avut loc, cu acest prilej, o convorbire cordială cu privire la relațiile bilaterale și evoluția situației din Balcani. Cei doi interlocutori au evocat perspectivele adîncirii și consolidării relațiilor româno-turce în toate domeniile, afirmînd dorința ambelor părți de a examina și adopta împreună măsuri practice în acest sens.

Ministrul afacerilor externe al României, a depus joi dimineața o coroană de flori la Mausoleul lui Mustafa Kemal Ataturk.

Convorbirile de la Panmunjon

PANMUNJON 4 (Agerpres). — Cea de a 7-a ședință din cadrul convorbirilor preliminare dintre reprezentanții organizațiilor de Cruce Roșie din R.P.D. Coreeană și Coreea de sud s-a desfășurat la Panmunjon. Ca și cînd, a continuat examinarea problemei ordinii de zi a convorbirilor de fond, asupra căreia nu se ajunsese la un acord în cursul discuțiilor precedente.

Agenția A.C.T.C. relatează că ședința s-a încheiat fără a se ajunge la un acord asupra acestei probleme. Data următoarei ședințe urmează a fi stabilită ulterior.

de peste hotare

● LOCALITATEA AUSTRIACĂ MÜRZZUSCHLAG situată în vecinătatea munților Semmering, găzduiește, între 3 și 10 noiembrie, o „Săptămînă culturală românească". Între manifestările acestei săptămîni figurează expoziția „România pitorească", precum și o expoziție de carte, însumînd opere reprezentative apărute în ultimul timp.

Filmele sînt prezentate filme documentare românești în săli și la Casa de cultură din localitate. Programul manifestărilor este întregit cu o „Săptămînă de muzică populară românească".

Deschiderea „Săptămînii culturale românești" a avut loc la sediul Casei de cultură din Mürzzuschlag. În cuvîntările rostite cu acest prilej de ambasadorul României la Viena, Dumitru Aninoiu, și de primarul orașului, Franz Katrha, s-a evidențiat dezvoltarea pozitivă a relațiilor dintre România și Austria, intensificarea schimburilor bilaterale în toate domeniile.

NEW YORK. — Steagul R. P. Chineze înălțat la sediul O.N.U. după restabilirea drepturilor sale legitime la organizația mondială.

Incidente militare indo-pakistaneze

DELHI 4 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al guvernului indian a anunțat că patru avioane de luptă pakistaneze au pătruns miercuri în spațiul aerian al Indiei, deasupra statului Punjab. El a menționat că avioane ale forțelor indiene au intrat în acțiune împotriva aparatelor pakistaneze, silindu-le să se retragă. Pe de altă parte, agenția Press Trust of India a anunțat că 25 de soldați pakistanezi au fost uciși în cursul unei lupte cu forțele de securitate indiene, care au avut loc la frontiera cu Bengalul oriental, în districtul Nadia. Guvernul indian a anunțat că, în urma incidentelor de la granița cu Pakistanul, această regiune a fost declarată zonă interzisă pentru persoanele care nu sînt de cetățenie indiană.

★

RAWALPINDI 4 (Agerpres). — Un comunicat al armatei pakistaneze anunță că în regiunea Comilla, de la granița cu India, a avut loc miercuri o ciocnire între trupele pakistaneze și indiene, în urma tentativei unui grup de soldați indieni, sprijiniți de artilerie, de a se infiltra pe teritoriul Pakistanului. Trupele indiene, precizează comunicatul, au fost nevoite să se retragă cu pierderi grele.

Surse oficiale pakistaneze au anunțat că 26 de civili au fost uciși miercuri, iar alții răniți, în timpul bombardamentelor artileriei indiene asupra mai multor sate din districtul Tripura, de la frontiera indo-pakistaneză, relatează agențiile Associated Press și France Presse.

Aniversarea U.N.E.S.C.O.

Joi, au început în capitala Franței ceremoniile prilejuite de împlinirea a 25 de ani de la înființarea Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură — U.N.E.S.C.O.

Fațada impunătorului sediu din Piața Fontenoy a fost împodobită cu cele 125 de drapele naționale ale statelor membre, printre care și tricolorul României. Pentru prima oară, U.N.E.S.C.O. arborează drapelul Republicii Populare Chineze, ca urmare a restabilirii drepturilor legitime ale acestei țări în O.N.U.

La festivități participă delegați din 109 state membre ale U.N.E.S.C.O., reprezentanți ai O.N.U. și ai instituțiilor specializate ale acesteia, precum și ai altor organizații internaționale guvernamentale și neguvernamentale.

Din partea României ia parte o delegație guvernamentală condusă de Mircea Maliță, ministrul învățămîntului. Din delegație mai fac parte ambasadorul Valentin Lipatti, reprezentantul permanent al țării noastre pe lîngă U.N.E.S.C.O., prof. Jean Livescu, rector al Universității din București, președinte al Comisiei naționale române pentru U.N.E.S.C.O., și prof. univ. Pompiliu Macovei.

Ședința solemnă prilejuită de aniversarea U.N.E.S.C.O. a fost deschisă de Attilio dell Oro Maini (Argentina), președintele actualei sesiuni a Conferinței generale a organizației.

A luat cuvîntul apoi lordul Hailsham, din partea Marii Britanii, țară în care a fost semnată, în urmă cu 25 de ani, convenția de înființare a U.N.E.S.C.O.

În continuare, președintele Franței, Georges Pompidou, a rostit un discurs în care a elogiat activitățile organizate de U.N.E.S.C.O. în domeniile asistenței tehnice, pregătirii de cadre didactice, dezvoltării învățămîntului științific, și luptei împotriva analfabetismului.

● PRIMUL MINISTRU AL IRLANDEI DE NORD, Brian Faulkner, a anunțat hotărîrea guvernului său de a proceda la reînarmarea forțelor speciale de poliție „Royal Ulster Constabulary", dezarmate în august 1969, în momentul dislocării unor unități militare britanice însărcinate cu menținerea ordinii în provincie. Faulkner a precizat că, „imediat ce împrejurările vor permite", se va reveni asupra acestei hotărîri.

Măsura anunțată de guvernul de la Belfast este considerată de corespondenții din Belfast ai agențiilor de presă ca o corelare a politicii guvernelor britanic și nord-irlandez față de situația din Ulster, dar și ca o reacție la valul de conflicte de stradă, care în ultimele zile au cunoscut o nouă recrudescență.

U Thant a înaintat Adunării Generale a O.N.U. raportul privind

Consecințele sociale și economice ale cursei înarmărilor și cheltuielilor militare

întocmit potrivit unei rezoluții inițiate de România

Secretarul general al O.N.U., U Thant, a înaintat Adunării Generale raportul privind consecințele sociale și economice ale cursei înarmărilor și cheltuielilor militare, întocmit cu ajutorul unui grup de 14 experți din diverse țări ale lumii, printre care și România.

Raportul a fost întocmit ca urmare a cererii exprimate în rezoluția privind „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității în lume", rezoluție inițiată de România la precedenta sesiune a Adunării Generale a Națiunilor Unite și adoptată în unanimitate de plenară.

În termeni statistici, subliniază raportul, cheltuielile mondiale pentru înarmare au sporit de la 150 de miliarde dolari în 1961, la peste 200 de miliarde în 1970. Dacă se va menține această rată de creștere, se va ajunge ca, în deceniul '70 să se cheltuiască 2 650 miliarde de dolari, sau cu 750 miliarde dolari mai mult decît suma de 1 900 miliarde dolari cheltuită în deceniul '60. Raportul subliniază de asemenea, marele pericol pe care îl prezintă pentru omenire existența armelor nucleare, a armelor chimice și bacteriologice, a armelor convenționale, care absorb o mare parte din resursele materiale, financiare și umane ale întregii lumi.

În continuare, raportul analizează pe rînd principalele sectoare ale cursei înarmărilor și evoluția cercetărilor pentru construirea unor arme din ce în ce mai perfecționate.

În ultimul deceniu, cursa înarmărilor a înghițit între 6 și 6,5 la sută din produsul mondial global, iar în prezent aceste cheltuieli depășesc de 2,5 ori cheltuielile alocate de guverne pentru sănătate și de 30 de ori valoarea ajutorului acordat statelor în curs de dezvoltare. Cheltuielile militare mondiale stat egale cu produsul național total al țărilor în curs de dezvoltare din Africa, Asia de sud și Orientul Îndepărtat luate împreună și care au o populație de peste 1 200 milioane de oameni.

În întreaga lume, peste 50 de milioane de oameni sînt angajați direct sau indirect în servicii legate de scopuri militare. Cercetările în domeniul militar absorb, în prezent, circa 25 de miliarde de dolari din totalul de 60 de miliarde dolari destinați cercetărilor de orice fel pe plan mondial. Astfel, subliniază raportul, se face o risipă inimaginabilă de resurse materiale, financiare și umane care privează țările de satisfacere unor nevoi urgente.

Raportul subliniază că cheltuielile alocate cursei înarmărilor creează chiar țărilor dezvoltate multiple dezavantaje și dificultăți, împiedicîndu-le să-și satisfacă nevoile reclamate de îmbunătățirea situației lor economice, îmbolnăvirea sistemelor sporirea numărului de șomeri, îmbunătățirea condițiilor de locuit, asistența medicală, protejarea mediului ambiant.

Nu există, deci, nici o îndoială, arată raportul, că transferarea resurselor absorbite de eforturile militare spre satisfacerea nevoilor civile ale omenirii ar duce la sporirea considerabilă a posibilităților de dezvoltare și progres economic și social ale acestor țări. Țările în curs de dezvoltare și-ar putea folosi sumele destinate importurilor de arme pentru cumpărarea de bunuri materiale necesite să le faciliteze progresul lor industrial. Ca atare, cursa înarmărilor provoacă mari perturbări în orientarea priorităților naționale, mărind decalajul ce separă statele industrializate de cele aflate în curs de dezvoltare, agravînd situația balanței de plăți externă și [illegible] în modul cel mai negativ pe plan social.

Totodată, arată raportul, cursa înarmărilor facilitează izbucnirea și menținerea conflictelor, între națiuni, mărirea gradului de suspiciune și neîncredere între state, pune în pericol pacea și securitatea întregii lumi.

În capitolul rezervat concluziilor, raportul subliniază necesitatea pregnantă și urgentă a sporirii considerabile a eforturilor statelor pentru reducerea cheltuielilor militare. Cu cît se va ajunge mai repede la unele măsuri concrete de desarmare, în special în domeniul armelor nucleare, cu atît mai repede se va putea progresa pe linia înfăptuirii [illegible] popoarelor — desarmarea generală și totală. Indiferent de mărimea lor și gradul lor de dezvoltare, toate statele au datoria de a contribui la realizarea acestui țel nobil, arată raportul. Oprirea cursei înarmărilor și o semnificativă reducere a cheltuielilor militare ar ajuta la dezvoltarea socială și economică a tuturor țărilor și ar spori posibilitățile de creștere a ajutorului către statele în curs de dezvoltare. Raportul concludent subliniind necesitatea ca organizația Națiunilor Unite să aibă în permanență supraveghere problema cursei înarmărilor.

Lucrările Sesiunii O.N.U.

NEW YORK 4 (Agerpres). — Comitetul pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale a O.N.U. și-a reluat dezbaterile asupra primului punct al agendei sale — „Aplicarea Declarației cu privire la întărirea securității internaționale".

În intervenția sa, reprezentantul Turciei, Umit Haluk Bayulken, a subliniat că promovarea unei politici de pace și securitate internațională este strîns legată de respectarea în relațiile dintre state a principiilor suveranității și integrității teritoriale, neintervenției în treburile interne, eliminării forței și amenințării cu forța, precum și de realizarea dezarmării generale și totale, de eliminarea tuturor formelor de colonialism și discriminare rasială.

Reprezentantul Republicii Chile, B. Pollak, a condamnat intenția S.U.A. de a efectua explozia nucleară subterană din insula Amchitka și a relevat necesitatea încetării experiențelor nucleare în toate mediile.

La sugestia reprezentantului Mexicului, Alfonso Garcia Robles, Adunarea Generală a O.N.U. a hotărît să amîne dezbaterile începute miercuri după-amiază în legătură cu problema „Convocării unei conferințe mondiale asupra dezarmării", pînă la sosirea delegației Republicii Populare Chineze.

CONFERINȚA ASUPRA VIETNAMULUI

PARIS 4 (Agerpres). — Joi s-au desfășurat lucrările celei de-a 133-a ședințe a Conferinței cvadripartite în problema Vietnamului.

Nguyen Van Thieu, adjunctul șefului delegației Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, a subliniat că un răspuns pozitiv din partea guvernului S.U.A. la propunerile G.R.P., ar constitui singura cale pentru stabilirea păcii. Washingtonul ar trebui să dea instrucțiuni delegației sale la Paris să ducă tratative serioase, pe baza respectării drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez și a dreptului la autodeterminare al populației sud-vietnameze, a subliniat vorbitorul.

Din partea delegației guvernului R. D. Vietnam, Nguyen Minh Vy a declarat că problema Vietnamului de Sud nu poate fi rezolvată pe calea „vietnamizării" războiului, menținerii la putere a regimului Thieu, continuării ocupării de către trupele americane a Vietnamului de Sud.

REUNIUNEA GRUPULUI „CELOR 77"

LIMA 4 (Agerpres). — În continuarea dezbaterilor din cadrul reuniunii ministeriale a grupului „celor 77" care are loc la Lima, numeroși vorbitori s-au pronunțat pentru înlăturarea practicilor discriminatorii ale unor țări occidentale în comerțul internațional și pentru o politică care să asigure creșterea exporturilor țărilor în curs de dezvoltare. În cuvîntul său, ministrul industriei și minelor al Mexicului, Carlos Torres Manzo, a enumerat diferitele restricții în calea produselor acestor țări pe piețele țărilor occidentale și a cerut Administrației americane să anuleze suprataxa de 10 la sută la importuri. El a argumentat cu date comparative creșterea decalajului existent între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare și a subliniat responsabilitatea ce revine unor țări occidentale pentru stadiul de subdezvoltare în care au fost ținute popoarele „lumii a treia". „Acest fenomen, a spus Manzo, nu poate fi explicat numai prin acumularea de capital și dezvoltarea tehnologiei în fostele puteri coloniale, ci și prin exploatarea nedreaptă și prelungită secole de-a rîndul a resurselor naturale și a forței de muncă ale Africii, Asiei și Americii Latine, prin perpetuarea colonialismului sub diferite forme, și în special prin deprecierea permanentă a prețurilor la produsele de bază și tratament discriminatoriu al serviciului de comerț exterior".

Reprezentantul indian a subliniat importanța unui dialog frecvent în cadrul țărilor din grupul „celor 77" pentru promovarea intereselor acestor țări în comerțul internațional.

La rîndul său, reprezentantul ghanez a solicitat încheierea de acorduri internaționale la principalele produse de export ale țărilor în curs de dezvoltare prin care să se asigure desfacerea acestor mărfuri în cantități previzibile și la prețuri ferme.

Delegații dintr-o serie de țări arabe s-au pronunțat pentru deschiderea Canalului Suez, care ar face posibilă o dezvoltare a schimburilor din această regiune.

Întîlnire Kohl-Bahr

● **MICHAEL KOHL, secretar de stat la Consiliul de Miniștri al R.D. Germane, și Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria Federală a R.F. a Germaniei, s-au întîlnit la 3 și 4 noiembrie a.c. la Bonn, însoțiți de delegații, pentru a continua tratativele asupra unui acord privind tranzitul între R.F.G. și Berlinul Occidental, precum și în legătură cu un tratat privind traficul între R.D.G. și R.F.G.**

Tratativele, menționează agenția A.D.N., vor fi continuate, la 10 și 11 noiembrie, la Berlin.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

STUDENȚII PE ȘANTIERE

De la trimisul nostru la Moscova

„Ritm tineresc ce înfrumusețează viața" — aceasta e deviza studenților sovietici care doresc să-și cunoască patria și să-i devină folositori — ni se spune, aici, la Moscova. Cum drumul cel mai scurt spre faptul frumos de viață trece prin muncă, el e parcurs de mii de studenți sovietici organizați în lunile de vară în detașamente de construcție, pedagogice, de agitație politică și culturală. De pe șantiere, din satele și orașele cele mai îndepărtate, dovezile de hărnicie se adună toamna ca prinos marii sărbători de 7 Noiembrie. La Tiumen, cea mai veche regiune petroliferă din țară, vin în fiecare vară detașamente de tineri din diferite orașe — Kiev, Lvov, Odessa și altele — ca să construiască căi ferate, instalații petrolifere, școli la sate. La rîndul său, institutul politehnic superior „Bauman" din Moscova a întreprins cercetări științifice, a proiectat și construit o sondă de foraje specială pentru condițiile de lucru din Tiumen. În 5 ani de zile valoarea muncii studenților a reprezentat 105 milioane de ruble. Mulți dintre acești tineri au îndrăgit locurile acestea și s-au stabilit în Tiumen după terminarea universității. Ei au trecut prin — ceea ce numește un student al acestui institut — „aclimatizarea psihologică".

În îndepărtata Siberie, un orășel Shrevevoi — care numără în prezent 3 000 de locuitori, a fost construit aproape în întregime de studenții de la institutele politehnice din Moscova și Tomsk, în timp ce muncitorii prospectau terenul pentru găsirea tezaurului petrolifer. Au ridicat treptat case de locuit, școli, policlinici, cluburi într-un efort colectiv de mai mulți ani.

La tribuna celui de-al 16 Congres al Comsomolului s-a arătat că Daghestanul are nevoie de puterea de muncă și creație a generației tinere. Curînd după aceea tineri cu rucsacuri — imagine devenită familiară — și-au făcut apariția. Veneau din Celiabinsk sau din Armenia, erau medicinești și filologi, chimiști și biologi, nu numai constructori. Detașamentele acestea „specializate" s-au urcat pînă în zonele montane, mai puțin accesibile, acordînd asistență medicală, înființînd cabinete de fizică, chimie și biologie în școli. Bibliotecile le-au înzestrat cu cărțile aduse. Întîlnirile pe teme politice și sociale, activitățile culturale organizate de studenți au devenit în scurt timp foarte populare.

Pe cursul superior al Eniseiului au fost, de asemenea, înființate fronturi de muncă ale tineretului. În vara aceasta, pe șantierele termo și hidrocentralelor ca și la uzina de aluminiu din Krasnoiarsk, au lucrat foarte mulți studenți. Cei care au plecat din sate spre băncile facultăților s-au înapoiat, vara, împreună cu colegii lor să ajute la strîngerea recoltelor, la ridicarea obiectivelor social-culturale, la informarea și îndrumarea celorlalți tineri în vederea obținerii calificării în școlile tehnice.

Formele de activitate a detașamentelor studențești s-au diversificat cu timpul. Astfel, institutele de învățămînt superior, școlile tehnice, liceele și academiile militare din toate regiunile și orașele țării sînt angajate în acțiuni cu caracter patriotic. De la 270 000 în 1970, numărul studenților, membri ai detașamentelor de construcție, pedagogice, de agitație politică și culturală a crescut la 300 000 în acest an.

Nikolai Lavrinov, secretarul comitetului de Comsomol de la Institutul de energetică din Moscova, e un obișnuit al acestor detașamente. În vara care a trecut a organizat munca a trei dintre ele, formate în cadrul Institutului de tehnologia chimiei din Moscova, Institutului politehnic din Bielorusia și Universității din regiunea autonomă Mordvină de pe Volga. „Terenul" a fost nordul îndepărtat al Iakuției, unde distanțe de 5—600 kilometri pot fi străbătute numai cu avionul, mașina fiind un accesoriu nefolositor.

— Au fost condiții grele — îmi povestește Nikolai Lavrinov, care au pus la încercare caracterul celor 1 000 de tineri. Am contribuit la reconstruirea unei fabrici și la ridicarea unor case de locuit, lucrînd pînă la 10 ore pe zi, bineînțeles, voluntar. Calitatea lucrului și disciplina au fost pe prim plan. Studenții, conștienți de responsabilitățile care le reveneau, au format chiar și niște comisii speciale proprii de control. A fost astfel un an plin de succese... Studenții noștri au ocupat locul I la întrecerile pentru cel mai bun detașament...

Cuvintele acestea, din care răzbate mîndria, sînt rostite simplu, firesc, sub privirile pline de modestie ale tovarășilor săi de muncă și învățătură.

DOINA TOPOR
Moscova, 4 noiembrie 1971

U.R.S.S. — Centrala atomoelectrică de la Beloiarsk se extinde cu un nou grup de 600 MW.

Delegație română la Brazzaville

● **DELEGAȚIA GUVERNAMENTALĂ ROMÂNĂ, condusă de adjunctul ministrului comerțului exterior, Vasile Răuță, sosită la Brazzaville pentru a participa la lucrările celei de-a treia sesiuni a Comisiei mixte de cooperare economică și tehnică, a început convorbirile cu delegația congoleză, condusă de Ambroise Noumazalay coordonatorul general al serviciilor de planificare din Republica Populară Congo.**

Delegația română a fost primită de Alfred Raoul, vicepreședinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Congo, Ange Diawara, ministrul dezvoltării, și de Sylvanian Goma, ministrul lucrărilor publice. În cursul acestor întrevederi, au fost abordate aspecte ale dezvoltării relațiilor de colaborare și cooperare economică româno-congoleză.

● DUPĂ CUM INFORMEAZĂ AGENȚIA TANIUG, între președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, și primul ministru al Canadei, Pierre Elliott Trudeau, au avut loc convorbiri oficiale, referitoare la o serie de probleme internaționale, precum și la relațiile iugoslavo-canadiene. Totodată, menționează agenția, miniștrii de externe ai celor două țări au avut o întrevedere în cadrul căreia au efectuat un schimb de opinii asupra unor chestiuni de interes reciproc.

Cu prilejul vizitei președintelui Tito, guvernatorul general al Canadei, Roland Michener, a oferit un dineu. Guvernatorul general al Canadei și președintele Iugoslaviei au rostit toasturi.

Devansarea întîlnirii Pompidou-Brandt

● **PURTĂTORUL DE CUVÂNT al guvernului vest-german, Conrad Ahlers, a declarat joi că președintele Franței, Georges Pompidou, a acceptat să aibă o întîlnire cu cancelarul R.F. a Germaniei, Willy Brandt, înainte de sfîrșitul anului, pentru a examina împreună unele aspecte ale actualei crize monetare interoccidentale, precum și alte probleme majore. Ahlers a precizat că, la 20 octombrie, cancelarul federal a adresat o scrisoare președintelui Pompidou, sugerîndu-i ideea devansării întîlnirii franco—vest-germane la nivel înalt prevăzută pentru ianuarie 1972.**

PE SCURT

● **UN COMUNICAT REMIS PRESEI de către secretariatul O.N.U. a anunțat că U Thant, secretarul general al O.N.U., care a fost transportat marți la spital, va rămîne sub observație medicală un interval de două săptămîni.**

● **CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 23 DE ANI de la stabilirea relațiilor diplomatice între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană, Aurel Mălăușan, ambasadorul României la Phenian, a oferit un cocteil, anunță agenția A.C.T.C.**

Au luat parte Kim Dea Hun, adjunct al ministrului afacerilor externe, Rang Ki Yong, adjunct al ministrului comerțului exterior, și alte persoane oficiale coreene.

Cuba : a început noua „zafră"

● **ÎN CUBA a început noua zafră — campanie de recoltare și prelucrare a trestiei de zahăr. Acțiunea a fost inaugurată de două mii de „macheteros" din regiunea Puerto-Padre a provinciei Oriente, care au început tăiatul trestiei de pe plantațiile fabricii de zahăr „Jesus Menendez".**

Caracteristic pentru anul în curs este faptul că, pe baza analizării științifice de către specialiști a bilanțurilor anilor trecuți, guvernul cubanez a aprobat propunerea de a se începe Zafra cu un avans de cîteva săptămîni, astfel încît recoltarea și prelucrarea trestiei de zahăr să poată fi încheiate pînă la începutul sezonului ploios din anul viitor.

● **PARLAMENTUL AUSTRIAC s-a întrunit joi în ședință de constituire. În noul parlament, rezultat din alegerile de la 10 octombrie, Partidul socialist deține majoritatea absolută — 93 de locuri din totalul de 183, Partidul populist — 80, iar Partidul liberal — 10 mandate.**

După confirmarea membrilor parlamentului, Anton Benya (P.S.A.) a fost ales președinte al Camerei Inferioare, Alfred Maleta (P.P.A.) și Otto Probst (P.S.A.) au fost realeși ca vicepreședinți.

„Serviciu electronic poștal"

● **ÎN S.U.A. a fost inaugurat „Serviciul electronic poștal" între Washington și New York. Noul procedeu constă în transmiterea electronică a imaginii scrisorilor, cărților poștale ilustrate etc. În acest fel, timpul dintre depunerea și predarea scrisorii se scurtează la aproximativ patru ore.**

● **PE MĂSURĂ ce operațiunile de ajutorare a victimelor taifunului care s-a abătut zilele trecute asupra unor regiuni din statul indian Orissa se intensifică, bilanțul victimelor și amploarea pagubelor devin tot mai grave. Potrivit declarațiilor unor persoane salvate din regiunile sinistrate, citate de agenția France Presse, unele sate au fost complet distruse de vîntul care a atins o viteză de 200 km pe oră.**

Unități ale armatei și marinei indiene au fost deplasate de urgență în regiunile afectate de taifun, desfășurînd ample acțiuni pentru salvarea a sute de mii de persoane rămase izolate în mijlocul apelor, și care sînt amenințate cu moartea, mai ales din cauza lipsei de apă potabilă.

Ministrul finanțelor din statul Orissa, M. Mohanty, a declarat că, după aprecierea autorităților locale, regiunea sinistrată se întinde pe o suprafață de peste 12 500 kilometri pătrați, pagubele evaluate pînă în prezent depășind 250 milioane de dolari.

CANADIENII ÎMPOTRIVA PROIECTULUI „CANNIKIN"

Decizia Comisiei S.U.A. pentru energia atomică de a proceda sîmbătă la efectuarea experienței nucleare „Cannikin" pe poligonul subteran din Insula Amchitka, situată în apropierea coastelor Alaskăi a fost întîmpinată în Canada cu noi proteste. Guvernul de la Ottawa a declarat, potrivit agenției Associated Press, că această experiență contravine prevederilor dreptului mării iar premierul Pierre Elliott Trudeau a exprimat în parlament opoziția poporului canadian față de orice experiențe nucleare.

La Ottawa s-a anunțat, de asemenea, că în diverse localități de pe întregul teritoriu al țării au avut loc puternice manifestații de protest împotriva deciziei guvernului american de a efectua această experiență. Grupuri mari de demonstranți au blocat circulația în orașe ca Ottawa, Montreal, Toronto și la punctele de trecere de la frontiera cu S.U.A. Multe demonstrații s-au încheiat cu adoptarea unor moțiuni adresate guvernului S.U.A., prin care se cere suspendarea experiențelor nucleare subterane.

Postul de radio Ottawa a anunțat, totodată, că președintelui Nixon i-a fost adresată o telegramă semnată de peste 22 [illegible] de persoane din regiunea capitalei canadiene, în care sînt subliniate riscurile pe care le implică experiențele programate.

Între semnatari figurează și ministrul pentru problemele mediului înconjurător din cabinetul federal, Jack Davis, precum și 51 de membri ai parlamentului canadian.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"